

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

www.kizilbayrak.net

Sayı: 2014 / 18 • 2 Mayıs 2014 • 1 TL

Yasaklarınız ve zorbalıklarınız sökmedi!
1 Mayıs'ın devrimci ruhunu
YENEMEZSİNİZ!

Bir kez daha Taksim kararlılığı gösterildi ama...

Taksim'i kazanmak için daha fazla Greif gerek!

Geçtiğimiz yıl olduğu gibi bu yılın 1 Mayıs'ına da Taksim kararlılığı damgasını vurdu. Gerici-faşist rejimin fiili bir sıkıyönetim ilan ederek savaşa gider gibi kurduğu abluka ve teröre rağmen binlerce işçi, emekçi ve genç Taksim yolunda büyük bir kararlılıkla mücadele etti.

Bu kararlı ve militan çatışmalara karşın Taksim'e girilemedi. Fakat bu noktada mesele Taksim'e girilip girilmemesi değil, bu düzeyde ve sertlikte süren mücadelede ortaya net bir kararlılık konulup konulmayacağıydı. Sonuçta net bir sınıf tutumu ve faşizan bir hoyratlıkla işçi sınıfına meydanları yasaklamaya kalkan AKP iktidarına karşı bu kararlılık net bir biçimde ortaya konuldu. Resmi açıklamalara göre, 39 bin kişiden oluşan ve faşist devlet teröründe sınır tanımayan bir polis ordusuna, tüm baskı ve engellemelere rağmen sokak sokak çatışıldı. Bu 2014 1 Mayıs'ının en başta söylenmesi gereken kazanımıdır.

Ne seçim oyunları ile sağlanmış sözde başarıları ve ne de polisin zorbalığı toplumsal muhalefetin sokaklarda kendisini ortaya koyan gücünü ve kararlılığını kıramayacağı bir kez daha görülmüştür. Böylelikle Haziran Direnişi'nden bu yana kendisini ortaya koyan güçlü toplumsal hareketlilik tüm baskı ve engelleme çabalarına rağmen kendisini bu yılın 1 Mayıs'ına da taşımayı başarmıştır. 1 Mayıs alanları, özelde elbette Taksim yolunda, ezilemeyen, yorulmayan ve engellenemeyen bir güç odağı olarak varlığını göstermiştir. Özellikle belirtmek gerekir ki, Haziran Direnişi'ni reformist-parlamentarist anlayışlar eliyle seçim sandığına endeksli politikaların etkisiyle 30 Mart'tan sonra kitle hareketi üzerinde ortaya çıkan moral bozulma, bir kez daha meydanlardaki militan mücadele ruhuyla düzeltilmiştir.

Öte yandan bu 1 Mayıs'ta öne çıkan olgulardan bir diğeri ise aslında daha önce de ortaya çıktığı biçimiyle, farklı alan tercihleri üzerinden ortaya konulmuş tutumlardır. Taksim'e karşı Kadıköy, Kızılay'a karşı Sıhhiye ve Tandoğan ayrışmaları ortaya çıkmıştır. Bu ayrışmaların gerisinde açık siyasal ve sınıfsal tercihler yattığı, düzen karşısındaki konumlanmayla ilgili olduğu ortadadır. Taksim ve Kızılay 1 Mayıs'larında temsil edilen devrimci ve düzen karşıtı militan ruhun aksine diğer alanlarda düzene boyun eğme ve teslimiyet vardır. Kadıköy 1 Mayıs'ında kurulu düzenle esastan sorunu olmayan "ulusalci" güçlerle sendikal bürokrasinin Taksim 1 Mayıs'ına karşı bayrak açtıkları bir mizansen kurulmuştur. Tandoğan aynı mizansenin Ankara'da kurulduğu alan olmuştur. Haziran Direnişi'nin ruhunu 1 Mayıs'a taşıyanlar Kızılay'da buluşurken, bu ruhun devrimci özünden uzak icazetçi-reformistler Sıhhiye'de seramonik bir 1 Mayıs'ta ısrar göstermişlerdir.

Fakat her bir 1 Mayıs'ta olduğu gibi bu 1 Mayıs için de özellikle, 1 Mayıs alanlarındaki işçi sınıfının durumuna bakılmalıdır. Çünkü her 1 Mayıs esasta iki karşıt sınıf arasındaki bir karşı karşıya geliş, bir boy ölçmedir. Böylelikle 1 Mayıs aynasından hem karşılıklı olarak güçlerini tartarlar, hem de bu boy aynasında

sınıf mücadelesinin yakın geleceği hakkında fikir oluşturmak mümkün olur. Bu gözle 1 Mayıs'a baktığımızda, mevcut ayrışma tablosunda hemen bütün alanlarda belli bir işçi kitlesinin bu alanlardaki siyasal duruşa uygun bir bakış ve duruşla alanlarda yer aldığını söyleyebiliriz.

Taksim yolunda DİSK üyesi işçiler, KESK üyesi emekçiler, ama ağırlıkla da örgütsüz genç işçi yığınları boy göstermiştir. Özellikle kendilerini büyük ölçüde ilerici ve devrimci siyasal zemine yakın hisseden bu örgütsüz işçiler belli bir direngenlikle mücadele etmişlerdir. Greif işçileri, sermayeye ve sendikal bürokrasiye meydan okuyan bir işçi bölüğü olarak, Taksim cephesinde işçi sınıfını hem siyasal olarak hem de sendikal olarak en ileriden ve ön cephede temsil etmiştir. Greif işçilerinin varlığı aynı zamanda Taksim kararlılığını gösteren güçler içerisinde, özellikle işçi sınıfı cephesinden mevcut iç ayrışma ve saflaşmaya da dikkat çekmektedir. Bu ayrışma ve saflaşma Taksim yolunda kendisini, sendikal bürokrasinin seremonik ve sınırlı Taksim kararlılığı ile sonuna kadar dışı dış bir kararlılıkla barikatlara yüklenen işçi iradesi arasındaki belirgin ayrımlar biçiminde kendisini göstermiştir.

Tandoğan ve asıl olarak Kadıköy 1 Mayıs'larında ise sığ bir AKP muhalefeti yapmak dışında kurulu düzenle herhangi bir sorunu olmayan üst kademe sendikal bürokrasi ile işbirliği yapan ulusalcı sol güçlerin damgasını taşımıştır. Sendikal cephede Türk-İş bürokratlarının inisiyatifleriyle örgütlenen bu 1 Mayıs'lar'da kortejlerde önemli sayıda bir işçi kitlesi yürümüş olmakla birlikte, mücadele kararlılığının zerresi yoktur.

Bu tablodan belki bir parça Türk-İş bürokrasisine sınıftan yana alternatif oluşturmak iddiasında olan SGBP üyesi sendikaların kortejleri ayrılmıştır. Fakat bu kortejlerin varlığı, sınıf mücadelesi adına olumlu bir katkıdan ziyade çok temel bir zayıflığı ve bir iflası göstermektedir. Çünkü ileri politik iddialarla birlikte sendikal bürokrasiye bayrak açmak iddiasındaki alt kademe bürokratları, sınıf mücadelesinde çok temel bir politik-sınıfsal ayrışmasında bir kez daha ne kadar iradesiz ve Türk-İş ağaları karşısında boyunları eğik olduğunu göstermişlerdir. Kuşkusuz bu utanç verici durum, herkesten önce bu sendikalar içerisinde mevzi tutmuş devrimcilik iddiasında olanlara aittir. Böylelikle sendikaların koltuklarında oturmakla işçi sınıfı devrimciliği yapmanın temelde iki farklı siyasal-sınıfsal duruş olduğu bir kez daha ispatlanmıştır. Böyle bir zamanda sendikal bürokrasiyle cepheden mücadele etme iradesi gösteremeyen, onlara karşı açıktan bayrak açamayanların iddialarının sınırları bir kez daha net biçimde görülmüştür. Bunlar bu tutumlarıyla ulusalcı güçler ile sendikal bürokrasiye dolgu malzemesi olmuşlardır.

Tüm bunlardan sonra söylemek gerekir ki, bu yılın 1 Mayıs'ının aynasından gördüğümüz işçi sınıfı, Greif gibi ileriye yönelik ileri ve devrimci örnekler sunmuş olsa da ve Taksim yolunda mücadelelerde kendisini belli biçimlerle gösteren bir kararlılıkla boy

gösterse de, genel olarak sermaye düzenini korkutabilecek düzeyde kitlesel ve kolektif bir güç olarak boy gösterememiştir.

Taksim yolunda çeşitli siyasal zeminler üzerinden kendilerini ifade eden genç işçi kitleleri belli bir kararlılıkla boy göstermekle birlikte, sınıfsal talep ve örgütlenmelerle kendisini ortaya koymamaktadırlar. DİSK cephesinden ise Greif gibi ayağa kalkışının yolunu açacak bir işçi dinamiğinden uzak durmayı tercih edenlerin takatsizliği ise bir kez daha net biçimde görülmüştür. DİSK üyesi sendikaların katılımı oldukça cılız kalmıştır. Greif işçilerini DİSK'ten çıkarmaya çalışan bazı yöneticilerin sendikalarının esamisi dahi okunmamıştır. Anlaşıldığı kadarıyla bazıları sadece yönetici düzeyinde 1 Mayıs'a katılabilmişlerdir. Durumu anlaşılır kılmak için belirtelim ki, Taksim için yürüyüşe geçildiğinde DİSK önünde yaklaşık 3 bin kişi yer alıyordu ve bunların neredeyse üçte ikisi sendika üyesi olmayan devrimci ve ilerici güçlerin katılımcılarından oluşuyordu. Kuşkusuz uygulanan polis ablukası bu zayıflığı yaratan bir faktör olmuştur. Ancak önceki 1 Mayıs'lar'dan da biliyoruz ki, bu sorunun esasını değiştirmemektedir.

Bununla birlikte belirtmek gerekir ki, olduğu kadarıyla Taksim yolunda işçi sınıfının ilerici ve devrimci öğeleri belli bir kararlılık gösterirken, Kadıköy 1 Mayıs'ında sendikalarda örgütlü kesimler ise sendikal bürokrasinin ve dolayısıyla burjuva politikasının denetimi altında boy göstermiştir. Bu haliyle de işçi sınıfı cephesinden bir başka zayıflık ya da daha doğrusu mücadelesinin önündeki bir büyük engelin varlığı da ortaya konmuştur.

Tüm bunlardan çıkarılacak sonuç şudur:

İşçi sınıfı bu 1 Mayıs'ta parçalı bir görüntü vermiş, ama asıl önemlisi ana gövdesiyle 1 Mayıs alanlarının uzağında kalmıştır. Kurulu düzenin ideolojik-siyasal ve fiziksel engelleri, sendikal bürokrasinin bu düzene verdiği güçlü destek, devrimci ve sol güçlerin işçi sınıfından uzaklığı bu tablonun doğmasının başlıca nedenleridir. 1 Mayıs tablosu içerisinde bu nedenleri ve daha fazlası net örnekler yardımıyla görülebilir. Burada bu çerçevede tartışmayı derinleştirmeyi tercih etmeyeceğiz. Ancak konumuzla bağlantısı içerisinde şunu söyleyelim ki, işte bu nedenler ya da engeller nedeniyle işçi sınıfı kendisini bağımsız ve kolektif bir güç olarak ortaya koyamadığı ölçüde, Taksim yolunda ayrışa saflaşma bir kararlılık konya da, Taksim'e çıkılamamaktadır. Taksim'in anahtarı işçi sınıfındadır ama işçi sınıfı bu zayıflıklarını aşmadan Taksim'in yoluna konulan gerici barikatların yıkılması mümkün olmayacaktır.

Olması gerekeni Greif işçileri göstermektedir. Olması gereken işçi sınıfının, sermayeden, sendikal bürokrasiden bağımsız, sınıfın kolektif enerjisini, gözüpekliliğini ve mücadele kapasitesini gösteren Greif işçilerinin yoluna girmektir, yeni Greif'ler yaratmaktır. Bu halde işçi sınıfı kendi gücünü, enerjisini, önderliğini bulacak, Taksim'i ve 1 Mayıs'ı gerçek anlamda kazanabilecektir.

2014 Taksim 1 Mayıs ve DİSK

2014 1 Mayıs'ı mevcut sınıf hareketi tablosunu tüm yalınlığıyla gözler önüne serdi. En başta ise sendikal hareketin içler acısı durumunu bir kez daha ve çok yönlü olarak ortaya koydu.

Tepeden tırnağa kastlaşmış bürokrasinin denetiminde olan sendikal hareket, bu yılki 1 Mayıs'ı parçalı bir biçimde karşıladı. Türk-İş ve Hak-İş bürokratları gibi sermaye uşakları tarafından organize edilen 1 Mayıs eylemleri ise, sermaye düzeninin icazet sınırlarına hapsedilmiş, sönük ve tarihsel-devrimci özünden arındırılmış bir şekilde gerçekleştirildi.

Sermaye düzeninin baskı ve yasaklamalarına karşı Taksim 1 Mayıs'ı üzerinden direnme ve mücadele kararlılığı ortaya koyan DİSK ise, bu tablodan ayrı bir yerde dursa da, pratikte ortaya koyduğu iddiaların çok gerisinde bir tutum ortaya koydu.

İşçisiz DİSK korteji

Taksim iradesi beyan eden ve bu konudaki kararlılığını her fırsatta dillendiren DİSK'in, 2014 1 Mayıs'ına dönük elle tutulur bir hazırlık yaptığı söylemek mümkün değil. Taksim'i kazanmak gibi ciddi ve büyük bir iddia karşısında hemen hemen hiçbir hazırlık yapmamak, örgütlü olduğu fabrika ve işyerlerinden doğru bu iddianın gereklerini yerine getirecek bir çalışmadan geri durmak, DİSK adına ortaya konulan Taksim iradesini en başta tartışmalı kıldı.

Bu durum tüm sonuçlarını eylem alanında da ortaya koydu. Akşamdan itibaren DİSK Genel Merkezi'ne gelen ve önceki gün 1 Mayıs kortejinde buluşan kitlenin neredeyse üçte ikisi ilerici sol güçlerdi. DİSK'e bağlı sendikaların bir çoğu Genel Merkeze hiç uğramazken, gelenler ise temsili bir katılım sağladı. Burada şu noktanın altını özellikle çizmekte fayda var. İşgal barikatlarını ve mücadele ruhunu 1 Mayıs alanlarına taşımaya hazırlanan Greif işçilerini DİSK'ten kovmaya kalkan sendika yöneticilerinin temsil ettikleri sendikalar (Gıda İş gibi) o gün ortalıkta yoktu. Bu sendikal anlayışı temsil edenler birkaç yöneticisi dışında 1 Mayıs'a tek bir işçi bile getiremediler, hatta temsili düzeyde bile katılım sağlayamadılar.

Direnme iradesi zayıf ve göstermelik bir DİSK

2014 Taksim 1 Mayıs'ı DİSK'in direnme kararlılığındaki zayıflığa ve bu konudaki tutumlarının göstermelik olduğuna da ayna tuttu.

Zira Taksim'i kazanmak için ortaya konan direniş boyunca, 1 Mayıs'ın mücadele ve savaş ruhundan yoksun, hele ki yasak zincirlerini kırma direncinden uzak bir DİSK tablosu vardı. Polis terörünün başlamasından itibaren -kimi göstermelik hamleler dışında- DİSK adına bütünlüklü bir direnme iradesinden söz etmek mümkün değil.

Bütün bu tablo DİSK adına ortaya konan Taksim iddiası ve iradesinin altının boş olduğunu göstermiş oldu.

Direnşi ve DİSK'i orta yerde bırakıp gittiler

DİSK adına ciddiyet tartışması yaratacak bir başka tutum ise, hali hazırda Taksim iradesi ile çatışmalar devam ediyorken ve bütün bir kamuoyu eylem komitesinin direnişe dair tutumunu ilgi ile bekliyorken, DİSK yönetiminin sessiz-sedasız ortalıktan kaybolması oldu.

Zira polis terörü karşısında önce Genel Merkez binasına çekilen DİSK'e bağlı sendika yöneticileri, zaman içerisinde parça parça binayı terk ettiler. Önceki yıl direniş sürerken bir açıklama yaparak eylemi bitirdiklerini söyleyen ve bu nedenle tepki toplayan DİSK yönetimi bu sene bunu dahi yapmayarak adeta bir skandala imza attılar.

DİSK yöneticilerinin halihazırda İstanbul'un birçok yerinde süren eylemin kendileri açısından bitirilip bitirilmediği konusunda sorulan soruları yanıtsız bırakması, dahası "eylemimiz devam ediyor ama bir eylem programımız yok" demeleri yaşanan skandalın boyutlarını da ortaya koydu. "Akşam üzeri eylem komitesi tarafından bir yazılı açıklama yapılacaktır" diyerek DİSK Genel Merkezi'ni terk eden DİSK yönetimi, böylece geçen yıl aldıkları tepkiyi de eylem komitesi ile paylaşmak üzere fiilen eylemi bitirmiş oldular. Akşam yapılan ve "seneye Taksim'deyiz" denen yazılı açıklama ise eylem komitesi adına fiilen bitirilmiş olan eylemin itirafı olmuş oldu.

İşçilerin DİSK'ten ayrılması, DİSK'in bir yandan TEMA ve

çevik kuvvetle sarılı olan, her an polis tehtidi ile karşı karşıya bulunan DİSK Genel Merkezi'ni de orta yerde bıraktılar. Günler önce Greif işçilerini "güvenlik" gerekçesi ile DİSK'ten atmaya çalışan, "burası karargah ve biz buranın güvenliğini almalıyız" diyen yönetim karagahlarını bırakıp parça parça gittiler. Hem de düşman kuşatması altındayken!

Günlerdir olduğu gibi DİSK'in güvenliği ve savunması ise, 1 Mayıs'ın da en direngen güçlerine, Greif işçilerine ve sınıf devrimcilerine kalmış oldu.

DİSK'in devrimci ruhu ve direngen yanı: Greif işçileri

2014 1 Mayıs'ında DİSK'in tarihine onurlu bir direniş bırakanlarda oldu elbet; Greif işçileri. İşçi sınıfının en ileri en devrimci ve en militant bölümü olan Greif işçileri, 1 Mayıs Taksim direnişine günlerce önceden hazırlandılar. Bu hazırlığın tüm sonuçlarını 1 Mayıs direnişinde ortaya koydular.

Saatlerce polis terörüne direnen Greif işçileri, bu savaş boyunca DİSK'i de gözü pek bir şekilde savundular. Onlara "sendikamızı yıpratıyorsunuz" diyenler ortada yokken onlar hayatlarını ortaya koyarak sendikalarını savundular. DİSK'in gerçek sahibi olduklarını bir kez daha gösterdiler.

DİSK'in devrimci ruhunu mücadele barikatlarında dövüşerek yaşatan Greif işçileri toplam 1 Mayıs direnişinin de en dinamik ve direngen bölümünü temsil ettiler.

Taksim için militan direniş!

Devletin azgın saldırılarına karşı devrimci bir 1 Mayıs ruhu ile sermayeye bu yıl da anlamlı bir direniş ile yanıt verildi. Polis karşısında saatler boyunca direnen sol güçler, bir kez daha direnişi omuzlamanın onurunu yaşadılar.

1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanına, Taksim'e gitmek isteyen binlerce kişi her yeri direniş alanına çevirdi. İstanbul'da çok sayıda noktada çatışmalar yaşanırken, Mecidiyeköy-Şişli ve Beşiktaş direnişin merkezleri oldu. Sermaye devleti Taksim iradesini kırmak için yine azgın polis terörü estirirken, darbe dönemi uygulamalarına rağmen direnişi engelleyemedi. 2014 1 Mayıs, yine Taksim için devrimci bir ruhla sergilenen direnişe sahne oldu.

İstanbul'da 1 Mayıs bu yıl da sert sınıf çatışmasına sahne oldu. Polis günler öncesinden Mecidiyeköy merkezden Taksim Şişhane'ye kadar ana caddeye açılan tüm ara sokaklara polis barikatları kurdu. 1 Mayıs günü geceden başlanarak bu barikatlar sokaklara örüldü. DİSK Genel Merkezi'ne yakın sokaklardakiler devrimciler tarafından dağıtılarak 1 Mayıs günü barikatlarda kullanılmak üzere DİSK önüne taşındı.

Özellikle Mecidiyeköy merkez, Osmanbey Halaskargazi Caddesi, Taksim Meydanı demir bariyerlerle çevrilerek polis ve TOMA'larla tam anlamı ile kuşatıldı. Verilen bilgilere göre şehir dışından getirilenlerle birlikte 50 TOMA, 39 bin polis kullanıldı. Kısacası sermaye devleti bir kez daha işçi sınıfından korkusunu darbe dönemi uygulamalarıyla ortaya koydu. Fakat tüm hazırlıklara rağmen devrimci direniş ruhunun filizlenmesini engelleyemedi.

İstanbul'da 1 Mayıs'ın kalbi, gece yüzlerce devrimci, işçi ve ilerici kitlenin kaldığı Şişli'deki DİSK binasında atmaya başladı. Sabah saatlerinden itibaren İstanbul'un birçok noktasında 1 Mayıs direniş ruhu esmeye başladı. Okmeydanı, Beşiktaş'ın ardından DİSK binası önünde başlayan çatışmalar, sermaye devletine zor anlar yaşatan direnişlere sahne oldu. Ayrıca Kadıköy'de Türk-İş'in önderlik ettiği mücadele kaçkınlarının biraraya geldiği bir 1 Mayıs eylemi gerçekleştirildi.

Direnişin kalbi Şişli

İçlerinde günlerdir nöbet eylemini binada sürdüren Greif işçileri, ağırlığını DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'na üye işçilerin oluşturduğu Enerji-Sen, Dev Sağlık-İş, Birleşik Metal-İş, Limter-İş Sendikası üyelerinin yer aldığı kitle sabaha kadar bina dışında ve içerisinde bekleyişlerini sürdürdüler. Halayların çekildiği, sloganların atıldığı bekleyişte kavganın coşkusunu kuşanmaya başlayan kitle, sabah günışması ile birlikte kapı önüne çıktı.

DİSK önünde "Zafer direnen işçilerin olacak!", "Direne direne kazanacağız!", "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!", "Yaşasın 1 Mayıs yaşasın sosyalizm!" sloganları haykırıldı. DİSK'in bulunduğu sokaktan Halaskargazi Caddesi'ne çıkılan noktaya polisin gece koyduğu barikatlar işçiler tarafından kaldırılarak bina önünde toplandı.

Greif, Feniş, Kazova, Karşı gazetesi direnişçi işçileri "Direnen işçiler kazanacak!" şiarlı ortak pankartları ile DİSK önündeydiler. Ayrıca Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), EHP, DAF, SDP, EÖC, Mücadele Birliği, Halk Cephesi, Kaldıraç, HDP, Alinteri, ESP, Halkevleri, TSİP, HKP, Partizan ve TKP 1920 de DİSK önündeydiler.

İlk çatışma haberleri Okmeydanı'ndan geldi. Ardından Çağlayan'dan Şişli'ye gelmek isteyen gruplara saldırı yapıldı. Polisin yoğun gazla saldırmasına rağmen kitle direnerek DİSK binasına parçalı da olsa ulaştı. Burada ayrıca Eğitim-Sen'liler E-5'i keserek eylem gerçekleştirdiler. Polis saldırısına uğrayan eğitim emekçileri, Mecidiyeköy merkezde barikatla engellendiler.

Yürüyüş saati olan 11.00'e kadar kalabalık DİSK binasında giderek arttı. Ayrıca DİSK binasını arasına alan iki sokağın çıkışında TOMA, sivil polis ve çevik kuvvet yığınağı yapıldı. Halaskargazi Caddesi de saat 08.00 itibari ile Osmanbey tarafına doğru TOMA'lar, Akrep aracı ve yüzlerce polis ile barikat oluşturularak kapatıldı. Aynı zamanda DİSK binasından Şişli cami yönünde kapatıldı. DİSK'in yürüyüşe başlamadan Abide-i Hürriyet Caddesi'nden Şişli Cami yönündeki polise sapanlar, taşlarla saldırıldı. Polis burada çatışmaya girmekten, kitleye gaz ve tazyikli su ile saldırı. Uzun sürdürülmeyen saldırının ardından kitle, DİSK binasında bekleyen kitle ile birleşti.

Polis ablukası altında DİSK binasında toplanan kitle kortej oluşturup sloganlarla yürüyüşe başladı. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB başkan ve yöneticilerinin, CHP ve BDP İstanbul

1 Mayıs 2014 | Beşiktaş

1 Mayıs 2014 | Şişli

milletvekilleri, BDP Mersin milletvekili Ertuğrul Kürkçü'nün de yer aldığı kortej yolun ortasında ilerlerken, bir yanda Greif, Karşı, Feniş ve Kazova direnişçileri ve hemen ardında Ekim Gençliği, BDSP'liler diğer tarafta da siyasi örgütlerin kortejleri polis barikatına doğru ilerledi. Sloganlarla durmaksızın ilerleyen kitle, polis barikatıyla karşı karşıya geldi. Bu sırada kortej içerisinde çıkan DİSK Başkanı Kani Beko, DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ve KESK Başkanı Lami Özgen polis müdürüyle bir görüşme gerçekleştirdi.

Sermaye uşağı polis müdürleri ile yapılan görüşmenin sonucunda yürüyüşe polis tarafından engel olunacağı söylendi. Bunun üzerine kitle TOMA'yı taş yağmuruna tuttu. Ardından polis önce gaz, sonra tazyikli suyla saldırdı. Polis kitleyi gaz yağmuruna tutarken kitle basamaklar üzerinden DİSK binasına, diğer yandan da Şişli Etfal Hastanesi yönüne doğru çekildi.

DİSK binasına çekilen kitle Halaskargazi'ye açılan basamaklara barikat kurarak polisin gelişini engelledi. Bununla birlikte binanın arkasında yer alan Abide-i Hürriyet Caddesi'nde hem Şişli Cami hem de Kurtuluş yönüne barikatlar kuruldu. Kitle burada saatleri bulan bir direnişle yine devrimci 1 Mayıs'ın ruhunu yaşattı. Polis saldırısına havai fişek, sapan, taş ve molotoflarla karşılık veren kitle polisi özellikle Kurtuluş yönüne doğru gerilettiler. Polisin kullandığı onlarca gaz ve ses bombası, plastik mermi, tazyikli su kitlenin direncini kıramadı. Burada ayrıca Bomonti tarafından caddeyle birleşen sokaktan gelen kitle ile biraraya gelindi. Polis kitle karşısında saatlerde aciz kaldı.

Greif işçileri, BDSP'nin de içerisinde yer aldığı devrimcilerin muazzam direnişinde, Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) İşçi Savunma Birlikleri, MLSPB, DHKC, TKP/ML-TİKKO militanları da yer aldı.

Uzun çatışmanın ardından takviye kuvvetlerin gelmesiyle birlikte TOMA ve yüzlerce çevik kuvvet ile aynı anda eylemcileri direkt nişan alarak attıkları onlarca gaz bombası ile kitleyi gerilettiler. Polisin azgın gaz fişekleri, tazyikli su saldırısı ile DİSK binası ve Bomonti'nin ara sokaklarına çekilen kitle burada da saldırılara direndi. Eylem parçalı olarak farklı yerlerde saat 15.00 civarına kadar devam etti.

BDSP: Kazanan direnenler oldu!

Gerek DİSK önü gerekse de Şişli bölgesi civarında çatışmalarda yer alan sınıf devrimcileri, eylemde flamalarını ve "Yaşasın 1 Mayıs!" ve "Kölelik zincirlerini kırmak için direniş!" şiarlı pankartlarını açtılar. Eylem bitiminde DİSK binasında biraraya gelen BDSP'liler burada basın açıklaması yaptı. BDSP temsilcisi, devletin tüm zorbalığına rağmen Taksim iradesinin kıramadığını, kazananın sokak sokak, barikat barikat dövuşen işçiler, emekçiler, gençler ve devrimciler olduğunu söyledi. BDSP temsilcisinin ardından, ortak pankart arkasında yürüyen direnişçi Greif, Feniş, HEY Tekstil işçileri konuşma yaptılar.

DİSK binasında Greif işçileri ve sınıf devrimcileri dışında kimse kalmadı. İşçiler ve sınıf devrimcileri binanın önünü ve giriş katını temizlediler.

İlerleyen saatlerde DİSK-KESK-TMMOB ve TTB adına yazılı açıklama yapılarak, hükümetin ve İstanbul Valisi'nin sermayenin ideolojisine ve çıkarlarına hizmet eden işçi düşmanlığının polis saldırısı ile bir kez daha ortaya çıktığı belirtildi. Gelecek yıl yine Taksim için alanlarda olunacağı vurgulandı.

Onlarca yaralı ve gözaltı

İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Ümit Şen'in yaptığı bilgilendirmede binlerce kişinin polis copu, plastik mermi, tazyikli su, biber gazı ve fişegıyla yaralandığı ifade edildi. 1 Mayıs günü Tabip Odası'na ulaşabilen yaralı bilgileri ise şöyle sıralandı: En az 4 kafa travması, 1 kulak kesiği, 1 kol kırığı, 15-20 gaz kapsülü ile yaralanma, yüzlerce gaz marufiyeti nedeniyle klinik başvurusu 1 göz kaybına yol açabilecek göz yaralanması.

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi adına yapılan açıklamada da "fiili OHAL uygulaması" sonucu 3'ü avukat 266 kişinin gözaltına alındığını ve 50 kişinin de yaralandığı belirtildi.

Eylemde Greif direnişçilerinden Engin Yılgin gaz bombasıyla kulağından yaralandı. Kızıl Bayrak muhabiri Mehmet Ali Karabulut da ayağından gaz kapsülü ile vuruldu. Karşı gazetesi direnişçisi Fethullah Şenocak'ın polis saldırısında kolu kırıldı. Haseki Hastanesi'nde kolu alçıya alındı.

Sınıf devrimcileri Barış Kaya, Zeynel Kızılaslan ve Hasan Güneş gözaltına alındı. Gülcan Kayhan adlı DLB'li ve Binali Alsaç adlı BDSP'li, DİSK'ten ayrılıp evlerine giderken gözaltına alındı. Polis Kayhan ve Alsaç'ın eşyalarına el koydu.

Beşiktaş:

Beşiktaş'ta kitle sabah 07.00'den itibaren meydana toplanmaya başladı.

Polis Zincirlikuyu'dan itibaren Beşiktaş yönüne araç trafiğini kapatarak insanların toplanma noktasına geçişini engellemeye çalıştı. Fakat buna rağmen insanlar buradaki toplanma yeri olan Beşiktaş Meydanı'na ulaştı.

Kitlenin toplanmasıyla birlikte polis yaptığı anonslarla bir kez daha miting alanının Yenikapı olduğunu, oraya gitmek isteyenlere yardımcı olunacağını söyleyerek eylemi sürdürenlere saldırı tehditlerine başladı.

Saatler ilerledikçe kitlenin sayısı artarak binleri buldu.

Kitle daha toplu şekilde sloganlar atmaya başlayınca da polis saldırısı gecikmedi.

Polis, Taksim Meydanı'na doğru ilerleyen kitleyi karşılarında

kitle birçok noktada barikatlar kurarak, sapanlarla, taşlarla ve havai fişeklerle karşılık verdi.

Kitlenin toplanmasının ilk başlarından itibaren gelen CHP İstanbul yöneticileri ve milletvekilleri bir yandan polisle görüştü bir yandan da kitleyi kaldırımda tutmaya çalıştı.

CHP, Halkevi, ÖDP, EHP, DİP, DAF, HKP ve ÇArşı taraftarları ağırlıklı olarak bu kolda eyleme katıldılar. Eğitim-İş Sendikası 2 No'lu Şube üyeleri de burada eyleme katıldı.

Bir dizi hareket Taksim iradesiyle sokak aralarında çatışırken başını CHP'nin çektiği çoğunluk olan hareketler büyük oranda kitleyi çatışmadan uzak tutmaya çalıştı. Buna bağlı olarak Taksim'e çıkma iradesinden uzak bir yaklaşım sergilenmesi kitleyi de uzun süre bu etkide tuttu.

Netice olarak Taksim iradesinden uzak olan siyasal anlayışlar CHP ilçe binasından yaptıkları konuşmalarla eylemi bitirdiklerini duyurdular.

Buna rağmen kalan kitlenin büyük bir bölümü Taksim'e çıkma eğilimiyle sokak arasında yürüyüşe geçti. Fakat kısa bir süre sonrasında yine azgın polis saldırısıyla karşılaşan kitle ara sokaklara çekildikten sonra eylemi bitirdi.

Gün boyu yaşanan polis saldırısıyla birlikte yirmiyi aşkın kişi polisler tarafından darp edilerek gözaltına alındı.

Edilgen bir şekilde kitlesini kaldırımda tutanlar polis barikatının dibinde, meydana dururken Taksim'e çıkma isteği gösterenlerin yoğun polis saldırısıyla alandan uzak tutulmaya çalışılması da dikkat çeken bir diğer nokta oldu.

Zafer direnen emekçinin olacak!

Önceki yıllara göre katılımın az olduğu bu yıl DİSK'in yine temsili denebilecek çok az bir kitle ile alanda olduğu söylenebilir. Genel olarak katılımın zayıf olduğu 1 Mayıs eyleminde yine devrimci ve sol güçler belirleyici bir katılım ve Taksim'e çıkma iradesi sergilediler. Devletin azgın saldırılarına karşı devrimci bir 1 Mayıs ruhu ile sermayeye bu yıl da anlamlı bir direniş ile yanıt verildi. Polisin karşısında saatler boyunca direnen sol güçler, bir kez daha direniş omuzlamanın onurunu yaşadılar.

Kızılay'da devrimci 1 Mayıs coşkusu!

1 Mayıs'ın direngen ruhu, Ankara'da Kızılay iradeziyle sokak sokak çatışmalar ataşındı.

Haziran Direnişi'yle birlikte kitlelerin devrimci öfke ve enerjisinden korkan devlet, Taksim'in ardından Kızılay'ı da yasakladı. Ankara Valiliği birkaç gün önce Kızılay'ı yasakladığını ilan ederken 1 Mayıs alanı olarak Sıhhiye'yi işaret etti. Devrimci ve ilerici güçler ise bu 1 Mayıs'ta Kızılay kararlılığını gösterdiler.

Polis saldırısına militan yanıt!

Devletin Kızılay yasağı ile birlikte sabah saat 08.00'den itibaren Güvenpark ve Kızılay'ın dört bir yanı polis ablukası altına alındı. Binlerce polis Kızılay'ı zapt ederken saat 12.00'ye doğru Kızılay'ın dört bir yanında devrimci ve ilerici güçler toplanmaya başladı.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde biraraya gelen devrimci ve ilerici öğrencilerin yanı sıra, Kurtuluş Kavşağı'nda Halkevleri, Demokratik Haklar Federasyonu, Partizan ve bir dizi ilerici güç de bu kolda yerini aldı. **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** İncesu-Kolej tarafında toplanıp Kurtuluş'a kitlenin yanına yürümek istediği sırada polis gaz bombalarıyla saldırdı. BSDP'liler havai fişek ve taşlarla polise karşılık verdi.

Kurtuluş Kavşağı'nda bekleyen kitlenin yanına gelen sivil polisler Kızılay'ı valiliğin yasakladığını, Sıhhiye'de 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirildiğini ve kitle Sıhhiye'ye giderse saldırmayacağını söyledi. Bunun üzerine 1 Mayıs Komitesi temsilcisi, direniş kararlılığını ifade ederek, Ethem Sarıslülük'ün vurulduğu yerde bir anma gerçekleştirileceğini söyledi. Bir süre sonra Cebeci Kampüsü'nde toplanan öğrenciler de Kurtuluş'ta bulunan kitleye sloganlarla ve coşkularıyla dahil oldu. Kitle Kızılay'a doğru yürümeye başlayınca polis TOMA'lar, akrepler ve çevik kuvvetlerle kitlenin üzerine yürümeye başladı. Polis anons yaparken kitlenin üzerine tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırıya havai fişekler ve taşlarla cevap verildi. Kitlenin bir kısmı Sıhhiye, bir kısmı Cebeci, bir kısmı da Kibris Caddesi'ne doğru geri

çekildi. Sıhhiye yönüne doğru giden kitleden gözaltına alınanlar oldu.

Saat 12.00'de ise 2 BDSP'li Güvenpark'ta "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm! /BDSP" pankartı açtı. BDSP'liler, direniş sloganlarını haykırdılar, sürüklenerek ve darp edilerek gözaltına alındılar.

Çatışmalar akşama kadar sürdü

Halkevleri'ne Ziya Gökalp Caddesi'nden de polis TOMA, gaz bombası ve plastik mermilerle saldırdı. Müdahalenin ardından BDSP'lilerin de aralarında bulunduğu kitle parça parça Ziya Gökalp Caddesi üzerinde toplanmaya başladı. Bu sırada Sıhhiye'de gerçekleşen mitingden de ilerici güçler Ziya Gökalp Caddesi'ne geldiler.

Ziya Gökalp Caddesi'nde polisin tüm saldırılarına rağmen kitle her seferinde toplandı. Ayrıca polisin saldırılarına yoğun havai fişek ve taşlarla yanıt verildi. Akşam 17.00'ye kadar Ziya Gökalp Caddesi ve ara sokaklarda çatışmalar devam etti. Polis Kızılay, İncesu, Cebeci'nin ara sokaklarında gözaltı yapmak için bir süre dolaştı. Yüzlerce kişi gözaltına alındı.

Eylemden notlar:

* Eylemin başından sonuna kadar coşku hakimdi. Kitle, 1 Mayıs'ın direngen ruhunu kuşanarak her saldırı karşısında yeniden toplanarak yanıt verdi.

* BDSP eylemde "Yaşasın 1 Mayıs-Yaşasın sosyalizm!" pankartı taşıırken, DLB "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!", Ekim Gençliği "Ferman da bizim, sokaklar da! Özgürlük, Devrim, Sosyalizm!" pankartları taşıdı. Ayrıca önlük ve flama kullanıldı.

Kızıl Bayrak /Ankara

Sıhhiye 1 Mayıs Kızılay'ın gölgesinde kaldı

Ankara'da Kızılay'da direnişin sürdüğü sıralarda Sıhhiye'de de 1 Mayıs kutlaması gerçekleşti.

Saat 10.00'da Gar önünde toplanmaya başlayan kitle saat 11.30'a kadar burada bekledi. Ses aracından yapılan konuşmalar eşliğinde bekleyen kitle Taksim saldırısını da protesto etti.

Ses aracı üzerinden sık sık her türlü baskı, zulüm ve "AKP faşizmine karşı direniyoruz" vurgusu yapıldı.

Sıhhiye'de toplanan kitlenin olası bir Kızılay zorlaması olmaması için çok sayıda akrep, çevik kuvvet ve bariyerlerle alan tutulmuştu. Kürsüden sık sık Taksim'deki polis saldırısı protesto edilirken Kızılay'a dair hiçbir vurgu yapılmadı.

Sırası ile sendikalar, siyasi örgütler ve dernekler alana giriş yaptılar. Kızılay'da çatışmaların yoğunlaşması üzerine alana giren kitlenin bir kısmı Kızılay'a geçerken Grup Kibele konseri ile etkinlik devam etti.

DİSK adına konuşma yapan Tayfun Görgülü Taksim 1 Mayıs alanıdır diyerek Taksim'de yaşanan saldırıyı protesto etti. 1 Mayıs mitingi söylenen ezgilerle sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://mamey.org>

1 Mayıs 2014 | Ankara

1 Mayıs 2014 | Ankara

1 Mayıs 2014 | Ankara

İzmir'den Taksim'e, Kızılay'a selam!

Birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, bu yıl da İzmir'de onbinlerin katılımı ile kutlandı. Direnişin ilk 1 Mayıs'ı olması vesilesiyle 1 yıldır sokaklarda olan kitlelerin alana özel bir yansıması olmadı. Şiarlara ve pankartlara yansıyan Haziran Direnişi ruhu alanda hakim değildi.

İzmir'de 1 Mayıs birlik, mücadele, dayanışma günü belediye işçilerinin eylemiyle başladı. Buca Belediyesi'nde çalışan belediye işçileri 1 Mayıs'ı Heykel'den meydana yaptıkları yürüyüşle başlattı. DİSK Genel-İş Sendikası'na üye belediye işçileri sorunlarına dikkat çekerken özel olarak vurgu taşeron çalıştırmaya yapıldı. Yüzlerce belediye işçisi taşeron köleliğine karşı sloganlarını haykırdı.

DİSK, Türk-İş, KESK, TMMOB, İzmir Barosu, İzmir Tabip Odası, Birleşik Kamu-İş tarafından örgütlenen mitinge giriş iki koldan yapıldı. Saat 11.00'de başlayan toplanmaların ardından, Basmane ve Konak yönünden gelen on binlerce işçi ve emekçi alanlara aktı.

Basmane kolundan toplanan Türk-İş, DİSK, BDSP, HDP, Alinteri, Halkevi, DİP, MBP, Söz ve Eylem, BDP, SDP, SYKP, YSGP katıldı.

Konak Eski Sümerbank önünde toplanan KESK kolunda, Devrimci Hareket, Partizan, DHF, İHD, ÇHD, Ege Karşılar Federasyonu, İzmir Müzisyenler Derneği, İmece-Der, ÖDP, LGBT kortejlerle katılırken, CHP, DSP, İP, Birleşik Kamu-İş Gündoğdu Meydanı'na direkt giriş yaptı.

TMMOB, İTO, Eczacılar Odası, İzmir Barosu ise Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak alana girdi.

Sınıf devrimcileri geleneğin temsilcisi olarak alandaydı

Sınıf devrimcileri de saat 09.30'dan itibaren Basmane Meydanı'nda yerini aldı. En önde Marx, Engels, Lenin ile Türkiye devrimci hareketinin yiğit devrimcileri, Mustafa Suphi, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Deniz Gezmiş ve Habib Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli, Alaattin Karadağ sancakları yer aldı. Yine en önde "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni! Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!" şiarlı pankart yer aldı. Kortejde ayrıca sınıf hareketi tarihinde yer edinen direnişlerin sıralandığı ve üzerinde "İşgal, grev, direniş!" pankartı da yer aldı. Kortejde kızıl flamalar taşınırken, sınıf devrimcilerinin ses aracından müzik yayını ve konuşmalar yapıldı.

Genç komünistler alanda "Özgürlük, devrim, sosyalizm! /Ekim Gençliği" ve üzerinde Haziran Direnişi'nde katledilenlerin resimlerinin bulunduğu "Berkin'e sözümüz devrim olacak! Gelecek bizim! Özgürlük bizim!/Devrimci Liseliler Birliği" şiarlı pankartlarla yerini aldı.

Basmane kolundan alana giriş yapan Türk-İş en önde "Türk-İş" pankartı, ardından Türk bayrağı ve Türk-İş flamalarıyla katıldı. Türk-İş kortejinin arkasından Basmane'den gelen DİSK alana girdi. En önde "DİSK" pankartı ve "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" pankartıyla Genel-İş 5 No'lu Şube, "Çiğli Belediyesi'nde taşeron istemiyoruz!" pankartıyla Kafesan işçileri,

Merbel ve Karbel emekçileri, Buca Belediye işçileri, Genel-İş 2-3-4 No'lu Şubeleri, "Devrimin çiçekleri" pankartıyla İBB'ye bağlı park ve bahçe işçileri, Genel-İş 1 No'lu Şube, "Yaşasın 1 Mayıs!" pankartıyla Yatsan işçileri ve DİSK Tekstil, Enerji-Sen, Dev Sağlık-İş, Devrimci Turizm-İş, Sosyal-İş alana davullarla girdi. Lastik-İş, Emekli-Sen, Birleşik Metal-İş, Armutlu Kültürevi, Maden-İş Soma Şube, Eczacılar Odası alana giriş yaptı. Birleşik Metal-İş Sendikası geçen yıllarda olduğu gibi fabrika pankartlarıyla mitinge katıldı. Direnişçi Luna işçileri de pankartlarıyla kortejde yer aldı. Yine aynı koldan gelen Genç-Sen ve Arap Alevileri pankartlarıyla alana girdi.

Konak kolunda toplanan KESK'in arkasında Devrimci Hareket, Partizan, DHF, İHD, ÇHD, Ege Karşılar Dernekleri Federasyonu, İzmir Müzisyenler Derneği, ÖDP, LGBT yürüdü.

KESK kortejinde Eğitim-Sen tüm şubeler, "Rojava devrimini selamlıyoruz" pankartıyla Eğitim-Sen 2 No'lu şube, SES, Yapı-Yol Sen, ESM, Kültür Sanat Sen, Tarım Orkam Sen, BES yerini aldı.

Taksim ve Kızılay'ın militan direnişi Gündoğdu'ya taşındı!

Sınıf devrimcileri, KESK'in arkasından alana girmek istedi. Kura sıralaması ile Alinteri'nin arkasında bulunan komünistler, alana giriş yaparken, Berkin'in katillerine üst araması yaptırmayacaklarını, Taksim'de ve Kızılay'da emekçilere saldırınlara üstlerini aratmayacaklarını belirterek, üst araması yapmadan alana girmek istedi. Bunun üzerine arama noktasında polisler tarafından arbede çıkartıldı. Bir kısım geçtikten sonra, demir barikatlar kapatılmaya çalışıldı. Buna izin verilmemesi üzerine polisler saldırıya geçti. Komünistler demirlerin arasına sıkıştırılarak biber gazı sıkıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs 2014 | İzmir

Tertip Komitesi de polisleri engellemek yerine, sınıf devrimcilerine "sağduyu" çağrısı yaparak, saldırıyı geçiştirmeye çalıştı. Bu sırada ikinci kez polis barikatlarına yüklenilerek, bir kısım daha alana geçti. Polisler BDSP'lileri gözaltına almaya çalıştı. Ancak sınıf devrimcileri kimseyi bırakmadı.

Bu sırada, diğer arama noktalarından Halkevleri, DİP giriş yapmaya başladı. Komünistler, oraya giderek, yan tarafta saldırı olduğu, ortak tutum alınması gerektiği çağrısını yaptı. Barikatın önünde diğer siyasetler alana giriş yaparken BDSP'liler konuşmalarla polis terörünün protesto ettiler. Bu sırada Öğrenci Kolektifleri'nden gençler polislerle arbede yaşadı ve onlardan bir kişiyi gözaltına almaya çalıştı. Bu sırada, BDSP'liler buna da izin vermeyerek, genci polisin elinden aldı.

Alanın dışında kalan Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği, aramanın kaldırılması ile alana giriş yaptı. Daha sonra arama noktalarından üst araması yapılmadı. Komünistler, yoldaşlarını "Baskılar bizi

yıldırılmaz!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganları ile korteje aldı.

Gündoğdu Meydanı’nda kürsüde “Güvencesizliğe, taşeronlaştırmaya, özelleştirmeye karşı alanlardayız!” pankartı asıldı. Program başlamadan önce İstiklal Marşı okundu. Kürsüden sıklıkla Taksim’e yönelik saldırı haberleri kitleyle paylaşıldı. Kitle sık sık “Her yer Taksim, her yer direniş!” sloganı attı. Saat 13.45 gibi 1 Mayıs programına başlandı. Enternasyonal eşliğinde devrim ve sosyalizm yolunda şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” sloganı atıldı. 77 1 Mayıs’ında şehit düşenlerin isimleri okunarak “aramızda” denildi. “Berkin Elvan”, “Ceylan Önkol”, “Gezi şehitleri” sayılarak aramızda diye haykırıldı. Kürsüden ayrıca İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı ve CHP milletvekilleri selamlandı. 1 Mayıs Tertip Komitesi adına DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı konuştu.

Sarı konuşmasına Taksim’i selamlayarak başladı. “Yaşasın Taksim, yaşasın direniş!” sözleriyle devam ettiği konuşmasında eşitlik, özgürlük, adalet isteyenlerin alanlarda olduklarını söyledi. Taksim’deki polis saldırısını kınadı ve direniş şehitlerini andı. Sarı, “Türkiye’nin kritik bir dönemden geçtiğini belirterek işçi sınıfına yönelik saldırıların arttığına dikkat çekti. Direnişte olan Greif, Luna, Yatağan, MNG Kargo, Ege Doğaltaş, İl Özel İdaresi işçilerine değinerek desteklerini söyledi. HES’lere ve ülkenin her yanında yükselen inşaatlara tepki gösterdi. Sarı konuşmasını “Taksim Meydanının 1 Mayıs meydanı olduğunu buradan tekrarlıyorum.” sözleriyle bitirdi.

TMMOB’nin önerisi olan Gündoğdu Meydanı’nın Emek ve Demokrasi Meydanı olmasını ve Gezi şehitlerinin birer anıtının yapılması taleplerini belediye başkanına iletiler. Miting Praksis müzik grubunun ve Ahura ritim topluluğunun dinletileriyle bitirildi.

Saat 15.00 civarı Taksim’deki polis saldırısını protesto etmek için Basmene Meydanı’na yürüyüş çağrısıyla miting sona erdi.

Mitingden notlar

- Petrol-İş İzmir ve Aliğa Şubesi Belediye-İş, TÜMTİS kortejleri kitleseldi. Gıda-İş, DERİTEKS, TEKSİF kortejlerinde emekçi kadınların katılımı fazlaydı.

- DİSK Genel-İş her yıl olduğu gibi kitlesel katıldı. Ayrıca Bornova Belediyesi işçileri, Karşıyaka Belediyesi işçileri pankartlarıyla mitinge katıldılar.

- HDP-BDP kortejinin selamlaması Kürtçe yapıldı.

1 Mayıs Tertip Komitesi’nde ilk duyuruda Kamu-Sen ismi deklare edilmişti, mitingde ise Kamu-Sen’in ismi anılmadı.

- Pankartlarda ve şiarlarda Haziran’da katledilenlerin resimleri ve Haziran şiarları hakimdi.

- Taksim’deki saldırıyı sık sık protesto etmesine karşın, tertip komitesinin son ana kadar bir eylem çağrısı olmadı. “Taksim saldırısı nedeniyle programı bitiriyoruz” denilerek, son anda kitlenin büyük bir kısmı alandan ayrıldıktan sonra, Basmene’ye yürüyoruz denildi. Basmene’ye farklı bir güzergahtan gidilerek barikata yaslanıldı. Ancak eylem yarım saat oturma eylemine çevrildi. Ancak kitlenin öfkesi ve tepkisi sonucu 3 adet TOMA tazyikli su ve biber gazı eşliğinde kitlenin üzerine sürüldü. Sınıf devrimcileri açtıkları pankartla TOMA’ların karşısında yer aldı.

Kitlenin geri sürülmesinin ardından da ara sokaklara da gözaltı yapıldı. Toplam 36 kişi gözaltına alındı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Manisa’da 1 Mayıs eylemi

Manisa’da 1 Mayıs eylemi Manisa Öğretmen Evi önünde başladı.

Saat 14.00’te Öğretmenevi’nin önünde toplanmaya başlayan kitle alkışlar ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe başladı.

Sınıf devrimcileri saat 13.30 da İşçi Kültür Sanat Derneği’nden “Her yer Taksim, her yer direniş!”, “Her yer 1 Mayıs! / İKSD” imzalı pankartla toplanma yerine doğru coşkulu yürüyüşle geçtiler. Yol boyunca yapılan ajitasyon konuşmaları ve sloganlara karşılık büyük bir ilgi odağı oluştu.

Saat 14.00’te Öğretmen Evi’ne ulaşan sınıf devrimcileri burada “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Yaşasın sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti!” pankartıyla halaylar eşliğinde bekleyişe başladılar.

Manisa’da ilk defa alana çıkan sınıf devrimcilerinin kortejine işçi ve emekçilerden büyük bir ilgi vardı. Disiplinli ve coşkulu kortejiyle sınıf devrimcileri alanda ve yol boyu ilgi odağı oldu. Bundan rahatsız olacaklardır ki, iki gündür 1 Mayıs öncesi her türlü tacizde bulunan Manisa polisi eylem esnasında da sınıf devrimcilerine yönelik yakın ve birebir çekim yapmaya

çalışınca, sınıf devrimcileri gereken tutumu göstererek polisin çabasını boşa düşürdüler.

Yürüyüş kolu sırasıyla en önde 1 Mayıs Emek, Demokrasi ve Barış Platformu olmak üzere, Petrol-İş (direnişçi Standart Profil işçileri), KESK’e bağlı Eğitim Sen, SES, arkasından TTB, Tüm-Bel-Sen, Alevi Kültür Derneği, Hacı Bektaş Veli Kültür Vakfı, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri, BDSP, İKSD, CBÜ Demokratik Yurtsever Öğrenci Meclisi, Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu ve HDP yer aldı.

Öğretmen Evi’nden başlayan yürüyüşle Manisa Meslek Lisesi önünden devam edilerek Valilik Konağı’na oradan da Manisa’nın en merkezi caddesi olan Doğu Caddesi tamamen trafiğe kapatılarak açıklamanın yapılacağı Manolya Meydanı’na ulaşıldı.

Burada KESK dönem sözcüsü ve SES Şube Başkanı Taner Yıldız, basın metnini okudu. Basın metninin okunmasının ardından halaylar ve sloganlar eşliğinde eylem sonlandırıldı.

Mitinge 700 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Didim’de 1 Mayıs!

1 Mayıs kutlamaları için Çarşamba Pazarı’nda toplanan kitle kortejler oluşturarak Didim Kent Meydanı’na yürüdü.

1 Mayıs Platformu adına yapılan konuşmada Taksim’in emekçilere yasaklanması kınanırken, AKP hükümetinin bir yandan ileri demokrasiden bahsederken bir yandan da her türlü anti-demokratik saldırılara imza attığı vurgulandı.

Direnişte olan Greif ve Yatağan işçilerine selam yollanırken “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganı kitle tarafından hep beraber atıldı.

Mitingde yapılan konuşmalarda AKP’nin “barış görüşmeleri” adı altında Kürtleri oyaladığı, tüm açılımlarında olduğu gibi böylesi içi boş bir yaklaşımın kabul edilemeyeceği, barbarlık düzeni olan kapitalizm sürdüğü sürece hiçbir çözümün gerçek bir çözüm olamayacağı belirtilerek, kapitalizme karşı devrim ve sosyalizm şiarıyla “Yaşasın 1 Mayıs!” denilerek mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Kitle Haziran direnişinde yitirilen şehitlerin fotoğraflarını taşıdı.

Yaklaşık 2500 kişinin katıldığı miting Grup Eflatun’un yaptığı müzik dinletisiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / Didim

Bursa'da 1 Mayıs

Miting için sendikalar, meslek örgütleri, ilerici ve devrimci güçler saat 13.00'te stadyum önünde toplanmaya başladılar. Saat 14.00'e doğru yürüyüş başladı.

Kortejlerin en önünde örgütleyici kurumların imzasını taşıyan "Yaşasın 1 Mayıs!" pankartı yer aldı. Türk-İş'e bağlı sendikalardan sadece TÜMTİS'in bulunduğu mitingde, TÜMTİS üyelerinin eşleri ve çocuklarıyla mitinge katılım sağladığı görüldü. Coşkulu bir havayla 1 Mayıs'ta yer alan TÜMTİS kortejinin en önünde çocuklar vardı. Çocuklar, üzerlerinde "Yaşasın 1 Mayıs!" şiarının harflerinden oluşan tişörtle yürüdü.

Bu korteji Çağdaş Gazeteciler Derneği ve DİSK'e bağlı sendikalar izledi. Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu Asil Çelik, Prysmian ve SCM işçileri fabrika pankartlarıyla katılım sağladı. Ardından DİSK/Tekstil, Genel-İş, Dev Sağlık-İş, Emekli-Sen ve Sosyal-İş pankartlarıyla kortejde yerlerini aldılar. Emekli-Sen geçen seneki gibi DİSK'in en coşkulu kortejiydi.

Bu sene 1 Mayıs alanında Eczane Teknisyenleri Derneği de vardı. Beyaz önlükleriyle coşkulu bir kortej oluşturdular. TKP de bu kortejin ardından yer aldı.

KESK'e bağlı sendikalardan en kitleseli Eğitim-Sen'di. KESK'in ana gövdesini Eğitim-Sen oluşturdu. Gemlik ve Mustafakemalpaşa'dan gelen eğitim emekçileri ve Uludağ Üniversitesi'nden eğitim emekçileri kendi pankartlarıyla katılım sağladılar. KESK'li kadınlar da pankartlarıyla alandaydılar.

Eğitim-Sen'i, Kültür Sanat-Sen, SES, BES, Tüm Bel-Sen, Yapı Yol-Sen, Tarım Orkam-Sen, ESM, Haber-Sen izledi.

Meslek örgütlerinden sırasıyla TMMOB, BTO ve SMMM yürüdü.

Bunları Birleşik Kamu-İş'e bağlı sendikalar izledi.

Alevi örgütleri de mitingde yer alırken, Cumhuriyet Kadınları ve ÇHD'nin ardından Halkevleri yürüdü. Onu

Liseli Genç Umut ve Öğrenci Kolektifleri takip etti.

Halkevleri miting alanına arama yaptırmadan girdi.

Livane, Doğader, İşçi Hakları Derneği, Mudanya Halk Meclisi, Atatürkçü Düşünce Topluluğu ve CHP de mitinge katıldı.

pankartla BDSP kortejinin arkasında yer aldı.

Katil polisler arama yaptırmadı

BDSP'liler de alana arama yaptırmadan girdiler. "Haziran Direnişi'nde 8 canımızı alan katil polisler arama yaptırmıyoruz, işçi ve emekçilere meydanları yasaklayanlara arama yaptırmıyoruz!" sözleriyle tutum almaya çağrı yapıldı. Bu sırada polisin arama noktasından geçiş yapmaya izin vermemesi üzerine yüklenildi ve polisler arbeye yaşandı. Polis arama noktasını barikatla kapatırken, bir BDSP'liyi de darp etti. DHF'nin de katıldığı bu eylemde "Katil polis!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganlarıyla arama yaptırmama kararlılığı bir kez daha ifade edildi. Polis arama noktasını açmak zorunda kaldı.

Bunun ardından DİP alana girdi. ÖDP'nin aynı tutumu izlemesinin ardından polis arama noktasını kaldırmak zorunda kaldı. Bundan sonra geçişler serbest bırakıldı.

Bu kortejlerin ardından Jineps ve HDK bileşenleri yer aldı. EMEP, ESP, BAMİS-BATİS-SODAP, Partizan, SDP, Dev-Lis, Yeşiller Partisi yürüdü.

Anarşistler ve Çarşı da pankartlarıyla yürüyüş kolunda yer aldı.

Miting programı Taksim'deki devlet terörünün lanetlenmesiyle başladı. Haziran Direnişi'nde katledilenlerin selamlanması ve isimlerinin okunmasının ardından miting alanını dolduran emekçiler, kadınlar ve gençler "yaşıyor!" dedi. Çeşitli konuşmaların ardından Moğollar sahne aldı. Miting müzik programının ardından sona erdi.

Mitingden notlar

* Öğrenci kortejlerinin geçtiğimiz seneye göre zayıflaması dikkat çekti.

* İşçi sendikalarının katılımının geçtiğimiz yıla oranla azaldığı görüldü.

* Taksim'deki polis terörü yürüyüş kolunda kısa bir oturma eylemiyle protesto edildi.

* Yürüyüş kolunda ve mitingde coşkusu bir atmosfer vardı.

* Halkevleri Heykel'de AVP önünde toplanarak burada bir anma gerçekleştirdi. Ardından Cumhuriyet Caddesi üzerinden toplanma noktasına geldi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Gezi'den Greif'e direniş büyüyor...

BDSP'liler "Gezi'den Greif'e... Bu daha başlangıç! İşgal, grev, direniş!" pankartıyla alanda yer aldı. Gençlerin ağırlığını oluşturduğu kortejde sık sık Taksim ve Kızılay direnişlerini selamlayan sloganlar atıldı. Haziran Direnişi'nde katledilenlerin sloganlarla anıldığı yürüyüş boyunca katil devletten hesap sorma çağrısı yapıldı. Ayrıca Greif direnişi de atılan sloganlarla selamlandı.

"Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "Her yer Taksim-Kızılay her yer direniş!", "Yaşasın Greif direnişimiz!", "İşgal, grev, direniş!" gibi sloganlar atılırken, Haziran Direnişi'nde katledilenlerin adları sıralanarak "Yaşıyor!" denildi.

DLB'liler de "Özgürlük, devrim, sosyalizm" şiarlı

sokaklarda mücadele ederek öğrendiğini ifade etti. Konuşması sloganlarla karşılandı.

Ardından 1 Mayıs, marşlarla ve halaylarla saat 16:30'a kadar devam etti. Alana yaklaşık 3 bin işçi ve emekçi katıldı. Kitle ara ara yağın sağanak yağmura rağmen baştan sona coşkusu kaybetmeden katıldı.

Mitingden notlar:

* Aydın'da 1 Mayıs'a ilk defa bu kadar yoğun bir ön çalışma ile hazırlandı. 10 gün boyunca her gün 4-5 grup şeklinde bildiri dağıtımı yapıldı. Aydın'ın birçok yerine pankartlar ve şehrin en işlek noktalarında afişler asılarak emekçiler 1 Mayıs'a çağrıldı.

* Kitle baştan sona coşkusu hiç kaybetmedi.

* Tüm-Bel-Sen Aydın Şube Başkanı Münir Ali Koç Aydın 1 Mayıs'ının kendi iradesini temsil etmediği (Eğitim-İş'le ortaklaşmadığı) gerekçesi ile Nazilli'ye katılma kararı aldığını belirterek Aydın 1 Mayıs'ına katılmadı.

* 1 Mayıs etkinliğinin sonunda herkes tüm alanı temizleyerek gitti.

Kızıl Bayrak / Aydın

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://mamey.org>

Aydın'da 1 Mayıs

Aydın 1 Mayısı saat 13.30'da kitlenin Zafer Meydanı'nda biraraya gelmesi ile başladı.

1 Mayıs'ın öngünlerinde sokak sokak, ev ev, kahve kahve yapılan çalışmaların yansımaları meydanda net bir şekilde görüldü. Sendikalar, kitle örgütleri, siyasi partiler saat 14.00'te kortejlerini oluşturarak yürüyüşe başladı.

Kitle 1 Mayıs coşkusu, heyecanını sloganları ile yansıttı. Taksim ve Kızılay'da polis tarafından yapılan saldırılar slogan ve ısıklarla protesto edildi. Kortejler yürürken yol kenarlarından destek alkışları geldi. Alana gelindiğinde Haziran Direnişi'nde katledilenler şahsında tüm devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı.

1 Mayıs'a katılımcı yapılar adına ortak metini Eğitim-Sen Aydın Şube Başkanı Ali Gün okudu. Ali Gün, Haziran Direnişi ile artık yeni bir döneme girildiğini, Yatağan termik santrali işçilerinin özelleştirme karşıtı direnişin haklılığını, taşerona karşı Greif işçilerinin işgal eyleminin meşruluğunu ve artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını, mücadelenin daha yeni başladığını, işçi sınıfının sınıf bilincini

Adana'da 1 Mayıs!

Adana'da 2014 1 Mayısı geçen yıla göre daha coşkulu ve daha geniş katılımlı geçti. Yürüyüş kollarında genel olarak Haziran Direnişi'yle özdeşleşmiş sloganlar yer buldu.

Saat 15.00'te Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünden başlayacak yürüyüş için öğlen saatlerinden itibaren toplanılmaya başlandı. Miting alanı olan Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüş yan yana iki koldan yapıldı. DİSK, KESK ve bağlı sendikalar, TMMOB, ATO gibi meslek örgütlenmelerinin arkasında, aralarında BDSP'nin de olduğu devrimci ve ilerici yapıların kortejleri yürüdü. Diğer koldan ise Türk-İş ve bağlı sendikaların yanı sıra CHP, İP gibi düzen partileri de 1 Mayıs'a katıldı.

Sendikaların katılımı göze çarptı

İşçi sendikalarının katılımının da bu sene daha fazla olduğu gözlenirken, Genel-İş, TÜMTİS, Tez Koop-İş, Petrol-İş sendikalarından işçilerin katılımı dikkat çekiciydi. Çukurova Belediyesi taşeron işçileri de pankartlarıyla yürüdüler.

Kamu emekçileri ise yürüyüş boyunca oldukça coşkulu bir şekilde mücadele taleplerini haykırırken, Haziran Direnişi'nin coşkusu atılan sloganlara da yansıdı. Haziran Direnişi'nde katledilenlerin anılmasının yansira devrim ve sosyalizm sloganları da Eğitim-Sen kortejinde atıldı. Kamu emekçileri içindeki en kitlesel kortej Eğitim-Sen'e aitti.

Sol siyasal yapıların gençlik kortejlerindeki katılım dikkat çekerken, gençlik alana coşkusunu verdi. Bu yılki 1 Mayıs'ta HDP kortejiyle birlikte BDP'lilerin katılımı dikkat çekiciydi. Taraftar gruplarının katılımının da Haziran Direnişi'nin de etkisiyle bu yıl daha fazla olduğu gözlemlendi.

Komünistler devrim sloganlarıyla yürüdü

Komünistler 1 Mayıs'a "Emperyalist saldırganlığa, kapitalist sömürüye, faşist baskıya karşı yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği" sloganı yazılı pankartla katılırken, arkada devrimci önderlerin, devrim ve parti şehitlerinin resimleri olan pankart ile Haziran Direnişi'nde katledilenlerin olduğu pankart taşındı. BDSP kortejinde ayrıca "Taksim'e selam, direnişe devam" yazılı Meydan-Dumlupınar-Gülpınar-Emek Mahalleri Halk İnisiyatifi" imzalı pankartla yüründü.

Yürüyüş boyunca devrim ve sosyalizm sloganları haykırıldı. Taksim, Greif işçilerinin direnişi ile ilgili sloganların yanı sıra, parti, devrimci önderler ve Haziran Direnişi'nde katledilenler anısına sloganlar coşkuyla atıldı.

Direneler selamlandı

Miting 1 Mayıs Marşı eşliğinde devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından "Devrim

şehitleri ölümsüzdür!" sloganı atıldı. Kürsüden, kitleyi Türkçe, Kürtçe ve Arapça olarak selamlayan konuşmalar yapıldı. İşçiler ve kamu emekçileri adına iki ayrı basın metni okundu. İşçiler adına basın metnini **Nazire Erdinç** okudu. Basın metninde, güvencesizliğe, işsizliğe, yoksulluğa karşı insanca yaşam koşulları için mücadele talepleri yer aldı.

Kamu emekçileri adına basın metni ise **Tekin Müjde** tarafından okundu. Müjde konuşmasına Haziran Direnişi'nde katledilenleri selamlayarak başladı. AKP'nin faşizan uygulamalarının teşhir edildiği metinde Greif direnişine de yer verildi. Basın metninde toplu iş sözleşmesi sürecinde taleplerinin karşılanmasını isteyen Greif işçilerinin direnişine dikkat çekilerek şunlar söylendi: *"Taşeron ve sömürü düzenine karşı direnen, emeklerinin karşılığı için mücadele eden Greif işçileri sadece haklarını gasp eden patrona karşı değil, gazıyla copuyla ve tüm tehditleriyle polis şiddetine karşı da direnişini sürdürmektedir. 1 Mayıs Tertip Komitesi olarak Greif işçilerinin haklı ve meşru mücadelesinin yanında olduğumuzu bir kez de belirtiyor, emeğinin hakkı için direnenlere dönük saldırıları kınıyoruz. İşçilerin talepleri karşılanmalı, haklar iade edilmelidir."*

Basın metninde ayrıca şu ifadeler yer verildi: *"Gün geldi, devran dönüyor! AKP 8 Mart'tan Newroz'a Gezi'den 1 Mayıs'a işyerlerinde, alanlarda, sokaklarda, direnen, mücadele eden emekçilere er ya da geç hesap vermekten kurtulamayacak. AKP TOMA'larla, gaz, copla plastik mermileriyle bizleri engelleyeceğini sanıyorsa yanıldığını görecektir. Çünkü bizler sokaklarda meydanlarda işyerlerinde okullarda, yoksul mahallelerde ayağa kalkıp yüzlerini güneşe dönenleriz."*

Kürsüden Taksim'deki polis saldırısı kınanarak, "Her yer Taksim her yer direniş!" sloganları atıldı.

Kürsüden ayrıca Abdullah Öcalan'ın 1 Mayıs için yazdığı mesaj okundu. Mesaj okunurken Türk-İş'in gerici başkanı Edip Gülnar'ın da etkisiyle sıklıkla kesilen konuşma nedeniyle mesaj daha sonra ikinci kez tekrar okundu.

Miting programı da konuşmalardan sonra halaylalar eşliğinde son buldu.

Programdan sonra miting alanı için kısa bir sokak oyunu hazırlayan **Sanayi İşçileri Derneği Tiyatro Grubu** oyununu sergiledi. Greif, Seyitömer, Yatağan ve Luna işçilerinin direnişlerini konu alan oyun çevreden ilgiyle izlendi.

Mersin'de 1 Mayıs'a on binler katıldı

Mersin'de 2014 1 Mayısı'na onbinler katıldı.

Yürüyüş kollarında Taksim 1 Mayısı'na yapılan saldırılara karşı ve Haziran Direnişi'yle özdeşleşmiş sloganlar atıldı.

Saat 15.00'te İstasyon Meydanı'nda başlayan yürüyüş için 14.00'te toplanılmaya başlandı. Miting alanı olan Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüş caddenin iki tarafı kapatılarak yapıldı. DİSK, KESK ve bağlı sendikalar, TMMOB, TTB gibi meslek örgütlenmelerinin arkasında yöre dernekleri, Alevi dernekleri ile devrimci ve ilerici yapıların kortejleri yürüdü.

Bu yıl Türkiye Kamu-İş ve Eğitim-İş de mitinge katıldı. HDP, ÖDP, EMEP, SDP, SYKP ve düzen partilerinden CHP de 1 Mayıs'a katıldı.

İşçi sendikalarının katılımının bu sene daha fazla olduğu gözlenirken, Genel-İş, BMİS ve taşeron işçilerinin örgütlendiği sendikaların katılımı dikkat çekiciydi. Mezitli ve Yenışehir belediye işçileri ile sözleşme yapan CHP'li belediye başkanlarıyla katılım sağladılar.

Kamu emekçileri ise yürüyüş boyunca oldukça coşkulu bir şekilde mücadele taleplerini haykırırken, Haziran Direnişi'nin coşkusu ile Taksim'le dayanışma sloganları sık sık atıldı.

Sol siyasal yapıların gençlik kortejlerindeki katılım dikkat çekerken, gençlik alana coşkusunu verdi. Bu yılki 1 Mayıs'ta HDP kortejiyle birlikte BDP'lilerin katılımı dikkat çekiciydi.

Miting 1 Mayıs Marşı eşliğinde devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı atıldı.

Kürsüden Taksim'deki polis saldırısı kınanarak, "Her yer Taksim, her yer direniş!" sloganları atıldı.

Emek ve Demokrasi Platformu adına iki konuşma yapıldı.

İlk Konuşmayı DİSK Genel-İş Şube Başkanı yaptı. Yapılan konuşmada mücadele ve Haziran Direnişi öne çıkarken Taksim ve Kızılay'da direnenleri selamladı.

Ayrıca Direnişte olan Greif, Luna, Karşı gazetesi ve Yatağan işçilerini selamlayarak mücadelelerinin yanında olduğunu açıkladı.

Mersin Emek ve Demokrasi Platformu adına yapılan konuşmanın ardından Kadın Platformu adına bir konuşma yapıldı. Tüm ötekileştirilenler ve kadınlar selamlanarak mücadele günlerinde birlikte olma çağrısı ile konuşma bitirildi.

Konuşmaların ardından Kardeş Türküleri'n söylediği türkü ve halaylarla miting sona erdi.

Kızıl Bayrak /Mersin

Kayseri de 1 Mayıs!

Kayseri’de 1 Mayıs alanı olan Mimar Sinan Parkı yanında yer alan otoparka farklı yönlerden kortej oluşturan sendikalar ve ilerici siyasi yapılar yürüdüler.

KESK’e bağlı Eğitim-Sen, BES ve SES sendika binalarının önünden kortej oluşturarak saat 15.00’ten itibaren Mimar Sinan Parkı otoparkına yürüdü.

DİSK, DİSK Bölge Başkanlığı’nın bulunduğu bina önünde kortej oluşturdu. Saat 15.15’de 1 Mayıs miting alanına doğru yaklaşık 150 işçinin katılımıyla yürüdü.

Kamu emekçileri Salih Avgunpaşa İlköğretim Okulu önünde toplandı. BDSP pankartı altında birleşen Kayseri İşçi Derneği, Organize Sanayi İşçileri, Metal İşçileri, Gıda İşçileri Eski Adliye binası önünde kortej oluşturdular. 1 Mayıs alanına doğru saat 15.30’da yürüyüşe geçtiler.

EMEP, CHP, SDP, Genç-Sen, Dev-Lis, Ceha işçileri, Eğitim-Der, Eğitim-İş KESK Kayseri Şubeler Platformu, TÜMTİS, ESP, SDP 1 Mayıs eylemine katıldı.

Yoğunburç’ta toplanan HDK bileşenlerinden EMEP ve Emek Gençliği burada kortej oluşturdular. SDP ise ayrıca kortej oluşturdu.

Geçen yıl Birleşik Metal-İş üyesi Ceha işçileri eyleme katılmıştı. Bu yıl çok az sayıda CEHA işçisi eyleme katıldı.

Kortejler Hüseyin Avgun Paşa İlköğretim Okulu önünde buluştular. Yaklaşık 3 bin işçi ve emekçi 1 Mayıs mitinginin yapılacağı Mimar Sinan Parkı yanında bulunan otoparka yürümeye başladı.

Ağırlığını organize sanayi bölgesindeki işçilerin oluşturduğu yaklaşık 90 işçi ve emekçi BDSP’nin “Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!” pankartı altında bir araya geldiler. Özelleştirmeye karşı bayrak açan karayolu işçileri de özelleştirme saldırısı ve işbirlikçi sendika ağalarını protesto ettiler.

Miting devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı. Disk Bölge Temsilcisi Cumali Sağlam, KESK Dönem Sözcüsü Orhan Karakaya ve TÜMTİS Temsilcisi Yaşar Alicanoğlu konuşma yaptı.

Tertip Komitesi adına konuşan KESK Dönem Sözcüsü Orhan Karakaya, Kayseri Müftüsü’nün “**1 Mayıs’ta eylem yapmayın. İsyan etmeyin ibadet edin**” dediğini belirterek bunu kınadığını söyledi. Karakaya, şunları söyledi:

“Bizler bu ülkenin ötekileriyiz. Dinimiz,

mezhebimiz, dilimiz, kültürümüz, cinsiyetimiz nedeniyle ikinci sınıf yurttaş muamelesi görmek, yok sayılmak istemiyoruz. Bizler bu ülkenin sanatçılarıyız, bilim insanlarıyız, gazetecileriz, aydınlarız. Özgürce düşünmek, araştırmak, kendimizi ifade etmek istiyoruz. Ve bizler Ali İsmail’iz. Ethem’iz, Ahmet’iz, Abdöcan’ız, Mehmet’iz, Medeni’yiz, Hasan Ferit’iz, Berkin’iz. Biz başka dünya isteyenleriz. Ve bu dünyayı kendi elimizle kuracağımızı biliyoruz.”

DİSK Bölge Başkanı Cumali Sağlam yaptığı konuşmada Greif işçilerinin direnişini selamladı. AKP iktidarının ekonomik-sosyal-siyasal saldırılarını eleştirdi.

TÜMTİS İl Temsilcisi Yaşar Alicanoğlu ise şunları söyledi: “İşçilerin emekçilerin uluslararası birlik mücadele ve dayanışma günü. Bugün emeğin bayramı, işçilerin bizim bayramımız. 1 Mayıs’ı güvenceli iş, güvenceli gelecek için kutluyoruz.”

Yerel sanatçılar Sercan-Yusuf ikilisi, Ali İsmail Korkmaz için ‘Magusa Limanı’, Taksim’de ölen 1 Mayıs şehitleri için ise ‘Şişli Meydanı’ şarkısını katılımcılarla hep birlikte söylediler. 1 Mayıs eylemi, katılımcıların hep birlikte davullar eşliğinde hayal çekmesiyle son buldu

Mitingden notlar:

* Bu yıl üniversite ve liseli gençliğin 1 Mayıs’a katılımı da oldukça yoğundu.

* Reformist partiler içinde en fazla katılımı EMEP sağladı.

* Önceki yıllara göre düzen solunun temsilcisi CHP’nin katılımı da oldukça fazlaydı.

* 1 Mayıs’a yaklaşık 3 bin işçi ve emekçi katıldı.

* Kayseri’de BDSP 1 Mayıs’ın tarihsel anlamına ve devrimci ruhuna uygun gerçekleşmesi için azami çaba gösterdi. Ancak komünistler bununla yetinmediler. Polis komplosunun devrimci sınıf mücadelesinde yarattığı zayıflıkları bertaraf etmek çerçevesinde 1 Mayıs’ı ele aldılar. BDSP devirmeyen darbenin güçlendirdiğini 1 Mayıs’ta gösterdi. Üç aylık yoğun bir çalışmanın ortaya çıkardığı tablo son derece anlamlıydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://www.kizilbayrak.org/>

Hak-İş’in 1 Mayıs komedisi...

Hak- İş’in 1 Mayıs komedisi başladı. Kayseri’de gövde gösterisi yapacağını ilan eden Hak-İş ağalarının hiçbir çalışma yapmadıkları ortaya çıktı. 2 bin işçinin katıldığı 1 Mayıs tablosu bu gerçeğin ifadesiydi.

1 Mayıs’a katılmak için gelen işçilerin içinde olduğu otobüs kaza yaptı. Otobüsün devrilmesi sonucunda 38 işçi yaralandı.

Hak- İş ağası Mahmut Arslan ve beraberindeki sendikaların genel başkanları ve temsilcileri, sendikanın Kayseri Şubesi’nin önünden İnönü Bulvarı’nda davul zurna eşliğinde ‘Şirket işçileri kadro bekliyor!’, ‘Alanlar bizimdir, bizim kalacak!’, ‘Yaşasın işçilerin kardeşliği!’ pankartları eşliğinde işçilerle birlikte yürüdü.

Yürüyüş öncesi gazetecilere açıklamalarda bulunan Hak-İş ağası Mahmut Arslan, “Bugün Kayseri’de 20 ilden gelen kardeşlerimizle Hak-İş olarak ideolojik kalıplara sıkıştırılan bu karabulutları kaldırmak için 1 Mayıs’ı kutluyoruz. Buradan işverene, işçilere, sivil toplum örgütlerine mesajlar vereceğiz. Herkes için söylenecek sözümüz var” diyerek, 1 Mayıs meydanı olan Taksim Meydanı’nı işçilere kapatan AKP iktidarına tam destek verdi. İdeolojik olarak burjuvaziye ait olduğunu gösterdirdi.

Kayseri’de 1 Mayıs’a mesafe koyan birçok örgütün de kendilerine destek verdiğini kaydeden Arslan, “Buradan illa da örgütlenme diye haykıracağız. Hak-İş olarak herkesi ideolojik kalıplara sıkıştırılan bu karabulutları kaldırmak için 1 mayısı kutluyoruz. Barışı öne çıkaracağız. 1 Mayıs barış içinde, kardeşlik içinde nasıl kutlanır onu göstereceğiz. Bugün burada aramızda Suriyeli kardeşlerimiz de var. Güvenceli ve güvenilir bir çalışma hayatı için, taşeronlaşmaya ve mevsimlik işçi sorununu çözmek için, ücretlerdeki ağır vergi baskısına hayır demek için, daha fazla sendikal örgütlenme için 1 Mayısı coşku içinde kutluyoruz” diye konuştu. Sermaye ile barış politikasını savunan Hak-İş’in ağası güvenceli çalışma, taşeronluğun, mevsimlik işçiliğin son bulması için ne yaptığı konusunda tek bir şey söylemedi. Zira Hak-İş ağası taşeronluk, mevsimlik işçilik köleliğinin devamı için mesai yaptı.

Belediye mehter takımının rol aldığı 1 Mayıs komedisinde sanatçılar da yer aldılar. Alanda 1 Mayıs’ın içini boşaltan her şeyi yapan Hak-İş tablosundan başka hiçbir şey yoktu.

Kızıl Bayrak / Kayseri

İllerde 1 Mayıs

2014 1 Mayısı bir dizi ilde işçi ve emekçiler tarafından sokaklarda kutlandı.

Balıkesir'in Burhaniye İlçesi'nde 1 Mayıs, yürüyüşün ardından yapılan mitingle kutlandı. KESK ve DİSK öncülüğünde düzenlenen yürüyüşe Eğitim-Sen, DİSK Emekli-Sen, ÖDP, EMEP, HDP ve Alevi Dernekleri Federasyonu katıldı. Halk Kütüphanesi önünde toplanan kitle, Hürriyet Caddesi'nden sloganlarla yürüyerek Cumhuriyet Meydanı'na geldi.

Yağmura rağmen programa katılım sonuna kadar coşkusunu yitirmedi. Saygı duruşuyla başlayan miting 1 Mayıs'ın anlamını ve önemini anlatan konuşmalarla ve atılan sloganlarla devam etti. Ardından bir eğitim emekçisinin bağlama eşliğinde söylediği direniş türkülerıyla, marşlarla ve davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla miting sona erdi.

Bolu'da 1 Mayıs'ı karşılamak için saat 11.00'de Akbank önünde bir araya gelen emekçiler yaklaşık 600 kişilik bir kortejle Kardelen Meydanı'na yürüdü.

Isık ve coşkulu sloganlarla yürüyüşlerini gerçekleştiren emekçiler ve gençler, meydana 1977'de katledilenler için saygı duruşunda bulundu. KESK ve üniversiteli gençler adına konuşmalar ve okunan şiirlerle birlik, mücadele ve dayanışma işlendi. Ardından söylenen türküler ve halaylarla kutlamaya son verildi.

Alanda sık sık "Yaşasın 1 Mayıs!", "Bijî Yek Gulan!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı. Taksim ve Kızılay'da direnenlere atılan sloganlarla selam gönderildi.

Zonguldak'ta saat 11.00'de kentin dört bir yanından İstasyon Meydanı'na yürüyen maden işçileri, 13.00'te İstasyon Meydanı'nda emekçiler ve emek dostları ile buluştu. Burada kortejlerin düzenlenmesinin ardından Madenci Anıtı'na yüründü. Madenci anıtında ölümsüzleşen emekçiler için 1 dakikalık saygı duruşunun ardından etkinlik başladı. Konuşmaların ardından Edip Akbayram konseri ile etkinlik devam etti.

Malatya'da 1 Mayıs kutlaması için Emeksiz Alt Kavşağı'nda biraraya gelen işçi ve emekçiler 'Yaşasın 1 Mayıs, Her yer Taksim, her yer direniş!', 'Direne direne kazanacağız!', 'Bijî berxwedana Rojava!' sloganlarıyla yürüdü.

Eylemde yapılan konuşmalarda AKP'nin işçi ve emekçilere dayattığı anti-demokratik uygulamalara karşı mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Eylem, Eğitim-Sen müzik grubu, Koma Aram ve Niyazi Koyuncu'nun seslendirdiği şarkı ve türküler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Edirne'de Zübeyde Hanım Parkı önünde buluşan işçi ve emekçiler Saraçlar Caddesi'ne yürüyüşe geçti. Binlerce kişinin katılımıyla gerçekleşen kutlamaya KESK, TMMOB, Tüm-Bel Sen ve Türk-İş'e bağlı sendikalara üye işçi ve emekçiler katıldı.

Nevşehir'de, DİSK, Eğitim Sen, Eğitim-İş, SES ve Tüm Bel-Sen üyesi emekçiler, Hacıbektaş-ı Veli Kültür Derneği gibi kitle örgütleri Hükümet Konağı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. PTT önünde gerçekleşen eyleme katılan işçi ve emekçiler AKP'nin sosyal ve ekonomik politikalarına tepki gösterdi.

Nevşehir'de yol işçileri taşeron köleliğine dikkat

çeken pankartlarıyla alandaydı.

Ordu'da üç ayrı 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirildi. Birinci eylem taşeron işçileri tarafından gerçekleştirildi. KESK'in çağrısıyla yapılan ikinci 1 Mayıs, 19 Eylül Ortaokulu önünden yürüyüşle başladı. Sırrıpaşa Caddesi, Süleyman Felek caddelerinde yapılan yürüyüşle sahil yolundan Atatürk Anıtı Meydanı'na gelen kitle "Her yer Taksim, her yer 1 Mayıs" sloganları attı.

Eğitim İş'in çağrısıyla yapılan üçüncü eylemi ise TGB, ADD ve İP örgütledi.

Sinop Diyojen Heykeli önündeki alanda toplanan emekçiler yürüyerek Uğur Mumcu alanına gitti. Eylem yapılan konuşmaların ardından sona erdi.

Tokat'ta Gaziosmanpaşa Stadyumu önünde toplanan işçi ve emekçiler, Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü ve burada bir kutlama yapıldı.

Sivas'ta 1 Mayıs, Mevlana Caddesi'deki Ethembey Parkı önünde başladı. 1 Mayıs etkinliklerine CHP Sivas Milletvekili Malik Ecder Özdemir, EMEP, HDP, KESK'e bağlı sendikalar, Cumhuriyet Kadınları Derneği, Türkiye Gençlik Birliği, Halkevleri ile çeşitli kitle örgütleri katıldı. Etkinliği üniversite öğrencilerinin katılımı belirgindi.

Kırıkkale Cumhuriyet Meydanı'nda 1 Mayıs etkinliği davul-zurna eşliğinde çekilen halaylarla kutlandı.

Konya'da DİSK ve KESK'in ortak çağrısı ile gerçekleşen 1 Mayıs'ta Taksim'deki polis saldırısı kınandı.

Trabzon'da 1 Mayıs Cumhuriyet Caddesi'nde toplanan 1500 kişinin, Atatürk Alanı'na yürüyüşü ile başladı. Eylemde hükümet aleyhine sloganlar atıldı.

Muğla'nın Yatağan ilçesindeki 1 Mayıs'a özelleştirme karşıtı mücadele yürüten enerji ve maden işçileri damgasını vurdu. Milas, Yatağan, Muğla merkez ve çeşitli ilçelerden 1 Mayıs'a katılan yüzlerce kişi enerji ve maden işçilerinin yanında olduklarını dile getirdiler.

Sabahın ilk saatlerinden itibaren Kemerköy ve Yeniköy termik santralleri işçileri aileleriyle birlikte otobüslerle Yatağan'da bir araya geldiler.

işçileriyle buluşan kitle sloganlarla AKP'yi protesto etti.

Sabah gerçekleştirilen Cumhurbaşkanlığı Bisiklet Yarışları'nda maden ve enerji işçileri eylem yaptı. Eylemde 8 işçi gözaltına alındı.

Aydın'ın Nazilli İlçesi'nde işten çıkarılan belediye işçileri 1 Mayıs'ta da eylemdeydi.

Gaziantep'te binlerce işçi ve emekçi DİSK, Türk-İş ve KESK'in çağrısıyla İstasyon Meydanı'nda biraraya geldiler. Sendikalar, sol siyasi partiler ve derneklerin yanı sıra Başpınar OSB ve Ayakkabıcılar Sitesi'nden işçiler de kendi talepleriyle mitinge katıldı. İstasyon Meydanı'nda hak gasplarına karşı sloganların yanı sıra, Taksim'deki polis şiddetine karşı da 'Her yer Taksim, her yer direniş!' sloganı sık sık atıldı.

Çorum'da KESK ve DİSK tarafından gerçekleştirilen 1 Mayıs mitingine yüzlerce işçi ve emekçi katıldı.

KESK ve DİSK'in çağrısıyla Özdoğanlar önünde toplanan işçi ve emekçiler, sloganlarla ve marşlarla mitingin yapılacağı Saat Kulesi'ne doğru yürüdüler.

Türk-İş'in katılmadığı mitingde KESK Dönem Sözcüsü Mehmet Öztürk ve DİSK Emekli Sen Başkanı Ömer Sözüdoğru konuşma yaptı

Antalya'da 1 Mayıs kitlesel katılımı yapıldı.

Trabzon'da 1 Mayıs mitingi için işçi ve emekçiler Meydan Parkı'nda buluştu. Miting alanında halaylar çekildi, horon tepildi.

Kocaeli'de 1 Mayıs yürüyüşü Cumhuriyet Parkı'na binlerin katılımıyla sürüyor. 1 Mayıs mitingi öncesinde Cumhuriyet Parkı'nın bir bölümünü kapattı.

Karaman'da kitle Kale Arkası'nda biraraya geldi. Buluşma şenlik havasında geçti, halaylar çekildi.

Dersim'de 1 Mayıs için Devlet Hastanesi önünde toplanan binlerce kişi sloganlarla Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü.

Miting alanında Terip Komitesi adına konuşan Genel-İş Şube Başkanı Hasan Çiçek, "Henüz doğmamış çocuklarımız için, eşit, özgür ve ipotek altına almamış bir gelecek istiyoruz" dedi.

Kürdistan'da 1 Mayıs eylemleri

Diyarbakır 1 Mayıs, Dağkapı Meydanı'nda binlerce kişinin katılımı ile kutlandı. Sabah saatlerinde toplanan emekçiler, 3 koldan yürüyerek kutlamaların yapıldığı Dağkapı Meydanı'na geldi. KESK, DİSK, TMMOB, Türk-İş ve TTB'nin çağrısıyla Dağkapı Meydanı'nda biraraya gelen işçi ve emekçiler adına ilk konuşmayı tertip komitesi sözcüsü Uğur Yaman yaptı.

TES-İŞ Şube Başkanı Ali Öncü ve HDP Muş Milletvekili Demir Çelik de eylemde konuşma yaptı.

Ağrı'da Serhat bölgesinin ortak kutlaması yapıldı. 1 Mayıs için sabahın erken saatlerinden itibaren Serhat illerinden Ağrı'ya hareket eden binlerce emekçi, iki koldan mitingin gerçekleştirileceği Xanî Baba Caddesi'nde bulunan Newroz alanına yürüdü. BDP Ağrı İl Örgütü öncülüğünde oluşturulan kortej Eski Van Caddesi'nde bulunan merkez ilçe binasından, KESK bileşenleri ve DİSK ise Kütüphane Caddesi'nde bulunan KESK binası önünden yürüyüşe geçti.

Saygı duruşunun ardından Tertip Komitesi adına KESK Ağrı Şubeler Platformu üyesi Aslı Engin Aslan konuştu.

1 Mayıs'ı Taksim Meydanı'nda kutlamak isteyen emekçilere saldırıldığını belirten Aslan, "Taksim'de yoldaşlarımız şu an direnmektedirler. Buna yol açan zihniyeti kınıyoruz. Direnen işçi sınıfının zaferi yakındır. Hepinizin 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutluyorum" dedi.

Aslan'ın ardından Genel İş Şube Başkanı ve DİSK Bölge Sorumlusu Ersin Erincik ve HDP Ağrı Milletvekili Halil Aksoy konuştu.

Mitingde konuşma yapan BDP Ağrı Belediye Eş Başkan Adayı Sırrı Sakık da, "Emek düşmanları bizden korkun. Sizleri yeneceğiz. Olgunlaşmış bir fikrin önünde dünyanın en güçlü ordusu duramadı ve diz çöktü" dedi.

Konuşmaların ardından sahneye çıkan Ferhat Tunç'un okuduğu ezgiler eşliğinde halaylar çekildi.

Kars'ta da emek örgütleri sabahın erken saatlerinden itibaren Faik Bey Caddesi'nde bulunan Eğitim-Sen Şube binası önünde toplandı. Kortej halinde, 1 Mayıs'ın kutlanacağı Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi. Sendikaların pankart ve dövizlerinin taşındığı yürüyüşte, "Yaşasın 1 Mayıs!", "Direne direne kazanacağız!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganları atıldı.

Alana gelen emekçiler, 1 Mayıs 1977'de Taksim'de yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Ardından sendika temsilcileri platforma çıkarak emekçilerin bayramını kutladı.

Konuşmanın ardından sağanak yağmurun bastırması üzerine kutlama erken sonlandırıldı.

Hakkari'nin **Yüksekova** ilçesinde ise İpek Yolu Caddesi üzerinde bulunan VEDAŞ Arıza Servisi önünde bir araya gelen taşeron işçiler, kurum bahçesinde kutlama gerçekleştirdi. Şemdinli ve Çukurca'dan gelen VEDAŞ işçilerinin de katıldığı kutlamada, işçiler halay çekip ve sloganlar attı. Elektrik, Gaz, Su, Baraj Çalışanları Sendikası (Enerji-Sen) üyesi taşeron işçiler adına açıklamada bulunan sendika üyesi Hikmet Zirek, bütün işçilerin ve özellikle taşeron işçilerin bayramını kutlarken, 1 Mayıs vesilesi ile taşeron işçilerin yaşadığı

sıkıntıları dile getirdi.

İşçiler, açıklamanın ardından halaylar çekerek kutlama yaptılar.

Hakkari'nin **Çukurca** ilçesinde ise Çukurca Emek ve Demokrasi Platformu tarafından düzenlenen 1 Mayıs mitinginde emekçiler alana çıktı.

Sabah saatlerinde Cumhuriyet Mahallesi PTT binası önünde bir araya gelen bileşenler, sık sık, "Her yer Taksim her yer direniş!", "Savaşa değil, emekçiye bütçe!", "AKP'ye kul sermayeye köle olmayacağız!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganları atarak, kutlamanın yapılacağı belediye binası önüne geldi. Yürüyüşün sonunda Sağlık Sen İlçe Temsilcisi Dr. Cem Çimen basın açıklaması yaptı.

Açıklamanın ardından yerel sanatçıların Kürtçe ve Türkçe şarkıları eşliğinde halaylar çekildi.

TMMOB'ye bağlı İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) **Van** Şubesi de 1 Mayıs etkinlikleri kapsamında Sanat Sokağı'nda stand kurdu.

Şırnak'ın **Silopi** ilçesinde de KESK ve DİSK öncülüğünde, 1 Mayıs kutlaması Sanat Sokağı'nda yapıldı.

Mardin'de, Emek Platformu bileşenleri tarafından Artuklu ilçesindeki Karayolları Parkı'nda düzenlenen mitinge binlerce işçi ve emekçi katıldı. Mitingin açılış konuşmasını KESK Mardin Şubeler Platformu Başkanı Hamdullah Yıldırım yaptı. Ardından DİSK/ Genel-İş içinde yer alan taşeron işçileri adına Fatma Akda ve Mardin Büyükşehir Eşbaşkanı Ahmet Türk konuştu.

Konuşmaların ardından sahne alan Grup Zanax, Nisibis Ribab, Çarnowa, Sterya'nın seslendirdiği ezgiler eşliğinde halaylar çekildi.

Batman'da Atatürk Parkı'nda yapılan mitinge işçi ve emekçiler iki koldan oluşturulan kortejler halinde katıldı. Eğitim Sen, Petrol-İş, Genel-İş Sendikası ile HDP korteji Dört Yol Kavşağı'nda bir araya gelerek miting alanına yürürken, Tes-İş, TMMOB ve Tüm Bel-Sen de Grosir Kavşağı'nda bir araya gelerek emekçilere

Emekçilerin taleplerini içeren pankart, döviz ile sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşün ardından kutlama alanına gelen emekçiler, davul zurna eşliğinde halay çekti. Saygı duruşunun ardından açılış konuşmasını 1 Mayıs Tertip Komitesi adına konuşan Genel-İş Batman Şube Başkanı Murat Akın yaptı. Sonrasında da KESK Batman Şubeler Platformu adına SES Batman Şube Eş Başkanı Mustafa Yurtsever konuştu.

Petrol-İş Şube Başkanı Mustafa Mesut Tekik ise, AKP'nin ve sömürge devletlerinin Kürdistan'daki petrolden elini çekmesini talep etti. Tekik, bu talepleri doğrultusunda Pazartesi günü iş bırakma eylemi gerçekleştireceklerini belirtti. Tekik'ten sonra konuşan Tabipler Odası MYK üyesi Zülfikar Cebe de, emeğin enternasyonal birliğinin sağlanması gerektiğini kaydetti.

Daha sonra HDP Batman İl Eş Başkanı Mahmut Çiftçi ve HDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata konuşma yaptı. Ata'nın ardından Koma Lorîna Dûr ve Koma Hivron sahne aldı.

Siirt Emek ve Demokrasi Platformu tarafından KESK ve Türk-İş öncülüğünde düzenlenen 1 Mayıs mitingi, Siirt Üniversitesi Merkez Kampüsü önünde bulunan boş arazide biraraya gelinmesiyle başladı. Kutlamaya KESK ve Türk-İş'e bağlı sendikalar ile İHD, Kurdî-Der, Meya-Der, Tuhad-Der, MKM-Der, Botan Demokratik Öğrenciler Derneği, Siirt Barosu, Türk Tabipler Birliği, Barış Anneleri Meclisi, BDP ve HDP Siirt İl ve İlçe örgütleri ve Siirt Belediye Eşbaşkanı Tuncer Bakırhan'ın yanı sıra yüzlerce kişi katıldı.

Mitingde KESK Siirt Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Serdar Batur ve Siirt Belediye Eşbaşkanı Tuncer Bakırhan konuşma yaptı.

Kutlama konuşmalarının ardından Koma Şemrend ve Cevdet Bağca'nın sahne almasıyla sona erdi.

Kaynak: ANF

Greif işçileri: Kral çıplak!

Arkadaşlar,

DİSK yöneticilerini zevk duyduğumuz için eleştirmiyoruz. En başından itibaren görevlerini yapmadıkları, savsakladıkları, bize verdikleri sözleri tutmadıkları için eleştiriyoruz-eleştirmek zorunda kalıyoruz.

Paylaşımlarımızı dikkatle takip edenler bunu rahatlıkla görebilir. Örneğin sadece şu son 10 güne bakan bu gerçeği görebilir.

Yalnız bırakılan biz, ihmal edilen biz, söz verilip de ortada bırakılan biz. Onlar yönetici-yani sorumlu mevkide biz üyeyiz.

Buna rağmen bizden susmamız, bu durumu eleştirmeden, tepki göstermeden kaderimize razı gelmemiz isteniyor. Ne adına? DİSK'in yıpranmaması adına?

Yani aslında diyorlar ki sorunlarımızı halının altına süpürelim. Aman kimse duymasın. Hiçbir şey olmamış gibi yapalım. Birbirimize DİSK tarihi üzerine nutuk atıp, hem kendimizi, hem de düşmanlarımızı kandıralım...

Sevgili arkadaşlar, DİSK üyeleri...

İnanın bunun DİSK'e faydası yok. Ama birileri bunu kendilerine paravan yaparak DİSK'in birikimlerini yıllardır tüketiyor. DİSK'i anılarıyla yaşayan bir tabela sendikasına çeviriyorlar.

Şu 60 günlük işgal eylemimiz ve son 10 günlük DİSK nöbetimiz boyunca, sendikalarımızın ne kadar çürüdüğünü, sendikalarımızın başında oturanların onu temsil konumundan ne kadar uzak olduğunu yaşayarak gördük. Bazı şeyleri biliyorduk, ama yakından görünce durumun olduğundan da kötü olduğunu anladık. DİSK'in nasıl da içi boş bir kabuğa çevrildiğini gördük. DİSK'in yönetici koltuklarında oturanların nasıl da sorumsuz davrandığını, sınıf kültürü, ahlaki ve bilincinden uzak olduğunu gördük...

Ama buna rağmen bu yöneticiler ve onların oyunlarına aldananlar, tutup bizi sendikadan dışarı atmaya kalkıyorlar. Böylelikle DİSK'i rezil ediyorlar. Sormak lazım böyle bir durumda biz susmalı ve her şeyi sineye mi çekmeliyiz?

Düşünün bir fabrikada DİSK üyeleri, "söz, yetki, karar bizim" diyerek bizzat kendi inisiyatifleriyle ve

tümüyle kendi imkanlarıyla 60 günlük işgal eylemi yapıyor ama bu yöneticiler bu eylemi kayıtsızca izliyorlar. Onu zayıflatmak için ellerinden geleni de yapıyorlar. Buna rağmen sonuna kadar direnen, gözaltı gören, TOMA'lı saldırılara uğrayan bu işçiler tutup sendikasına geliyor, ama daha on gün geçmeden kapının önüne konulmaya çalışılıyor, bu eylemi karalıyor, öncülerini çetecilikle suçluyor. Dahası bunu yapanlar, bu tutumlarını o denli rahatlıkla savunuyorlar ki, ya kulakları dediklerini duymuyor, ya da bu kadar DİSK'e ve sınıfa uzaklar. Örneğin 60 gün boyunca işgal eylemi yapan, sonra devletin zulmüne uğrayan üyeleri için tek bir eylem yapmamış olanlar, bu aynı işçileri "size DİSK önlüğü gönderdim gözünüze dizinize dursun" diyebiliyor.

Sonuçta deneyimlerimizle DİSK'e hakim yönetim anlayışının sendikayı getirdiği işler acısı hali tanıdık, gördük, anladık ve üzüldük.

Ne biz ne sınıfımız ne de gerçek DİSK üyeleri bunu hak ediyor...

İşte durum buyken bize DİSK'i yıpratmamak için susmamızı söyleyenler gerçekte sorunları halının altına süpürmemizi önermiş oluyorlar. Aslında anlıyoruz ki bunca yıldır yapılan da bu... Bunun için DİSK'in adıyla gerçeği arasında büyük bir uçurum yaratılmış durumda.

Greif işçileri olarak biz bugün "Kral çıplak" diyoruz. Evet kral çıplak! DİSK o bildiğimiz DİSK değil. DİSK'in yöneticileri anlayış ve pratikleriyle DİSK'e yakışmıyor. DİSK'in değerleri ve ilkelerini çiğniyor.

Bu gerçekleri söyleyeceğiz, çünkü canımız acıdı. Bu gerçekleri söyleyeceğiz çünkü biz, DİSK'i şu ya da bu küçük çıkarlar uğruna değil samimiyetle benimseyen işçileriz. Bu gerçekleri söyleyeceğiz çünkü, başka işçilerin de canı acımasın istiyoruz.

Bunun için sorunlarla gerçek bir hesaplaşma yerine durumu idare edenler ve mevcut yapıyla uzlaşanlar DİSK'e en büyük kötülüğü yapıyorlar. Böylelikle DİSK'in işler acısı durumun sürüp gitmesine ve aynı zamanda nice Greif'in harcanmasına sebep oluyorlar. Greif'ler harcandıkça da DİSK, DİSK olmaktan biraz daha çıkıyor...

Lütfen bu samimi çağrımızı görün ve bizi anlayın...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi [Direnişçi Greif İşçileri](#)

İsviçre Çalışma Partisi'nden Greif'e mesaj

Greif işçilerinin direniş kararlılığı Avrupa'da da yankısını buluyor. Direnişle dayanışmayı ören İsviçre Çalışma Partisi de polis saldırısının ardından dayanışma mesajı gönderdi. Mesajı sunuyoruz.

"Sevgili direnişçi işçiler,

Haftalar boyunca GREIF fabrikasının işgali ve direniş grevlerinin ardından, 10 Nisan'da maruz kaldığınız şiddeti İsviçre Çalışma Partisi olarak derin bir öfke ile karşıladık.

İsviçre Çalışma Partisi dünya genelindeki işçilerin çıkarlarını ve özgürlüklerini savunmakta. Bu yüzden, onurlu ücret için ve taşeron çalışmasının kaldırılmasına karşı verdiğiniz fiili meşru mücadelenizi destekler ve dayanışmada olduğumuzu belirtiriz.

Sizin mücadele yoluyla, patrona karşı sergilediğiniz muazzam cüret ve örnek gösterilecek işçi demokrasisini selamlıyoruz. Mücadelenizin karşılığı olacağına eminiz.

Sizleri dayanışma duygularımızla selamlıyoruz.

İsviçre Çalışma Partisi Yönetim Kurulu

Greif işçileri yalnız değildir

Yakın geçmişte bir sloganımız vardı: "Metin olma zamanı!"

Ben de bir şiirimde, "Metin olma zamanı değil, Göktepe'nin mücadelesine sahip çıkma zamanıdır" demiştim. Şimdi bakıyorum; Greif işçileri greve gitmiş, patrona direnmiş, haklarını alabilmek için mücadeleyi bir üst boyuta taşımış, işyeri işgaliyle mücadeleyi taçlandırmış. Şimdi de sokaklarda seslerini duyurmaya çalışıyorlar. Üstüne üstlük patron işyerini kapatmış ve onların sayelerinde varlıklarını devam ettiren sendikaları, bir haberden çok karşılarında olmuş.

Çatlak sesler duyuyorum: "Greif işçileri yalnız değildir!", "Greif işçilerini destekliyoruz!" vs., vs... Orada direnen işçilerin bir partisi yok. Bir grupları, yani bir siyasi oluşumun iş tarafı da değil. Biz işçilerden de başka dostları yok. Yetersiz kalsa da, tam destek olanları da görüyorum.

Bu çağrım, sınıf mücadelesindeki devrimcilerdir. İş gücü, tüm çabası devrim olanlara, "elbette Türkiye'de devrimi fabrikalar başta olmak üzere, işçi sınıfı direne direne, grevlerle, işgallerle yapacak" diyen dostlarıma, yoldaşlarıma ve sınıfdaşlarıma.

Daha ne bekliyorsunuz! Greif işçilerinin bayrağını yükseltelim. Direnişlerine güç, seslerine ses katalım. Patrona, sendikaya, dost-düşmana duyuralım; grevlerde sınıf bilincine erişip, direne direne kazanacağımızı. Birleşen işçilerin gücünü gösterelim ki örnek olsun, "olur mu ki"cilere, "sakin olun, bekleyin"cilere, "atarım, öldürürüm"cilere. Ve hatta bizlere, ki dersler çıkartacağımız güzel bir örnek olsun.

Şehir şehir, fabrika fabrika destek grevlerine...

Direnişlerle mücadeleyi birleştirmeye...

Hepimiz Greif işçileri olmaya...

Batikent'ten bir işçi

Greif direniş günlüğü

DİSK Genel Merkezi'nde direniş sürdüren işçiler Fenış, Kazova ve Karşı gazetesi direnişçileriyle ortak pankartla 1 Mayıs'a katıldılar.

74. gün: DİSK Genel Merkezi'nde nöbeti sürdüren direnişçiler nöbet değişimi yaptıktan sonra öğle saatlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi öğrencileriyle söyleşi yapmak üzere üniversiteye geçtiler.

Tonoz Cafe önünde öğrencilerle yapılan söyleşide direniş süreci anlatılarak sorulan sorular yanıtladı.

Söyleşinin ardından öğrencilerle birlikte yemek yiyen direnişçiler sendikaya geri döndüler.

Diğer işçiler de dava süreci için vekalet vb. eksik evrakları tamamlamak için sendikaya geldiler.

DİSK Tekstil bürokratlarının, Greif temsilcilerinden Ferhat Alsaç üzerinden yaptığı karalamalar karşısında bir açıklama yapıldı. Sağlık sorunlarından dolayı direniş alanında olamadığını belirten Alsaç, direnişe devam edildiğini ve sonuna kadar arkadaşlarının yanında olduğunu belirtti.

Dudullu'da grev kırıcılığına onay vermediği için işten atılan Serdar Uçar da bir konuşma yaparak arkadaşlarının kendisini aradığını ve pişman olduklarını söylediklerini aktardı. Dudullu'da kazanılan çok küçük hakların dahi Hadımköy'de sergilenen direnişin sayesinde elde edildiğini söyleyen Uçar, temsilci Cihangir'in yaptığı ihaneti teşhir etti ve direnişçilerin yanında olmaktan pişman olmadığını belirtti.

Mersin'den "Direnişe Özgürlük Platformu" gönderdiği mesajla dayanışma duygularını ilettiler.

Polisin fabrikaya saldırısı sırasında vahşice darp edilen BDSP temsilcisi Murat Yıldırım sendikaya gelerek işçileri ziyaret etti.

75. gün: İşçiler Samandıra'daki Greif fabrikası önünde yapacakları eylemi DİSK yönetiminin kendilerini binadan çıkarmak istemesi üzerine iptal etti. 1 Mayıs hazırlıkları sırasında "güvenlik zaafiyeti" bahanesiyle işçiler çıkarılmak istendi. Fakat bunu başaramayan sendika yöneticileri "toplantı yapacağız" diyerek işçileri sendikanın alt katına aldılar, arkasından da apar topar Celal Ovat'ın başında olduğu ekip işçilerin eşyalarını asansörle girişe indirerek üst kata çıkış kapısını ve asansörü kilitledi.

İşçiler kendilerine yönelik bir saldırıyla binadan çıkarılma yönündeki tutumlar karşısında destek çağırısı yaptı. Bu çağrı karşısında Kazova işçileri, EHP ve ÇHD'li avukatlar desteğe geldi. Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Şube yöneticisi Arif Ekinci de direnişçilere desteğe geldi.

Saat 18.00'de bir basın açıklaması yapan direnişçiler DİSK yönetiminin bu tutumunu teşhir etti.

Daha sonra Celal Ovat direnişçilerin yanına gelerek birkaç direnişçi dışında destekçilerin çıkması dayatmasında bulundu. Fakat direnişçiler başından beri kendilerinin yanında olanların çıkarılmasına karşı durdular. Ovat, Haziran Direniş'i'nde de sıkça kullanılan bir dille Greif işçilerine destek verenlere hakaret etti. "Ne idüğü belirsizler", "çete" gibi terimler kullanan Ovat "Greif işçileri olmasa ben size yapacağımı biliyorum" dedi.

BELTAŞ işçileri ve DİH de desteğe geldi. Dayanışmalar da getirdikleri battaniyeleri direnişçilere vererek desteklerini sürdürdüler. Kararlı duruş

sonucunda işçiler ve destekçileri sendikada kalmayı sürdürdüler.

76. gün: DİSK yönetiminin tutumu sonrasında direnişçilerin yeni mekanı binanın giriş katı oldu. Asansör ve mutfak işçilere kapatıldı.

Dayanışmalar Greif Çalışma Grubu, direnişçi Fenış işçileri, DİH, Karşı gazetesi çalışanları desteğe geldi. Paşabahçe Hastanesi'nde tek başına direnen Türkan Albayrak da direnişçilerin yanına geldi.

Sendikanın kapısına yer sofrası kurularak hep birlikte yemekler yenildi.

Biraraya gelen direnişçiler 1 Mayıs'ı tartışarak ortak pankartla hep birlikte katılma kararı aldılar.

Greif işçileri Biber Gazı Yasaklansın İniyatifi'nin Beşiktaş'ta yaptığı eyleme destek verdi. Kadıköy Yoğurtçu Parkı'nda düzenlenen İşçi Forumu'na katıldılar.

Foruma katılan Greif işçileri direnişçi Greif işçilerinden Musa Ceco ve Sevim Öztürk'ün düğününe katılmak için Esenyurt'a geçti. ÇHD'li avukatlar evlenen işçileri düğünlerinde de yalnız bırakmadılar.

77. gün: Greif direnişçileri sendikada bırakılan nöbetçiler dışında BDSP'nin düzenlediği 1 Mayıs pikniğine katılarak yaptıkları konuşmalarla işçi ve emekçilere süreçlerini ve sendikal bürokrasinin tablosunu anlattılar.

İÜ ÖKM sahnesinden bir öğrenci DİSK'e gelerek Greif işçileri ile dayanışmak için 'Japon Kuklası' adlı oyunlarını oynamak istediklerini söyledi.

Çağrı merkezi çalışanları da işçileri ziyaret etti.

78. gün: Aldıkları baretler ve gaz maskeleriyle 1 Mayıs hazırlıklarını sürdüren işçiler 1 Mayıs'ta ortak pankart arkasında yürüyecekleri diğer direnişçilerle Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını deklare ettiler.

Ayrıca işçiler 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin 1 Mayıs şehitleri için yaptığı anmalara da katıldılar.

Avrupa'dan İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) Gençliği, Greif işçilerini ziyarete geldi.

Küçükçekmece BDSP de direnişçileri ziyaret etti. Küçükçekmece Müzik ve Şiir Komisyonu, hazırladıkları ezgi ve şiirleri Greif işçileri ile paylaştı.

79. gün: Greif işçileri bir yandan kendi 1 Mayıs hazırlıklarını sürdürürken bir yandan da DİSK çalışanlarının hazırlıklarına yardım ettiler.

Kanal D ekibi DİSK'e gelerek 1 Mayıs hazırlıklarını çekti. Kanal D muhabirleri DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ve Greif işçilerinden 1 Mayıs ile ilgili görüş aldı. İşçiler çekim sırasında "İşgal, grev, direniş!" ve "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız!" sloganlarını attılar.

Akşam yapılan toplantıyla direniş süreci ve 1 Mayıs üzerine bir toplantı gerçekleştirdiler.

Rhein main BİR-KAR'dan bir temsilci gelerek Rhein main Demokratik Güç Birliği Platformu'nun Greif direnişçi için topladığı maddi yardımı ve dayanışma mesajlarını getirdi.

80. gün: İstanbul Üniversitesi'nden ÖKM Sahnesi, Greif işçileri için DİSK önünde tiyatro gösterimi yaptılar.

Greif işçilerinin yemeklerini Kazova işçileri karşıladı. İşçiler yemeklerini Kazova Kültür Merkezi'nde yediler ve Kazova işçilerine içten teşekkürlerini ilettiler.

Direnişçiler 1 Mayıs'ı sokakta karşıladı. Gece 24.00'ten sonar direnişçi Greif, Karşı gazetesi, Fenış ve Kazova işçilerinin ortak pankartı açılarak 1 Mayıs coşkusu sokağa taşındı.

Greif işçileri direnişin 81. gününde Karşı, Fenış ve Kazova direnişçileri ile birlikte hazırladıkları ortak pankartla 1 Mayıs'a katıldılar.

Devrimci miras daha ileriye taşım

'71 Devrimci Hareketi'nin simge isimleri Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları her yıl ölüm yıldönümlerinde anılmakta, devrimci kadro tipinin seçkin örnekleri olarak, devrimci harekete kattıkları olumlu değerlere vurgu yapılmaktadır. Ancak Türkiye devrim mücadelesinin yüzakı olan bu devrimcileri ananlar, dahası onların devrettiği mirası yaşattığını öne sürenler arasında ciddi farklar bulunmaktadır. Öte yandan, özellikle idam edilerek katledilen Deniz Gezmiş ve yoldaşları, reformistinden devlet solcusuna, gericisinden ırkçı-şoven zihniyetin bazı temsilcilerine kadar bir takım soysuzlar tarafından istismar konusu da edilmektedir.

Türkiye'deki devrimci örgüt ve partiler uzun yıllar '71 Devrimci Hareketi'nin şu veya bu akımının mirasçısı olduğunu savunmuştur. Halen de bu çizgide ısrar eden, yaklaşık 40 yıl önce bu genç devrimciler tarafından ortaya konulan düşünsel düzeyin ötesine geçemeyen akımlar vardır. Henüz yirmili yaşlardaki devrimcilerin ortaya koyduğu ideolojik-politik tahlillere takılıp kalanların, '71 Devrimci Hareketi'nin mirasını yaşattıklarını sanmaları kolay anlaşılır bir durum değildir. Böyleleri, genç devrimcilerin 40 yıl önce ortaya koyduğu düşünsel ürünlere sıkı sıkıya sarılarak, teorik üretim için çaba harcama "yükü"nden de kurtulmuş oluyorlar.

Reformizmden devrimci kopuş, seçkin devrimci kişilik...

Komünistler, '71 Devrimci Hareketi'ni Türkiye'nin reformist geleneğinden devrimci bir kopuş olarak değerlendirmişlerdir. Bu kopuşa asıl anlamını veren, küçük devrimci grupların kent veya kırdaki silahlı eylemler yapması değildir elbette. Kopuşun asıl anlamı, bu akımların ideolojik-politik bilinç planında gerçekleştirdiği sıçramadır. Bilinç planındaki sıçrama, bu akımların devlet konusunda, şiddete dayalı devrim konusunda, kapitalizmin temel noktalardan reddi konusunda radikal, devrimci bir ideolojik-politik tutum geliştirebilmesinin yolunu açmıştır ki, kopuşa asıl anlamını veren de budur.

'60'lı yıllar sosyal uyanışın yaygınlaştığı, toplumsal muhalefetin hızla gelişip kabardığı bir dönemdir. İşçi sınıfı, kentin ve kırdaki emekçileri, Türkiye tarihinde ilk defa bu dönemde, bu kadar kitlesel bir şekilde eylem alanlarında, grevlerde, direnişlerde, toprak işgallerinde sözünü söylemeye, sola, sosyalizme yakınlaşmaya başlamıştır.

Mücadele alanlarında işçi sınıfı ve emekçiler olduğu halde, dönemin sosyalist olma iddiasında olan akımlarının çizgileri, büyük ölçüde orta sınıf aydınları tarafından belirlenmiştir. TİP, YÖN, MDD, dönemin öne çıkan sol akımlarıdır. Ancak bu akımların hiçbiri, devrimci iktidar perspektifi bir yana, düzeni cepheden

karşıya alabilecek bir çizgiyi temsil edebilecek durumda değildi. '71 Devrimci Hareketi, döneme egemen olan reformist cendereyi kırmış, bu devrimci kopuş sayesinde radikal devrimci akımlar oluşturabilmiştir. Burjuva sosyalizmi olarak tanımladığımız TİP, YÖN, MDD ise, 1974'ten sonra devrimci akımların güçlenmesiyle esas olarak dönemini kapatmıştır.

Reformizmden devrimci kopuşun sağlanmasına önderlik eden kadroların, Mahirler, Denizler, Kaypakkaya ve onların yoldaşlarının devrimci kişiliklerinde içselleştirdikleri üstün nitelikler de, Türkiye devrimci hareketine '71'den miras kalan önemli kazanımlardır. Her yönüyle düzeni cepheden karşıya alan devrimci bir duruş, düzenin cellâtları karşısında hiçbir koşulda eğilmeme, tereddütsüz bir şekilde davaya adanma, devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı konusunda pürüzsüz bir içtenlik, devrimci örgüt ve pratiğe olduğu kadar teoriye, düşünsel gelişim ve üretime önem veren bir devrimci kadro...

'71 devrimci akımlarının ideolojik-politik çizgilerini, pratik eylem tarzlarını burada tartışmak gerekmiyor. Zira bu alanda düşünülen yanlışlar veya acemilikler, devrimci harekete miras bırakılan seçkin devrimci kadro örneğinin değerini hiçbir koşulda eksiltmez. Önemli olan reformizmden gerçekleşen devrimci kopuşun bu erken döneminde bile bu üstünlüklerin devrimci kişiliklere içerelebilmemesi olmasıdır. Örnek alınması, yaşatılması, yeniden ve daha ileriden yaratılması gerekir. Devrimci miras - <https://rantey.org>

'71'den miras kalan devrimci değerlerin tüketilmesi...

Devrimci mirası ve değerleri yaşatmanın yolu, günün koşullarına göre yeniden üretmekten geçer. Ancak bu kadarı yeterli değil. Bundan da önemli olanı, bu mirasın yetişen devrimci kadroların bilicinde içselleşmesini sağlamak ve devrimci kişiliğe içerilmiş değerler bütününe dahil edebilmektir. Ancak o zaman bu devrimci mirasın, devrimci kadronun düşünce ve eylemine yol gösterici olması sağlanabilir.

Bunu başarmak sanıldığı kadar kolay değildir. Zira bu niyetleri aşan bir sorundur; örgüt veya partilerin ideolojik-politik çizgileri, ilkesel tutumları, devrimci örgüt anlayışları ile yakından ilgilidir. Geleneksel devrimci-demokrat akımlar, '71 devrimci akımlarının ortaya koyduğu ideolojik-programatik düzeyin ilerisine çıkmadıkları ölçüde, geçmişe sınıksız sarılıyorlar. Bu ise düşünsel alanda bir kısırlık, kendini yenileyememe ve kapitalist toplumun tek tutarlı devrimci sınıfı olan proletaryanın tarihsel devrimci rolünü gerçek içeriğiyle kavrayamama noktasında takılıp kalmalarına yol açıyor. Böylece, devrimci değerlerin daha ileriden üretilmesi bir yana, var olan mirasın gerisine düşme, dahası o değerleri tüketme noktasına varılabiliyor.

Sınıf ve kitle hareketinin zayıflığı koşullarında yetişen kadro tipinin sorunlu yapısı, semt kökenli bu kadroların devletin sistemli yozlaştırma saldırısına

ası yaşatmak, makla mümkündür!

maruz kalmaları ise soruna bambaşka bir boyut katıyor. Sorunlu haline rağmen bu “kadro” tipinin, üstelik devrimci bir kimlik geliştirmeden bünyeye alınması nedeniyle, ‘71’in devrimci kadro kişiliğinin niteliklerine fazlasıyla uzak, devrimci mirası ancak söylem düzeyinde savunabilen bir anlayış hakim hale gelebiliyor. Öyle ki, bu kişiliklerin pratiği, kimi zaman devrimcilerin emekçiler nezdindeki itibarlarının sarsılmasına yol açabilecek derecede sorunlu olabiliyor.

Bazı ara akım kadroları üzerinden yansıyan sorunlu kişiliklerde, devrimci değerlerin önemli ölçüde yitimine tanık olmaktadır. Devrimci samimiyetini büyük oranda tüketmiş olan bu kesim dar grupçu, fazlasıyla faydacı, ortamına göre kibirli ve saldırgan olabilmektedir. Bunlar, uzun zamandır reformistlerle aynı kulvarda bulunmanın da etkisiyle, burjuva siyaset tarzının olmazsa olmazları olan hile, ayak oyunları, iç hesaplar, perde arkası kulisler vb. “haslet”leri, pekçok yerde politik çizgilerine dahil etmekte bir sakıncı görmeyebilmektedirler.

Dejenerasyonun böylesi uç noktalara varmasını, devrimci değerlere sırt çevirip reformistlerle kucaklaşmanın sonuçlarından biri saymak mümkündür.

‘71 Devrimci Hareketi’ni değil fakat Denizler’i öne çıkaran, onları “ikon”laştırıp siyasi rant aracı olarak kullanmak isteyen ırkçı-şoven zihniyetin temsilcileri de var. Bu gerici çevrelerin ayırdedici özelliği, Kürt halkına düşmanlık ve devletin militarist güçlerine payandalık etmektir. Oysa Deniz Gezmiş’in idam sehvası önünde haykırdığı “Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği!” şiarı bile, bunların Denizler’le karşıt dünyalara ait olduklarını kanıtlamaya yeter. İdam sehvasında ölüm yiğitlikle göğüslenirken haykırılmış bu şiarlar, devrim ile düzen arasında

aşılmaz bir uçurum olarak durmaktadır.

Türkiye’nin sosyal reformist partileri de, ‘71 Devrimci Hareketi’nin önderlerini öne çıkartma tutumunu, onların miras bıraktığı değerlerin arkasında durma iddiasını halen terk etmiş değiller. Komünist yazında pek çok kere dile getirildiği gibi bunlar, burjuva karşı-devriminin zoru karşısında sinmiş, ihtilalci çizgiden yüzgeri etmiş, devrimci örgüt anlayışını ve pratiğini terk etmiş, devrimci miras ve değerleri düzen bekçilerinin ayakları altına sererek burjuvazinin icazetine sığınmışlardır. Düzen bataklığına boylu boyunca uzanan bu “tövbekar”lar, artık sermayenin parlamentosuna kapağı atma hayalleriyle avunuyorlar. İş soysuzluğa vardırıran bazıları ise, “Deniz Gezmişler’in yolu bugün parlamentoya çıkmıştır” diyebiliyorlar.

Oysa ‘71 devrimcileri, Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, İbrahim Kaypakkayalar, TİP’in parlamenter çizgisini reddederek devrimi seçmişlerdi. Onlar kurtuluşun reformlarda değil, devrimde olduğunu fark etmiş, gerçekleştirdikleri sıçrama ile devrimci akımların kurucuları olmuşlardır. Başka bir ifadeyle, ‘71’in devrimci akımlarını devrimci yapan, reformist partilerin bugün içinde bulundukları düzen içi zemini mahkum ederek aşabilmiş olmalarıdır.

Geleceği kucaklamak için geçmişi aşmak!

Devrimci mirasın değerler planında erozyona uğraması bir rastlantı olmadığı gibi, niyetlerle de açıklanamaz. Sorunun esası, uzun süredir devam eden tasfiyeciliğin yarattığı bozulmanın yanı sıra, devrimci mirası aşındıran örgüt/partilerin programatik, ideolojik-politik çizgilerinden kaynaklanıyor. Bu alanda yaşanan tıkanma ve belirsizliklere rağmen, geleneksel çizgileriyle devrimci tarzda hesaplaşma cesareti

gösteremeyenler, kendilerini devrimci değerleri öğüten bir çark işlevi görmekten alıkoyamadılar. Sorunun bu boyuta varması, geleneksel solun içine düştüğü “ciddiyet ve samimiyet bunalımı” ile yakından bağlantılıdır. Devrimci kadronun kişiliğinde boy veren sorunlar, bütünün parçadaki yansımasıdır aynı zamanda.

Belirtmek gerekir ki, komünistlerin de güçlerini kadrolaştırmada, kadrolarını yetkinleştirmede karşılaştığı sorunlar, zorlandığı alanlar vardır. Ancak burada tartıştığımız sorunun mahiyeti, komünistlerin zorlanma alanlarının çok ötesindedir.

Devrimci mirasın aşınmasında pek çok faktörün rolünden söz etmek mümkündür. Fakat buna rağmen sorunun özü, geçmişi anlamak ve devrimci tarzda aşmakla ilgilidir. Bunun anlamı ise, geçmişin devrimciliğinden daha ileri bir devrimcilik düzeyine, küçük-burjuva devrimciliğinden işçi sınıfı devrimciliğine erişebilmektir. Komünistler, devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan devrimcilere, bu temel önemdeki hatırlatmayı sık sık yaptılar. Ancak halihazırda bunu başarabilen tek akım partimiz TKİP’dir. Bu durum, devrimci mirası geliştirip yeniden üretme noktasında da komünistlere, komünist kadro ve militanlara önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Burjuvazinin her cepheden yönelttiği azgın saldırılara karşı durmanın özel bir önem taşıdığı verili koşullarda, ‘71 mirasının devrimci özüne uygun tarzda ve daha ileriden yaşatılmasının önemi yeterince açıktır. Komünistlerin devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan kesimlere yönlettiği, “geçmiş devrimci tarzda aşma” çağrısı da güncelliğini korumaktadır.

Sermaye devletinin illegal devrimci çalışmayı baltalamak için azgınca saldırdığı, sol akımların ise önemli ölçüde illegal devrimci siyasal faaliyet yürütme refleksini yitirdiği şu dönemde, Denizler’in 25. ölüm yıldönümü, bu durumu sorgulamanın vesilesi yapılabilir. En azından devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olanlar bu özgüven ve cesareti göstermelidir. Zira devrimci faaliyeti düzenin dayatmasıyla belli alanlara hapsedenlerin, bugünü kurtarıp kurtarmayacakları belli değil ama geleceği kaybetme olasılıkları fazlasıyla yüksektir.

Marksist bir partinin temeli olan devrimci teori, devrimci örgüt, devrimci sınıf diyalektik bütünlüğünü bünyesinde toplayabilen TKİP, bu net çizgiye ve tok iddiaya yaslanarak devrimci mirasın ve değerlerin savunulmasının, daha ileriden yaşatılmasının güvencesidir. Bu noktada öncülük misyonunu hakkıyla yerine getirdiğinde, devrim ve sosyalizm davasına samimiyetle bağlı olan diğer devrimcilerin de önünü açacaktır.

(Ekim, Sayı: 247, Haziran 2007)

Dünyada 1 Mayıs

Küba

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışa günü 1 Mayıs, Küba'da her yıl olduğu gibi görkemli ve kitlesel bir gösteri ile kutlandı. Başkent Havana'da gerçekleştirilen kutlamaya 1 milyonu aşkın kişinin katıldığı bildirildi.

Küba sendikaları, 1 Mayıs kutlamasında yaptıkları açıklamada Venezüellalı işçilerle dayanışma içinde olduklarını belirttiler. “Sosyalizmimiz için birlik” şiarı altında düzenlenen bu yılki 1 Mayıs için ülkenin dört bir yanından yüz binlerce işçi ve emekçi Havana’ya akın etti.

CTC sendikası sekreteri 1 Mayıs yürüyüşünü “Yaşasın sosyalizm!” “Yaşasın Küba ve tüm dünyanın işçileri!” diyerek başlattı.

Saatlerce süren yürüyüş kortejinde sendikacılar, politik partilerin temsilcileri, diğer uluslardan misafirler de vardı. Gösteriler için bu yıl 68 ülkeden 1760 sendikacı ve 687 kurum Küba’ya davet edildi.

Moskova

Rusya başkenti Moskova’da bu yılki 1 Mayıs kutlamaları, 1991 yılından bu yana ilk defa ünlü Kızıl Meydan’da kitlesel gösteri ve yürüyüşlerle gerçekleşti. Moskova genelinde 1 Mayıs vesilesi ile düzenlenen 13 ayrı etkinliğe yüz binlerce kişi katıldı.

Yürüyüşte, “İyi bir işe uygun ücret” pankartı taşınırken, ABD ve NATO protesto edildi. Yürüyüşe 5 binden fazla komünist partisi üyesi katıldı. Kızıl Meydan’da işçi sendikaları, dernekler 100 bin kişinin katılımı ile 1 Mayıs’ı kutlarken, diğer muhalefet partileri ise farklı meydanlarda 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirdiler. Coşkulu kitleler Putin’i öven ve Kırım’ın Rusya’ya katılmasını destekleyen pankartlar da taşıdılar.

Kazakistan

Kazakistan’da “1 Mayıs Halkların Birlik Günü”, yurt genelinde bayram havasıyla kutlandı. Başkent Astana'daki Kazak Eli Meydanı'nda kurulan dev sahnede ülkedeki kültürel çeşitliliği gösteren yaklaşık yedi yüz sanatçı ve dansçı sahne aldı.

Yaklaşık 20 bin kişinin doldurduğu meydanda milli spor gösterileri ve yarışmalar düzenlendi. Kazakistan’da 1996’dan beri 1 Mayıs Kazakistan "Halkları Birlik Günü" olarak kutlanıyor.

Kamboçya

1 Mayıs nedeniyle yapılan kutlamalara polisin saldırdığı ülkelerden biri de Kamboçya oldu. Ocak ayında ülkede yaşanan kanlı protesto gösterilerinin ardından polis 1 Mayıs için olağanüstü önlemler aldı. Ülkenin başkenti Punon Pen'de hükümet karşıtı gösterilerin merkezi olarak bilinen Özgürlük Parkı, diğer adıyla Demokrasi Parkı İstanbul Taksim Meydanı gibi protestoculara kapatıldı.

Konfeksiyon işçileri tüm yasaklamalara rağmen 1 Mayıs'ta sokağa çıktılar. Polis Özgürlük Parkı'nda toplanan işçilere azgınca saldırdı. Saldırıya karşı direnen işçiler, devletin estirdiği teröre boyun eğmediler.

Malezya

Malezya’nın başkenti Kuala Lumpur’da 1 Mayıs’ta alanlara çıkan işçi ve emekçiler vergilerin artırılmasına karşı maaşların düşüklüğünü protesto ettiler. Hükümetin sosyal yıkımı saldırılarına tepki gösteren emekçiler, hak gasplarının son bulmasını talep ettiler.

Hong Kong

Hong Kong’taki 1 Mayıs kutlamalarında işsizlik sorunu ön plan çıktı. İşsizliğin artmasını protesto eden işçiler, çalışma koşullarının düzeltilmesini talep ettiler.

Hong Kong’un güçlü ekonomisi olduğu, ancak bu zenginliği üreten işçilerin bundan faydalanamadığı vurgulanarak, gelir dağılımındaki adaletsizliğe dikkat çekildi.

Tayvan

Tayvan'da düzenlenen 1 Mayıs gösterilerinde de işsizlik ve taşeronlaştırma protesto edildi.

Hükümetin özel şirketlerin geçici işçi çalıştırmasına izin veren yasa hazırlığına tepki gösteren işçiler, ücretlerin arttırılmasını talep ettiler. Gösterilere on binlerce işçi katıldı.

Endonezya

Endonezya'da 1 Mayıs, başkent Jakarta’da on binlerin katılımıyla düzenlenen gösteriyle kutlandı. 50 bini aşkın kişinin katıldığı 1 Mayıs eyleminde neo liberal politikalar protesto edilirken, işçi ve emekçiler çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi taleplerini de yükselttiler.

Çin

1 Mayıs’ın farklı şekilde kutlandığı Çin’de, etkinlikler, dört gün olan tatil boyunca devam ediyor. 1 Mayıs’ı bayram havasında kutlayan işçi ve emekçiler parklara, tarihi yerlere ve eğlence merkezlerine akın ediyor.

Bangladeş

Bangladeş'in başkenti Dakka'da sokaklar, 1 Mayıs’ı kutlayan on binlerce tekstil işçisinin protesto gösterilerine sahne oldu. İşçiler, çalışma koşullarının düzeltilmesi ve maaşların artırılması talebiyle yürüdüler.

Bangladeş'te geçen yıl iş hanı olan bir binanın çökmesi sonucu bin 100'den fazla tekstil işçisi yaşamını yitirmişti. İşçi sendikaları katliamın sorumlularının cezalandırılmasını, faciada hayatını kaybettiği halde cesetleri hala kayıp olan işçilerin ailelerine ve sakat kalan işçilere tazminat ödenmesini talep ediyorlar.

Vahşi sömürü koşullarının egemen olduğu Bangladeş’te, sık sık militan eylemler düzenleyen tekstil işçilerinin hak arama mücadelesi devam ediyor.

Filipinler

1 Mayıs'ta Filipinler'de de işçiler eylemdeydi. Ülkede “1 Mayıs Hareketi”nin organize ettiği bir gösteri gerçekleşti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gösteriye katılmak isteyen işçiler, ülkenin farklı yerlerinden başkent Manila’ya geldiler. Gösterilerde düşük ücret, kötü çalışma koşulları, hükümetin rüşvet ve yolsuzluk skandalları protesto edildi. Çalışma koşulları ve ücretlerin iyileştirilmesini talep eden işçiler, Cumhurbaşkanlığı Ofisi'ne yürüdüler.

Göstericiler Filipinler Devlet Başkanı Benigno Aquino’nun dev kuklasını protesto amacıyla yaktı.

Kosova

Kosova'da işçilerin birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, başkent Priştina’da düzenlenen bir eylemle kutlandı.

Kosova Elektrik Kurumu (KEK) güvenlik işçileri daha iyi çalışma koşulları talep ederek, önce kurum önünde protesto gösterisi düzenlediler. Buradan Ekonomik Kalkınma Bakanlığı önüne geçen işçiler, ardından Priştine merkezinde yürüdüler.

KEK güvenlik çalışanları adına yapılan konuşmada 10 yıldan bu yana Kosova Elektrik Kurumu'nun, güvenlik çalışanlarını aylık listelerinden silip, taşeron güvenlik firmalarında çalıştırdığı belirtilerek, burada güvenlikli olarak uzun yıllar emek veren işçilere büyük haksızlık yapıldığına dikkat çekildi. Konuşmada, KEK ile bu kurumun çalışanı olan güvenlik işçileri arasında iş kontratlarının yapılması talep etti.

Kosova Bağımsız Sendikaları ise, 1 Mayıs gösterilerine katılmak yerine, panel düzenlemeyi tercih etti.

Senegal

1 Mayıs’ın resmi tatil olduğu Senegal’de kutlamalar, coşkulu bayram havasında gerçekleşti.

Bu yılda başkent Dakar’daki 1 Mayıs etkinliği sabah yürüyüş ile başladı. “Sağlıklı yaşama ve sağlıklı çalışma ortamları” sloganı ile yapılan yürüyüşe, on binlerce kişi katıldı.

7 km’lik güzergahı yürüyerek aşan işçi ve emekçiler, şehir merkezinde bulunan “Demba Diop” stadyumunda toplanarak buradaki kutlamalara katıldı. Kutlama çerçevesinde yapılan konuşmalarda işçilerin sorunlarının çözülmesi, düşük maaşların iyileştirilmesi ve ağır çalışma şartlarının düzeltilmesine dönük talepler öne çıkartıldı.

İngiltere

İngiltere’de on binlerce kişi, 1 Mayıs İşçi Bayramı’nı kutlamak için başkent Londra’daki Trafalgar Meydanı'nda toplandı. 1 Mayıs’ı düzenleyen işçi sendikaları, özel ve kamu çalışanları sendikaları şehrin farklı bölgelerinden Trafalgar Meydanı'na yürüdüler.

Londra Borsası işgal grubu 'Occupy London' borsa binası önünde polis gözetiminde başladıkları yürüyüşte yer yer trafiği durduran eylemlerde bulundu.

Gösterilerde hükümetin sağlık, eğitim ve engelli yardımı gibi alanlardaki kemer sıkma politikaları protesto edildi, sosyal hakların gaspının durdurulması talep edildi.

Avrupa’da 1 Mayıs

Tüm dünyada milyonlarca işçi, emekçi, genç ve kadın mücadelelerle kazanılmış işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs’ta sokaklara çıkarak, sınıfın kazanımlarını korumak, daha iyi çalışma ve yaşam hakkı, daha iyi bir gelecek için sınıfsız, sömürsüz sosyalist toplum idealleri uğruna sokaklara çıktı.

Yaygın 1 Mayıs kutlamalarının yapıldığı kıtalardan biri de Avrupa oldu.

Avusturya

1 Mayıs birlik, mücadele dayanışma bayramı kutlamaları, Avusturya’nın başkenti Viyana’da yaklaşık 100 bin kişinin katılımıyla, Viyana Eyalet Parlamentosu önünde yapıldı.

Mitinge, işçi sendikaları başta olmak üzere çok sayıda emek örgütü ve sosyal kuruluşun oluşturduğu kitlesel bir katılım sağladı.

Viyana’daki mitinge Türkiyeli ve Kürdistanlı sol örgütler de katıldı.

Fransa

Fransa’da 1 Mayıs, hükümetin 29 Nisan günü meclisten geçirdiği 50 milyar Euro’luk tasarruf paketinin gölgesinde geçti. Paris’te iki gösteri düzenlendi.

Paketi protesto eden sendikalar CGT, CFDT ile FSU, Solidaires ve UNSA Bastille Meydanı’na yürüdü. Bastille Meydanı’ndaki yürüyüşe, Türkiyeli ve Kürdistanlı sol örgüt ve çevreler de katıldılar.

Bu sene düzenlenen 1 Mayıs gösterilerine katılımın geçen yıllara oranla düşük olduğu gözlenirken, Fransız polisinin aldığı geniş güvenlik önlemleri de dikkat çekti.

Sendikaların yaptığı açıklamaya göre, Fransa genelinde 289 ilde düzenlenen kutlamalara yüz binlerce kişi katıldı.

CGT Paris’teki kutlamalara 250 bin kişinin katıldığını açıkladı; katılımın 48 bin kişi olduğunu iddia eden polis ise, rakamı düşük göstermeye çalıştı. Kutlamalara geçen yıl yüz binler katılmış, 2009’da ise 1 milyonu aşkın kişi 1 Mayıs için sokakları ve meydanları doldurmuştu.

Yunanistan

1 Mayıs vesilesiyle Yunanistan’ın Atina ve Selanik kentlerinde biraraya gelen on binlerce işçi, emekçi ve genç ülkede kemer sıkma politikalarını ve AB ile IMF’nin dayatmalarını protesto etti. Mitinglerin ortak sloganı ise, “İşsizlik koşullarında 1 Mayıs’ı bir daha asla kutlamayacağız!” oldu.

Gösterilere iki büyük işçi konfederasyonu olan Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GSEE) ve Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) çağrı yaptı. Gösterilerde “Zenginliği kapitalistler değil, işçiler yaratır!”, “Tefeciler, muhtıralarınızı alın ve ülkemizden defolun!”, “İşten atılmalara ve maaş kısıtlamalarına son!”, “IMF defol!” sloganları öne çıktı ve aynı içerikte dövizler taşındı.

Yunanistan Komünist Partisi’nin (KKE) Mücadeleci İşçiler Cephesi (PAME) üyeleri ise, Sintagma Meydanı’nda ayrı bir kutlama

gerçekleştirdiler.Göstericiler parlamentoya kadar yürüdü. Atina’daki gösterilere on binlerce kişinin katıldığı bildirildi. Göstericilerin arasında kadınların öne çıkması dikkat çekti.

Yunanistan’da 1 Mayıs tatil günü olmamasına rağmen kamuya ait kara ve deniz ulaşımında çalışan işçiler, AB nin dayattığı ve Yunan hükümetinin uyguladığı kemer sıkma politikalarına ve yükselen işsizliğe karşı greve gitti.

Dört yıldır borç kriziyle mücadele eden Yunanistan’da çalışabilir nüfusun %26,7’si işsiz. Gençlik içindeki işsizlik oranı ise %60’lara varmış durumda.

Kıbrıs

Kıbrıs’ta 1958 yılından bu yana ilk kez Kıbrıslı Türk ve Rum işçi ve emekçileri ortak bir 1 Mayıs mitingi düzenledi.

Miting çağrısı Rum solcu İşçi Sendikaları Federasyonu (PEO), Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu (DEV-İŞ), Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS) ve Belediye Emekçiler Sendikası (BES) tarafından yapıldı.

Rum ve Türk işçi ve emekçiler, ara bölgedeki Taksim Sahası’na doğru ellerinde pankartlar ve flamalarıyla geldiler. Burada gerçekleştirilen mitingde Türkçe ve Rumca “Kıbrıs’ta barış engellenemez!” sloganları atıldı.

Türkiye’deki 1 Mayıs’a polisin saldırması üzerine yaralananlara selam gönderilen mitingde, aylarca direndikten sonra yaşamını yitiren Berkin Elvan da unutulmadı.

Mitingde yapılan konuşmalarda Dev-İş Genel Başkanı Mehmet Seyis, 1 Mayıs 1958 mitinginden 56 yıl sonra düzenlenen bu mitingin bir borç olduğunu vurguladı.

Miting Türkçe ve Rumca şarkılarla sona erdi.

İspanya

İspanya’da 1 Mayıs, faşist Franco diktatörlüğünden sonra, 1978 anayasası ile özgür şekilde kutlanmaya başlandı.

Ülkenin iki büyük işçi sendikası CCOO ve UGT ‘nin 70 şehirde organize ettiği gösterilere yüz binlerce işçi, emekçi ve genç katıldı.

Başkent Madrid’de ünlü Sol Meydanı’na toplanan göstericiler, “Kaliteli istihdam olmadan büyüme olmaz!” sloganları altında hükümetin ekonomi politikalarını protesto etti.

Barcelona’da da 70 bin kişi sokağa çıkarken, tasarruf politikalarının başarısız olduğuna vurgu yapıldı ve maaş artışı talep edildi.

46,7 milyon nüfusu olan ve krizin kısılcacında bulunan İspanya’da işsizlik oranı yüzde 25,93.

İtalya

İtalya’da başkent Roma başta olmak üzere onlarca kentte 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirildi. İşçi sendikalarının düzenlediği 1 Mayıs gösterilerinde hükümetin “tasarruf” adı altında işçi ve emekçilere dayattığı kemer sıkma politikaları protesto edildi.

İtalya’nın işçi kentlerinden Turin’de hükümetin krize karşı aldığı tedbirler ile Torino-Lyon arasında yapılabilecek çok hızlı tren projesinin protesto eden

göstericilerle polis arasında çatışmalar yaşandı. Rieti kentinde ise ülkenin en büyük sendikalarının düzenlediği yürüyüşte, işçiler ve emekliler üzerindeki fazla vergi yükünü kaldırması için Hükümet uyarıldı. Roma’daki San Giovanni Meydanı’nda düzenlenen 1 Mayıs kutlamaları bir gençlik şöleni şeklinde gerçekleşti. 300 bin kişinin katıldığı, “Umudun müziği, gelecek, tutku” temalı kutlamalarda çeşitli konserler düzenlendi.

İtalyan ekonomisi İkinci Dünya Savaşı’ndan bu yana en büyük durgunluk dönemini yaşıyor ve işsizlik oranı Mart ayı itibarıyla yüzde 12,7.

Danimarka

Danimarka’nın başkenti Kopenhag’taki 1 Mayıs kutlamalarında konuşan Başbakan Helle Thörning Schmidt, hükümetin politikasından memnun olmayan gençlerin protestoları ile karşılaştı.

Kopenhag’da 1 Mayıs kutlamaları her yıl olduğu gibi Faelledparken parkında gerçekleşti. 1 Mayıs kutlamalarına yaklaşık 50 bin kişi katıldı.

Başbakan Helle Thörning Schmidt konuşma yapmak için sahneye çıkınca, otonom gençler ve öğrenciler, düdükle, sloganlarla başbakanı protesto ederek konuşmasını engellemeye çalıştılar. 10 dakikalık konuşmasını güçlükle tamamlayan Helle Thörning Schmidt, sahneden protestolar arasında indi. Ardından sahnenin yanındaki canlı yayın için hazırlanan TV stüdyosunda yerini aldı. Ancak gençler düdüklere ve protestoları ile röportajı engellediler. Gençlerin protestoları artıp başbakanın üzerine yürüyünce başbakan çareyi kaçmakta buldu.

İsviçre

İsviçre’nin en büyük şehirlerinden Zürih’te 1 Mayıs’ı kutlamak için 14 bin kişi sokaklara çıktı. Gösterileri İsviçre Sendikalar Birliği (SGB) ve Sosyal Demokrat Parti’nin (SPS) yanı sıra 60’a yakın sol ve göçmen örgütten oluşan “1 Mayıs Komitesi” organize etti.

1 Mayıs’ın bu yılki ana temasını, ülke genelinde asgari ücretin 4 bin Frank (yaklaşık 9 bin 600 Türk Lirası) olmasını öngören ve 18 Mayıs’ta referandumda oylanacak öneri oluşturdu.

Gösterilere Türkiyeli ve Kürdistanlı örgüt ve çevre katılırken Berkin Elvan pankartları da taşındı.

Şehir merkezinde başlayan yürüyüşün sonunda Sosyal Demokrasi Partisi (SP) Genel Başkanı Christian Levrat, yaptığı konuşmada “İsviçre’nin kazanımlarını kaybetmesine izin vermeyiz” diyerek, göçmenlere kota uygulama kararını eleştirdi. SP başkanı asgari ücret konusuna da değinerek İsviçre’nin buna ihtiyacı olduğuna değindi. İsviçre’de halen 330 bin işçi talep edilen asgari ücretin çok altında ücret alıyor ve düşük kazanılırların üçte ikisi kadınlardan oluşuyor.

İsviçre’de sendikalar birliğinin 1 Mayıs gösterilerine 51 kentte ve merkezde “Güzel iş, asgari ücret!” sloganı altında düzenlendi. Almanya’nın Rostock kentinde de polis ve sol görüşlü göstericiler karşı karşıya geldi. Polis biber gazı kullandı.

Köln'de 1 Mayıs!

Köln 1 Mayıs'ı her zamanki gibi Alman Sendikalar Birliği (DGB) binasının önünde toplanılması ile başladı. Saat: 12.00'den itibaren kortejler oluşturularak yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş kolunun en önünde DGB'ye bağlı işçi sendikaları yer aldı. En önde DGB imzalı *"İyi iş, sosyal Avrupa!"* yazılı pankartın arkasında dizilen işçi sendikalarından en kitleseli, her zamanki gibi Ford işçilerinin de yürüdüğü IG Metal korteji idi. Bunu Ver.di, IG Bau vb. sendikalar izledi. IG Metal kortejinde, Ford'un yeni modeli olan Fiesta'nın Köln'de üretilmesi talebi öne çıktı. Yanı sıra, düşük ücret, asgari saat ücretinin 8.50 Euro olması, meslek yapan gençlerin kadroya alınması vb. talepler de yükseltildi.

Yerli devrimci partilerden MLPD, *"İnsanın ve doğanın sömürülmesine karşı, gerçek sosyalizm için mücadele et!"* yazılı pankartla katıldı. KPD Yeniden İnşa Örgütü ise *"Taşeronlaştırmaya, zorla çalıştırılmaya, yıkım ve savaşa karşı çözüm elimizde: Sosyalizm! Onun için mücadele edelim!"* yazılı bir pankart taşıdı.

Die Linke'nin yanı sıra burjuva partilerinden SPD ve Yeşiller 90 ve Attac da yürüyüşe katılırken, İranlılar, çevre ile ilgili talepler ile yaşanabilir ve ucuz konut sorununu dile getiren çeşitli örgütlemelerin de yürüyüşe katıldıkları gözlemlendi.

Türkiyeli parti ve örgütlerin bir kısmı ile bazı yerli gruplar "Devrimci 1 Mayıs Bloku" adıyla ortak bir pankart arkasında yürüdü. Bu blokta ADHK, TİKB, Mala Kurda, EÖC, Rote Aktion ve IAB bayrak ve flamalarıyla yer aldılar.

TKP/ ML, Halk Cephesi, Dev-Yol, ÖDP, DiDiF de kendi pankart ve bayrakları ile yürüyüşe katıldılar.

Her zaman olduğu gibi, yürüyüşün en canlı ve coşkulu kesimini teşkil eden Türkiyeliler'in kortejlerinde geçen seneye göre kısmi bir artış olduğu gözlemlendi.

Komünistler ise üzerinde *"Kapitalizm işsizlik, ırkçılık ve savaş demektir, yaşasın sosyalizm!"* yazılı olan TKİP imzalı bir pankart ile parti ve Bir-Kar bayraklarının taşındığı bir kortej ile katıldılar. Komünistlerin kortejinde kapitalizm karşıtı, devrim ve sosyalizme ilişkin Almanca ve Türkçe sloganlar sık sık atılırken, hep bir ağızdan 1 Mayıs, Çav Bella ve Avusturya İşçi marşları coşku ile söylendi. Yine özellikle genç komünistler tarafından Almanca ve Türkçe olarak başarıyla yapılan ajitasyon konuşmalarında kapitalizm teşhir edilirken, Taksim 1 Mayıs'ına da selam gönderildi ve İstanbul'daki polis terörü protesto edildi. Greif işçileri de unutulmayarak, direnişleri *"İşgal-grev-direniş!"* sloganıyla selamlandı.

Gözlemciler tarafından geçen seneden daha kalabalık olduğu belirtilen yürüyüşe binlerce kişi katılırken, yürüyüşün ardından Heumarkt Meydanı'nda bir miting gerçekleştirildi. Mitinge 7 ile 8 bin arasında kişi katılırken, miting alanı kurulan yemek ve bilgilendirme standlarından dolayı oldukça daraldığından kitlenin bir kısmı alana giremeden dağıldı.

Mitingde DGB ve çeşitli sendikaların temsilcileri ile sendikaların gençlik örgütleri adına konuşmalar yapıldı. Kürsüde yine hiçbir devrimci-sosyalist sese yer verilmedi. Sendikacıların konuşmaları genellikle daha iyi bir iş, yaşam ve "daha sosyal bir Avrupa" içerikliyd. Demagoji yaparak kendi rollerini unutturan sendika bürokratları, işçi sınıfının taleplerinin nasıl karşılanacağı veya neden karşılanmadığından bahsetmekten özenle kaçındılar.

Konuşmaların ardından yapılan müzik dinletisiyle miting sona erdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - [Kızıl Bayrak Köln](#)

Dortmund'da 1 Mayıs

DGB'nin *"İyi iş, daha adaletli bir sosyal Avrupa!"* şiarıyla düzenlediği Dortmund'daki 1 Mayıs kutlaması saat 11.00'de Şehir Tiyatrosu'nun önünde başladı. Göstericiler buradan Westfalen Park'a kadar süren bir yürüyüş yaptılar. Her zamanki gibi bu yılki yürüyüş de resmi bir geçit havasında geçti.

Dortmund'daki 1 Mayıs gösterisine yerli ilerici ve devrimci partilerden MLPD ve DKP katıldı. Ayrıca MLPD gençlik örgütü Rebell ve Kadın örgütü Courage da gösterideki yerini aldı. MLPD'nin bu yılki temel şiarı *"İnsanın ve doğanın sömürülmesine karşı, gerçek sosyalizm için mücadeleye!"* idi.

Gösteriye Türkiyeli ilerici ve devrimci parti ve kurumlardan PKK, DiDiF, Alevi Dernekleri, AGİF ve Anadolu Federasyonu katıldı. Türkiyeli devrimci güçler her zamanki gibi gösterinin canlı geçmesinde rol oynadı. Yol boyunca canlı ve coşkulu sloganlar atıldılar. En fazla attıkları sloganlar ise, *"Yaşasın enternasyonal dayanışma!"*, *"Faşizme karşı omuz omuza!"* ve *"Yaşasın 1 Mayıs!"* sloganlarıydı.

Yürüyüşün ardından mitingde çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda gösterinin temel şiarına uygun vurgular yapıldı. Ancak, insanca yaşamaya yeterli ücret sorunu özel biçimde öne çıkartıldı.

TKİP taraftarları 1 Mayıs gösterisine üzerinde *"Kapitalizm barbarlıktır, çözüm sosyalizmedir!"* yazılı TKİP imzalı pankart ve kızıl bayraklarla katıldılar. Bir-Kar flamaları da taşındı. Ayrıca alanda bir yemek standı açtılar.

Dortmund'daki 1 Mayıs kutlamaları her zaman Neo-Naziler'in karşı gösterisi ile lekeleniyordu. Bu yıl da böyle oldu. Neo-Naziler 1 Mayıs günü yine, elbette ki polisin sıkı koruması altında yürüdüler. Anti-faşistler ve devrimciler ise onları yürütmemek için gün boyu çaba gösterdi.

Kızıl Bayrak / Dortmund

Paris'te 1 Mayıs

Paris'te 1 Mayıs, CGT FSU, FO ve Solidaires sendikalarının ortak çağrısıyla saat 15.00'te Bastille Meydanı'ndan Nation'a yürüyüş gerçekleşti. Sendikaların yanısıra Fransız sol partiler NPA, Fransız Komünist Partisi, Front de Gauche, Lutte Ouvriere , yerli ve göçmen demokratik kitle örgütleri de katıldılar. Türkiyeli örgütlerden TKİP, TKP/ML, MKP, MLKP, TİKB ve Direniş Hareketi'nin oluşturduğu 1 Mayıs Platformu'nun kürsüden okunan Fransızca ve Türkçe ortak bildirisinin yanı sıra kurumlar adına bildiriler okundu marşlar eşliğinde halaylar çekildi. Okunan ortak metinde ve kurumlar adına yapılan konuşmalarda işçi sınıfının tarihteki direnişlerinin yanısıra Greif işçileri ve Yatağan maden işçileri ve Taksim direnişi selamlandı. Fransız sendikalar ve partilerin kortejlerindeki pankart, döviz ve sloganlarda Hollande hükümetinin sosyal yıkım politikalarına, işsizliğe yoksulluğa karşı talepler ön plandaydı. 1 Mayıs Platformu'nun yanısıra ayrıca PKK, DHKP-C, Dev Yol, DiDiF, KDÖ ve Paris Alevi Kültür Derneği de alandaydılar. Yoğun yağmura rağmen kortejlere coşku hakimdi. Sendikalara göre Paris'teki yürüyüşe 65 bin işçi ve emekçi katıldı.

Wuppertal'da 1 Mayıs

Beklendiği gibi Almanya'nın büyük-küçük pek çok kenti gün boyu 1 Mayıs gösterilerine sahne oldu. 1 Mayıs gösterilerine sahne olan kentlerden biri de Wuppertal'dı. Wuppertal'daki yürüyüşe bin kişi katıldı.

Wuppertal'da DGB'nin organize ettiği 1 Mayıs yürüyüş ve mitingi, her yıl olduğu gibi oldukça barışçıl bir resmi geçit biçiminde gerçekleşti. 1 Mayıs öncesi ruhsuz sendika bürokratları katılım için hiçbir ciddi çalışma yürütmediler. Bu hainler ve yol arkadaşları politikacılar genlerine adeta sinmiş ruhsuzluklarını sendika kortejlerine de yansıtmıştı. Gösteriye bir parça canlılık kazandıran, attıkları sloganlar, yol boyunca yaptıkları kısa ajitatif konuşmalar ve zaman zaman söyledikleri devrimci marşları ile Türkiyeli devrimci güçler oldu.

Wuppertal'daki 1 Mayıs yürüyüşü için kitle önce saat 10.00'da DGB binasının önünde toplandı. Ardından yürüyüşe geçildi. Yürüyüşün en önünde sendika kortejleri vardı. Kimya Sendikası korteji giydikleri önlükler ve katılımı ile dikkati çeken kortej oldu.

Sendika kortejlerinin arkasında ise, Türkiyeli devrimci ve ilerici parti ve kurumlar yer aldı. Bu yıl sözkonusu parti ve kurumlar 1 Mayıs'ı ortaklaşa kutlama kararı almıştı. Bu çerçevede bir 1 Mayıs Platformu oluşturmuştu. Bu birlikteliği anlatmak üzere, gösteri sırasında komite bileşenleri kendilerine ait pankart, döviz ve bayrakların yanısıra, bir de üzerinde Almanca *"Yaşasın 1 Mayıs!"* yazılı ortak bir pankart taşıdılar. Bu pankart en öndeydi, onu platform bileşenlerinin kortejleri izledi.

Türkiyeli devrimci güçlerin kulağı her an Türkiye'deydi. Türkiye'deki, özellikle de İstanbul'daki 1 Mayıs gösterisinden alınan haberler doğallıkla kitlede belirgin bir öfkeye yol açtı, kortejleri otomatikman dalgalandırıcı ve canlandırıcı rol oynadı. Bu, sloganlara da yansdı. *"Kahrolsun faşist diktatörlük!"*, Almanca ve Türkçe *"Faşizme karşı omuz omuza!"*, *"Yaşasın enternasyonal dayanışma!"* ve *"Her yer Taksim, her yer direniş!"* sloganları sıklıkla atıldı. TKİP kortejinde ise, ek olarak Almanca ve Türkçe olarak *"İşgal, grev, direniş!"* şiarı haykırıldı. Böylece Greif direnişinin sesi 1 Mayıs gösterisine de taşınmış oldu.

Kentin en kalabalık caddelerinden geçilerek Laurentiusplatz Meydanı'na gelindi. Gösteri bu kez miting olarak devam etti. Burada her zamanki gibi belediye başkanı, sendika temsilcileri ve politikacılar tümüyle ruhsuz, hiçbir inandırıcılığı olmayan hamasi nutuklar attılar. Miting alanında, inandırıcı olup olmamaktan bağımsız olarak, gasp edilen hakların geri verilmesi, insanca yaşamaya yeterli bir ücret gibi sorunlar dillendirildi. Bunlar için mücadele çağrısı yapıldı.

Miting alanında ayrıca müzik dinletileri de yapıldı. 1 Mayıs kutlaması bu dinletilerin ve anti-faşist otonom gurupların saat 18.00'de bir başka noktada gerçekleştireceği gösteriye katılma çağrısının ardından sona erdi.

Komünistler Wuppertal'daki 1 Mayıs gösterisine TKİP imzalı büyük boy bir pankartla katıldılar. Kortejde çok sayıda kırmızı bayrak taşındı. Toplanma yerinde ve alanda yaygın biçimde *Kızıl Bayrak* satışı yapıldı. Yanı sıra Greif işçilerine bağış olarak çok sayıda kırmızı fular sattılar. Alanda ise, Greif direnişi ile ilgili kısa bilgilendirmeler eşliğinde bağış toplandı.

BİR-KAR da gösterideki yerini almıştı. BİR-KAR'ın, üzerinde Almanca olarak, *"Yaşasın Greif işçilerinin direnişi!"* yazılı bir pankart taşıdığı gözlemlendi.

Alevi Kültür Merkezi'nde ortak 1 Mayıs kutlaması

Wuppertal 1 Mayıs Platformu gösterilerin ardından bir de AKM'de ortak bir kutlama düzenleme kararı almıştı. Bu karar gereği 1 Mayıs yürüyüş ve mitinginin ardından AKM'ye gidildi.

Dikkate değer bir katılımın olduğu AKM'deki kutlama, AKM başkanının kısa açılış konuşması ile başlatıldı. Sonra emeğin kurtuluşu mücadelesinde yitirilen tüm değerlerimiz için saygı duruşu yapıldı. Arada, bir sanatçı devrimci türküler söyledi.

Program gereği sırasıyla AKM, Anadolu Federasyonu, ATİK, BİR-KAR ve DİDİF temsilcileri kısa konuşmalar yaptılar. BİR-KAR temsilcisi, kısa konuşmasında ilk elden Avrupa'daki 1 Mayıs'ın sendika merkezlerinin başına çöreklenmiş sermaye uşağı bürokratların marifetiyle resmi tören olarak yapıldığının, buna karşın Türkiye'de militan gösteriler halinde gerçekleştiğinin altını çizdi. 1 Mayıs'ın Türkiye'de devrim ve sosyalizm kavgası ile özdeşleştiğini, her daim bu niteliği ile kutlandığını dile getirdi. Buna karşın işçi, emekçi, ilerici ve devrimcilerin militanca direndiğini, her yeri 1 Mayıs alanına çevirdiklerini, her kentin yine, *"Her yer Taksim, her yer direniş sloganı!"* ile cınladığını vurguladı. Haziran Direnişi'ni hatırlattı, Berkin Elvan gösterilerine değindi. Ardından 81 gündür direnen Greif işçilerinden söz etti. BİR-KAR temsilcisi konuşmasını *"1 Mayıs Haziran'dır, Berkin'dir, Greif'tir... Yaşasın 1 Mayıs!"* sözleriyle bitirdi.

AKM'deki 1 Mayıs kutlaması AKM Kadın Korosu'nun söylediği türkülerle devam etti. Koro beğeni topladı. Kutlama müzik dinletisi eşliğinde çekilen halayların ardından sona erdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://www.kizilbayrak.org> Wuppertal

Bielefeld'de 1 Mayıs

Almanya'nın Bielefeld kentinde 1 Mayıs, yağışlı havaya rağmen belli bir kitlesellikle kutlandı.

Saat 10.00'a doğru toplanma yerinde buluşan kitle, kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti. Kent merkezindeki caddelerde gerçekleşen yürüyüş 11.30'da miting alanında son buldu.

Kortejlerin alanda yerini almasından sonra başlayan mitingde, Alman sendikaları ve sol partiler adına, 1 Mayıs gündemi ve sistemin sosyal saldırılarıyla ilgili konuşmalar gerçekleştirildi.

Yürüyüş esnasında ve miting alanında enternasyonal ve diğer devrimci marşlar çalındı. İlerici bir Alman müzik grubu, miting alanında konser verdi.

Yürüyüş sırasında Türkiyelilerin kortejlerinde *"Her yer Taksim her direniş!"*, *"Bu daha başlangıç, mücadeleye devam!"*, *"Taksim kızıldır, kırmızı kalacak!"*, *"İşgal, grev, direniş!"*, *"Yaşasın devrimci dayanışma!"*, *"Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!"*, *"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!"*, *"Faşizme karşı omuz omuza!"* sloganları atıldı.

Kırmızı renklerin belirgin olduğu yürüyüşe Alman sendikaları IG Metal, Ver.di, DGB ile sol partiler ve gençlik örgütleri katıldı. Alman sol partilerin kortejlerinde, gençliğin belirgin bir katılım sağlaması dikkat çekti.

Türkiyeli ilerici-devrimci güçlerden TKİP, Anadolu Federasyonu, Türkiyeli göçmen dernekleri, Demokratik Güç Birliği (DGB), ÖDP, Beşiktaş Çarşı ve Alevi Dernekleri yürüyüşte pankart açtı. Ortak pankart arkasında yürüyen DGB bileşenleri kendi flamalarını taşıdılar.

Yapılan konuşmalar ve müzik dinletisinin ardından, eylem bitirildi.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Fransa'nın Bretagne bölgesinde 1 Mayıs!

Fransa'nın Bretagne bölgesinin Hennebont kentinde 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi.

Yürüyüşü Fransız işçi Sendikaları (CGT, FSU, UNSA ve Solidaires) organize etti. Yürüyüşe Fransız sol partileri (NPA, Fransız Komünist Partisi, Front de Gauche, Jeunesse Communiste) ve demokratik kitle örgütleri de katıldılar.

Bu yıl 1 Mayıs yürüyüşü cumhurbaşkanlığın seçimlerinin arkasından gerçekleşti. Bu nedenle işçi sendikalarında ve aynı zamanda sol partilerde de ayrışmalar yaşandı. Bu sene sol partiler 1 Mayıs'a daha güçlü katılım sağladılar.

Hennebont'daki yürüyüşe 600'ü aşkın kişi katıldı. Havanın yağışlı olması katılımı olumsuz etkiledi.

Alanda Fransızca Greif direnişi ve TKİP imzalı iki bildiri dağıtıldı. Komünistler yürüyüşe BİR-KAR flamaları ve kırmızı bayraklarla katıldı.

Yürüyüşe bu yıl Kürtler ve Morbihan Alevi Kültür Derneği de katılım sağladılar.

Bretagne bölgesinin St-Brieuc kentinde de 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. Bu kentte de BİR-KAR flamalarıyla yüründü.

Carhaix'de yapılan 1 Mayıs yürüyüşüne ise katılım önceki yıllara göre bu yıl az oldu.

Kızıl Bayrak / Brotanya - Fransa

Stuttgart'ta 1 Mayıs:

1 Mayıs'ta direnişçi işçilerin sesi vardı

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs, Stuttgart'ta yapılan yürüyüş, miting ve toplantılarla kutlandı.

Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) "İyi iş, sosyal Avrupa!" şiarı altında yaptığı çağrıyla, Almanya'nın birçok yerinde yapılan yürüyüşlere toplam olarak 400 binden fazla işçi ve emekçi katıldı.

DGB'nin çağrısını yaptığı ve saat 10.00'da yürüyüşle başlayan eylem, saat 11.00'de kent merkezinde yapılan miting ve kültürel programlarla saat 13.00'e kadar devam etti.

Sendikal bürokrasi burjuvazinin hizmetinde

Yerli ve göçmen işçi ve gençlerin oluşturduğu yürüyüş kortejindeki çok renklilik, siyasal duruşlarda ve öne çıkarılan talep ve şiarlarda da kendisini dışa vuruyordu. Sendikal bürokrasi sendikal hiyerarşide devletin ve kapitalist tekellerin desteğiyle elde ettiği ayrıcalığı işçi sınıfına karşı kullanmakta yeminli olduğunu bu eylemde de ortaya koydu. Resmi geçit havasına sokmaya çalıştığı eylemi, "İyi iş, sosyal Avrupa!" şiarıyla da burjuvazinin kölelik ideolojisini yaygınlaştırmanın aracına dönüştürmeye çalıştı.

Yürüyüş kortejlerinde yer alan devrimci ve anti-kapitalist güçler taşıdıkları flamalar ve kurdukları ses cihazlarıyla bu kapı kullarının zehirlerini saçmalarına karşı mücadele ettiler. "İnsanın ve doğanın sömürülmesine karşı, gerçek sosyalizm için mücadele et!" pankartı altında yürüyen MLPD, açık mikrofonu aktif olarak kullanarak değişik devrimci görüşleri alana taşıdı.

BİR-KAR bu yıl 1 Mayıs eylemlerine, Greif ve direnişteki işçilerin sesini taşımayı asıl görev olarak önüne koydu. Yürüyüşlerde Almanca ve Türkçe olarak hazırlanan "Yaşasın 1 Mayıs!" pankartı altında devrimci güçlerle birlikte yürüyen BİR-KAR, 1 Mayıs bildirilerinin yanı sıra, miting alanında sabah erkenden açtığı bilgilendirme standında ağırlıklı olarak Greif direnişini ve amaçlarını anlatan bildirileri dağıttılar. Sendikal ihaneti teşhir eden ve sendika yönetimlerini işçilere karşı yükümlülüklerini yerine getirmeye çağırان imza kampanyasını yaygın olarak sürdürdüler.

Saat 11.00'de başlayan mitingde, sendika bürokratları yaptıkları ruhsuz ve içi boş konuşmalarla insanları oyalamaya çalışsalar da eylemciler bu hainler takımının konuşmasına karşı ilgisizdiler. Daha miting bitmeden alanı boşaltmalar ve otonom güçlerin çağrısını yaptığı yürüyüşe katılmak için alandan ayrılmalara başladı. Bu yürüyüş oldukça canlı ve mücadeleci bir havada başlayarak, polislin provokatif

saldırısını boşa çıkartarak başarıyla tamamlandı. Yol boyu yapılan konuşmalarda kapitalizm doğrudan suçlanarak, alternatif olarak komünizm gösterildi.

Her iki yürüyüşte de BİR-KAR güçleri, açtıkları pankartlarıyla yer aldılar.

Enternasyonal 1 Mayıs etkinliği

Her yıl olduğu gibi bu yıl da, 1 Mayıs sokak eylemlerinden sonra MLPD ve BİR-KAR'ın hazırladıkları 1 Mayıs kutlaması yapıldı. İşçi Eğitim Merkezi/ABZ'de saat: 15.00'de başlayan etkinlik, konuşmalar ve kültürel programlarla saat 18.30'a kadar sürdü. Bu etkinliğe İranlı devrimciler de katıldılar.

MLPD ve BİR-KAR adına yapılan konuşmalarda 1 Mayıs'ın devrimci anlamı öne çıkartılarak, bu özel günün kapitalizme karşı mücadeledeki anlamına vurgu yapıldı. MLPD adına yapılan konuşmaya, bu yılki eylemde öne çıkardıkları "İnsanın ve doğanın sömürülmesine karşı, gerçek sosyalizm için mücadele et!" şiarının detaylandırılmasına girilerek, gerçek ve kalıcı çözümün komünizmle elde edilebileceğinin altı çizildi. Ayrıca, AB parlamentosu için Mayıs ayında yapılacak olan seçimler üzerinde durularak, devrimci güçleri ve işçileri MLPD'nin anti-emperyalist anti-kapitalist programını desteklemeye çağırdılar.

BİR-KAR adına iki dilden yapıla konuşmada, çok kısa olarak son bir yılın Türkiye tablosu ortaya konularak, Haziran Direnişi ve peşinden yükselen yeni içerik ve nitelikteki işçi hareketlerinin anlamı üzerinde duruldu. Konuşmada sermaye devletin 1 Mayıs'ı yasaklamasının arkasındaki politik nedenlere dikkatler çekildi. Türkiye'nin son aylarına damgasını vuran işçilerin işyerlerini işgal ederek ortaya koydukları direnişlerin önemine işaret edilerek, direnişteki işçilerin ortaklaşa kurdukları komite altında 1 Mayıslar'a katılmasının tarihsel anlamı ve kazanımın altı çizildi. Yasakları dinlemeyen ve devlet terörüne boyun eğmeyip hakları için alanlara çıkan eylemciler selamlandı. "Muğla'da, Avrupalı turistlerin ve medyanın çokça bildikleri yalnızca Fethiye yoktur. İşçi direnişleriyle ünlü Yatağan da bu ile bağlıdır ve siz işçi, devrimci ve sendika aktivisti dostlarımızı işçilerin bu direnişlerini yerlerinde görerek, izleyerek orada ortaya çıkan deneyleri bu topraklara taşımaya çağırıyoruz" denilerek, enternasyonal dayanışmanın daha da büyütülmesinin önemine vurgu yapıldı.

Hep bir ağızdan ve coşkuyla söylenen Enternasyonal marşıyla 1 Mayıs etkinliği saat 18.30'da sona erdi.

Frankfurt'ta 1 Mayıs

Frankfurt'taki 1 Mayıs kutlaması kitlenin saat 09.30'da Günthersburg Parkı'nda toplanmasıyla başladı. Saat 10.00'da ise kortejler oluşturularak yürüyüşe geçildi.

Yürüyüş kolunun en önünde DGB'nin bu yılki 1 Mayıs sloganı olan "İyi iş, sosyal Avrupa!" yazılı pankart taşındı.

DGB'ye bağlı sendikaların kortejleri yürüyüş kitlesinin büyük kısmını oluştururken, bunlardan en kitlesel olanları İG Metal ve Ver.di sendikalarıydı. Sendikaların talepleri arasında 8,50 Euro asgari saat ücreti, meslek yapan gençlerin kadrolaştırılması, taşeronlaştırmanın kaldırılması, daha iyi iş ve çalışma koşullarının sağlanması gibi istemler vardı.

Yerli devrimci demokrat partilerden Die Linke, MLPD, DKP, Attac pankart, döviz ve bayraklarıyla yürüyüşe katıldılar.

Her zamanki gibi yürüyüş kitlesinin en canlı ve en coşkulu kitlesini Türkiyeliler'in kortejleri oluşturuyordu. Türkiyeliler'in yanısıra İranlı devrimciler ve Kürt hareketi de pankartlarıyla gösteriye katıldılar.

Komünistler yürüyüşte "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!" yazılı TKIP imzalı pankart ve parti bayrakları taşıdılar. Ayrıca BİR-KAR'a ait bir pankart ile flamalar taşındı. Komünistlerin kortejinde, atılan devrimci sloganlar ve söylenen devrimci marşlarla oldukça coşkulu ve canlı bir atmosfer hakimdi.

Yürüyüşün ardından şehir merkezindeki bir alanda miting gerçekleştirildi. Mitingde DGB ve çeşitli sendikaların temsilcileri, sosyal adalet, daha iyi iş ve çalışma koşulları, ücretlerin yükseltilmesi ve daha sosyal bir Avrupa'nın sağlanması içerikli konuşmalar gerçekleştirdiler.

Olumsuz hava şartlarına rağmen Frankfurt 1 Mayıs'ına yaklaşık 10 bin işçi ve emekçi katıldı.

Mitingin ardından Bir-Kar çalışanları Frankfurt belediyesi tarafından organize edilen Enternasyonal 1 Mayıs Şenliği'ne katıldı. Burada Greif direnişiyle dayanışma amacıyla bir stand açarak işçi ve emekçilere Greif direnişiyle ilgili bilgilendirmede bulunuldu. Ayrıca burada kurulan ortak sahnede şiir ve müzik dinletisi yapıldı.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

Essen'de 1 Mayıs!

Kapitalizmin krizinin işçi ve emekçiler cephesinde yarattığı yıkıma, biriken öfkeye ve bu öfkenin sokaklara taşınması gereken bir günde, düzene hizmette kusur etmeyen sendika bürokratlarının ihaneti ve ne kadar alçalabildikleri, bu 1 Mayıs'ta da bir kez daha ortaya çıktı.

Dünya işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve sermaye sınıfına karşı bir kavga günü olan 1 Mayıs uzun yıllardır, Avrupa'nın tümünde resmi geçit törenlerine dönüştürülmüş bulunmaktadır.

Hem 1 Mayıs'a ilişkin ön hazırlık çalışmalarında, hem de 1 Mayıs günü alanlarda bu durum açıkça görülmektedir. Artık bu ülkelerde 1 Mayıs yürüyüşleri bir avuç duyarlı işçinin özel duyarlılıkları sonucu gerçekleşmektedir. Sendika bürokratlarının özel bir çabasının ürünü olarak yürüyüşlerde yerini alması gereken binlerce işçi, her türlü devrimci özü boşaltılmış olan karnaval havasındaki alan kutlamalarına yöneltilmektedirler. Bunun bir sonucu olarak yürüyüşler ne yazık ki güçsüz geçmekte ve sınıf kendi kimliğine yabancılaştırılmaktadır.

Essen'de de ne yazık ki 1 Mayıs yürüyüşleri her yıl olduğu gibi bu yıl da bu şekilde gerçekleşmiştir. Bu seneki yürüyüşe başta ilerici devrimci işçilerin özel bir çabası sonucu farklı işkollarından işçiler sendika pankatlarıyla katılırken DKP, MLPD ve Sol Parti eyleme katılmışlardır.

Göçmen örgütlerden ise DiDİF her sene olduğu gibi suya sabuna dokunmayan, geri reformist taleplerin ön plana çıkartıldığı pankatlarıyla katıldılar. Essen TKİP taraftarları ise üzerinde "Özgürlük, devrim ve sosyalizm için, bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!" şiarı yazılı TKİP imzalı bir pankartın yanısıra kızıl bayraklarla görsel bir zenginlikle yürüyüşe katıldılar. Ayrıca

1 Mayıs 2014 | Essen

yürüyüşte Greif işçilerinin dövizleri ve BİR-KAR bayraklarıyla birçok emekçinin de yürüyüşte yerini aldığı gözlemlendi.

Essen TKİP taraftarları 1 Mayıs yürüyüşlerinden sonra her yıl yapılan, Enternasyonal Kültür Festivali'nde hem bilgilendirme masası hem de yemek standları açarak bu yıl da yerini aldı.

TKİP bayrakları ve pankartı ile bezenmiş stand yine emekçilerin ilgi merkezi oldu ve akşamın geç saatlerine kadar standı ziyaret eden emekçilerle, hem Türkiye'deki hem de Avrupa'daki politik gündemler üzerinden sohbetler edildi. Her anlamıyla sabahın saat 10.00'undan akşamın 22.00'sine kadar dolu dolu bir 1 Mayıs geçirildi. Ayrıca bu kültür festivalinde yine Essen BİR-KAR çalışanlarının Greif direnişi ile ilgili bilgilendirme standı açtığı ve konuyla ilgili yaygın bir şekilde bildiri dağıtımı yaptığı gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Essen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://fanfey.org>

Berlin'de 1 Mayıs

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs Berlin'de yapılan farklı eylemlerle kutlandı.

Bunlardan ilki 1 Mayıs'tan bir gün önce Çarşamba günü ağırlıklı olarak otonom gruplardan oluşan çevrelerce Wedding semtinde yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı yürüyüşü.

Sendikaların düzenlediği yürüyüş ise 1 Mayıs günü tarihi Alexanderplatz yakınında Hackescher Markt'da DGB binası önünde saat 10.00 da başladı.

Kortejin en önünde DGB'nin bu yıl şiarlaştırdığı 1 Mayıs sloganı "İyi iş. Sosyal bir Avrupa." yazılı pankart taşındı. DGB pankartının arkasında IG Metal, Ver.di, GEW vb. sendikalar kortejlerini oluşturdular. Bu sendika kortejlerinin arkasında göçmenlerin oluşturduğu kortejler yer aldı. Kortejlerin katılımı geçen seneye oranla daha düşüktü. Yürüyüşe yaklaşık 4-5 bin kişi katıldı. Yürüyüşte öne çıkan pankart ve dövizlerde daha çok iş güvencesi, işçi ücretlerinin yükseltilmesinin yanısıra kapitalizm ve krizinin eleştirisi ve sosyal bir Avrupa vurgusu öne çıkarken, yürüyüş kortejlerinde coşku zayıftı. Yürüyüş saat 12.00'de tarihi Brandenburger Tor'da yapılan mitingle son buldu.

Miting alanında DGB Berlin-Brandenburg başkanı temsilcisi Christian Hossbach, IG Metall Berlin-Brandenburg başkanı Irene Schulz birer konuşma yaptılar. Miting alanına katılım ise yaklaşık 10 bin civarında oldu. Komünistler yürüyüşe, "Hep birlikte sosyal yıkıma, ırkçılığa ve emperyalist saldırganlığa karşı!" şiarlı TKİP imzalı pankartla katıldılar.

1 Mayıs'ın içeriğini boşaltma karnavalı

Berlin'de düzenlenen bir diğer 1 Mayıs eylemi ise Kreuzberg semtinde yapılan "May Fest" festivali oldu. 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmaya dönük olarak yapılan bu festival tam anlamıyla bir karnaval gibi geçti. Yüzlerce yiyecek ve içecek standının yanısıra dans ve her yüz metrede bir müzik standı kurulmuştu. Yüz binlerce insanın katıldığı "May Fest" akşam saatlerinde başlayan yürüyüşle devam etti.

Anti-faşist grupların yürüyüşüne polis saldırısı

Anti-faşist, otonom gruplarının düzenlediği yürüyüş Kreuzberg semtinde Lausitzer Platz'da saat 18.00'den itibaren kitlenin bir araya gelmesiyle başladı.

Anti-faşist, otonom grupların gerçekleştirdiği bu yürüyüşe yaklaşık 20 bin kişi katıldı. Çoğunluğu gençlerden oluşan eylemcilere yer yer polis saldırdı. Yürüyüş saat 21.00'de SPD merkez binasında son buldu.

Berlin polisi yapılan bu yürüyüşler için 7 bin polisin görevlendirildiğini açıkladı.

Kızıl Bayrak / Berlin

Basel'de 1 Mayıs kutlaması

1 Mayıs Basel'de sendikaların ve kitle örgütlerinin yanı sıra "Devrimci 1 Mayıs Platformu" tarafından kutlandı. 1 ay önce oluşturulan "Devrimci 1 Mayıs Platformu" özüne uygun bir 1 Mayıs için kullanılacak materyallerin içeriğine ve alandaki görselliğe ilişkin bir dizi tartışmalar yürütülmesi sonucu ortak bildiri ve afiş çıkardı, taşınacak ortak pankartın şiarı saptandı. Ön çalışma olarak bildiri ve afişler kullanıldı. Son hafta ise "Devrimci buluşma" şiarıyla kültürel programı da olan açık hava şenliği yapıldı. Alanın dört bir yanına asılan pankartlar arasında Greif direnişini selamlayan pankart da kullanıldı.

Devrimci 1 Mayıs Platformu; **İsviçre Devrimci İnşa, Sosyalizm için Hareket, Emperyalist Savaşa Karşı Birlik, İsviçre İşçi Partisi** gibi İsviçreli devrimci örgütlerin yanısıra Türkiyeli gruplardan da TKİP, İDHF, MLKP ve İTİF bileşenlerinden oluşuyordu. TKEP/L de alanda Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun bileşeniydi. Devrimci 1 Mayıs Platformu 9.30'da alanda toplanarak yürüyüş hazırlıklarına başladı. Büyük bir araca yerleştirilen ses cihazıyla sloganlar atırıldı, müzik yayını yapıldı ve konuşmalar yapıldı.

Saat 10.30'da yürüyüş başladı. Yürüyüş kortejinin en önünde sendikalar ve çeşitli kitle örgütleri yer alıyordu. Sendikaların taşıdığı pankartlarda daha iyi iş koşulları ve 4000 Frank asgari ücret talebi öne çıktı. Sendika kortejinin ardında sendika gençliği ayrı kortej oluşturdu. Bunu çeşitli kitle örgütleri izledi. Ardında **"Kapitalizme, Irkçılığa ve emperyalist savaşa karşı sınırsız direniş"** şiarlı ortak pankartla "Devrimci 1 Mayıs Platformu" ve arkasında ise platform bileşenleri kendi pankartlarıyla kortej oluşturdular. TKİP taraftarları orak-çekiç amblemlili ve TKİP imzalı **"Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleye!"** pankartıyla yürüyüşte yer aldılar. BİR-KAR ise kendi bayraklarıyla katıldı. Türkiyeli ve Kürdistanlı gruplardan Sosyalist Yeniden Kuruluş Partisi, TKEP/Leninist, DİDİF, KOMKAR, Kürt yurtsever hareket ve Alevi kurumları da pankart ve flamalarıyla katıldı.

Yürüyüş boyunca Devrimci 1 Mayıs Platformu ortak kortejinde **"Krizin ve savaşın arkasında sermaye var,**

sermayeye karşı mücadelemiz enternasyondaldır!," "Yaşasın uluslararası dayanışma!," "Her yerde faşizme karşı omuz omuza!," "Politikalarınıza yanıtımız, sokaklarda direniş, fabrikalarda grevdir!," "Yaşasın 1 Mayıs!," "Yaşasın Marksizm-Leninizm!," "Devrim, Devrim, Devrim!" vb. sloganlar coşkuyla ve sıkça atıldı. Yürüyüş boyunca ses cihazıyla yapılan konuşmalar, atılan sloganlar ve okunan Enternasyonal ve 1 Mayıs marşlarıyla, gençlik ağırlıklı kitleselliğiyle, canlılık ve coşkusuyla Devrimci 1 Mayıs Platformu dikkat çekici bir duruş sergiledi.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, miting alanına varmadan önce ayrı bir güzergahtan yürüyerek ırkçı ve yabancı politikaları protesto etmek amacıyla yabancı polisine yürüdü. Buraya varıldığında kitledeki coşku daha da yükseldi. Polisin herhangi bir müdahalede bulunmadığı kortej alana coşkulu sloganlarla girdi.

Sendikaların katılımı bu yıl daha da yüksekti. 4000

Franklık asgari ücret, daha iyi çalışma ve daha iyi emeklilik koşulları sendikanın öne çıkardığı taleplerdi. Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı 1 Mayıs yürüyüşünün önemli bir kitlesini "Devrimci 1 Mayıs Platformu" oluşturuyordu. Bitiş yeri olan Marktplatz'da yapılan konuşmalarla etkinlik sonlandırıldı ve başka bir alanda kültürel programlarla etkinlik sürdürüldü.

Kızıl Bayrak / Basel

Lozan'da 1 Mayıs!

2014 1 Mayısı dünyanın her yerinde işçiler, emekçiler ve ezilen halklar tarafından coşkuyla karşılandı. İşçi ve emekçiler her yıl olduğu gibi bu yıl da sokaklara çıkarak emek sömürsüne ve emperyalist saldırganlığa karşı kardeşlik, özgürlük ve sosyalizm şiarlarıyla kendi taleplerini haykırdı.

İsviçre'nin Lozan kantonunda 1 Mayıs yapılan yürüyüş ve etkinlikle coşkuyla kutlandı. Lozan'da İsviçre'nin en büyük sendikası olan UNI tarafından örgütlenen 1 Mayıs yürüyüşüne 1500'ü aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da UNI sendikasına bağlı inşaat işçileri yoğun bir katılım sağladı. İsviçre

genelinde olduğu gibi Lozan 1 Mayısı'nın da en önemli şiarı son yıllarda sendikalar ve demokratik kurumlar tarafından gündemde tutulan asgari ücretin herkes için 4000 Fr olması talebiydi.

Bu yıl Lozan'da gerçekleşen 1 Mayıs yürüyüşü önceki yıllara oranla daha coşkulu ve kitleseldi. Kantonda bulunan yerli ilerici parti ve kurumların katılım sağladığı etkinliğe, Türkiyeli siyasal çevreler herhangi bir katılım sağlanmadığı gibi, Türkiyeli işçi ve emekçilerin katılımı da sınırlı oldu. Kantonda bulunan Türkiyeli siyasal çevreler bireyler temelinde 1 Mayıs etkinliğine katıldılar.

Lozan'da saat 17.00'de başlayan 1 Mayıs

yürüyüşüne, Lozan TKİP taraftarları **"Yaşasın 1 Mayıs!," "Biji yek gulan!," "Viv Le 1. Mai!"** şiarlarının yazılı olduğu TKİP pankartını açarak ve coşkulu bir kortej oluşturarak katılım sağladılar.

Yanı sıra Greif Direnişi'ne ilişkin çeşitli karelerden oluşan bir döviz taşıyarak, 10 Nisan günü polisin Greif Direnişi'ne yönelik saldırısını teşir ettiler. Saldırıya ilişkin Fransızca hazırlanan kısa bir açıklamayı dağıttılar. Ayrıca bu açıklamayı sürekli ses cihazında okuyarak Greif işçilerinin direnişini Lozan 1 Mayısı'na taşıdılar.

Yürüyüş boyunca TKİP Yurtdışı Örgütü'nün 1 Mayıs'a ilişkin Türkçe ve Fransızca bildirilerinin de dağıtımı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Lozan

Irkçı Apartheid rejiminin yıkılışının 20. yılında...

“A Luta Continua” - Mücadele devam ediyor!

A. Eren

Apartheid sisteminden kurtulmanın olanaklı olamayacağını, 20 yıllık ANC yönetimi deneyimi de göstermiştir. Maden işçilerinin çıkışı gösteriyor ki, tek gerçek devrimci sınıf proletaryadır ve gerçek ulusal kurtuluşu da o sağlayabilir!

27 Nisan günü, Güney Afrika Cumhuriyeti (GAC) Apartheid rejiminden kurtuluşunun 20. yılını kutladı. 1994 yılındaki ilk seçimlerde, ANC (Afrika Ulusal Kongresi) lideri Nelson Mandela devlet başkanı seçilmişti. ANC yönetimi o günden bu yana iktidardadır. Bu yönetim ANC, Güney Afrika Komünist Partisi (SACP) ve COSATU sendika federasyonu bileşenlerinden oluşmaktadır.

20. yıl kutlamalarında konuşan Devlet Başkanı Jacob Zuma, 7 Mayıs'ta yapılacak seçimleri de gözeterek, ANC'nin bu geçen süre içinde ekonomik, sosyal ve politik başarılarını sayarak seçim propagandasına başladı. 20. yıl kutlamaları ve seçimler, ilk kez, geçen Aralık ayında yaşamını yitiren (siyahi emekçiler üzerindeki etkisi güçlü olan) Nelson Mandela'nın yokluğunda yapılacak.

Güney Afrika'da siyah halkın mücadelesi egemen kapitalist sistemin sömürü çarkının yükseldiği tarihsel bir süreçte, 1948 yılından sonra ivme kazandı. Apartheid ekonomik bir sistemden öte, sistematik bir baskı ve kontrol mekanizmasını uygulayarak varlığını korumaktaydı. Siyahi halk dışlanarak kurumlaştırılan ırkçı sistem, sömürünün en önemli ögesini uyguluyordu.

Bu sistemde siyahi emekçiler, bütün ekonomik, demokratik, sosyal haklardan yoksun, ucuz işgücü olarak sömürü çarklarına hayat veriyordu.

1948 ve 1960 yılları arasında iç üretimdeki büyüme oranı ve buna bağlı olarak “milli gelir”, yüzde 67 oranında arttı. Güney Afrika, “Beyaz Kapitalist Gruplar”ın azami kâr elde ettikleri bir sömürü cenneti idi. Başta İngiltere olmak üzere birçok Avrupa ülkesinden yoğun sermaye yatırımı gerçekleşiyordu. Demokrasi ve insan hakları üzerine vaaz vermeye meraklı batılı emperyalistler, 20. yüzyılın en iğrenç rejimlerinden biri Apartheid'i desteklediler. Zira Avrupa sermayesi de oradaki vahşi sömürden nemalanıyordu.

Apartheid rejimi sermaye gruplarına aşırı derecede kâr vaat ediyordu. Fakat siyah emekçilerin, halkın bu boğucu insanlık dışı sisteme karşı başkaldıracaklarını hesaplayamıyordu. Her direniş, başkaldırı büyük bir vahşet ve katliamla bastırılıyordu.

Tam da bu sosyo-ekonomik koşullar altında Nelson Mandela ve arkadaşları direnişi örgütlemeye başladılar.

Burjuva demokratik perspektif

Başından itibaren ANC, hedeflediği program ve toplumsal perspektif olarak Güney Afrika toplumunu devrimci bir temelde dönüştürme, kapitalist sistemi yıkmaya hedefinden yoksundu. Nelson Mandela liderliğindeki ANC'nin siyah halk için ileri sürdüğü programatik talepler, eşit ekonomik, toplumsal ve siyasal katılım sınırlarını aşmıyordu. Bu program, esas olarak küçükburjuva ve orta katmanların istemlerini ifade ediyordu. Ancak bu sınırlardaki talepler bile, ırkçı rejimin başını çeken beyaz oligarşi tarafından başkaldırı olarak değerlendiriliyor ve vahşi bir şekilde bastırılıyordu. Apartheid rejiminin bu tutumu, ANC'yi, mücadeleyi diğer toplumsal katmanlara yayarak, silahlı direnişi başlatmaya zorladı.

ANC'nin yasadışı-illegal ilan edilmesi, ardından Güney Afrika Komünist Partisi (SACP) ile ittifak kurması ve silahlı direnişin başlatılması, Apartheid karşıtı mücadeleye yeni bir karakter kazandırıyor. Sınıfın değişik katmanları içinde etkili olan SACP tarafından işçi sınıfının doğrudan mücadele sürecine katılması, Apartheid rejimine karşı direnişi sosyal ve politik açıdan güçlendiriyor, mücadeleye yeni bir boyut kazandırıyor. ANC, ulusal demokratik devrimle sosyalizme varmayı söylemde de olsa

kabulleniyordu. Mandela, “ben komünist değilim ama bizi en iyi onlar anladı” diyecekti. 1963 yılında zindana atılan Mandela destansı bir direniş gösterecekti.

Nelson Mandela, 27 yıl hapisshanede yattıktan sonra 1990 yılında -ANC'nin ırkçı hükümetle yaptığı gizli görüşme ve uzlaşmaya bağlı olarak- serbest bırakılacak ve dört yıl sonra Güney Afrika'nın ilk siyahi başkanı olacaktı. Nitekim egemen beyaz oligarşi rejimi, uluslararası konjonktürü de gözeterek, ANC'nin sisteme politik entegrasyonunu başarıyla sağlamaya çalışıyordu. Toplumdaki esas ekonomik gücü elinde tutan oligarşik sınıf bütün ayrıcalıklarını koruyacaktı.

Apartheid sistemine son verilmesi ve bunun Nelson Mandela kişiliğinde somutlaması özellikle siyah halk için büyük bir zaferdi. Bu zafer, on yılları bulan militan direnişler ve ödenen ağır bedeller sayesinde kazanılmıştı. Ancak burjuva hukukunun tanıdığı “eşit vatandaşlık hakları”nın, sosyal sorunlara çözüm getirmede, kısa sürede ortaya çıkacaktı.

Nitekim aradan geçen 20 yıla rağmen beyaz sermaye hala toplumsal zenginliğin gerçek sahibi; yani sosyal Apartheid rejimi bütün çıplaklığıyla sürmekte. 16 Ağustos 2012'de 34 maden işçisinin Marikana kentinde katledilmesi hala belleklerde yerini koruyor. Sisteme entegre olan ANC şefleri, maden ocağının ortakları ve geline yerde işçileri katlediyorlar. ANC'nin 20 yıldır izlediği ekonomik politikalar da, sermaye ve emek arasındaki uçurumu derinleştirmiştir.

Nelson Mandela politik aktivitesinin esas amacını “barış ve uzlaşmaya” odaklarken, Afrika kıtasının en zengin ülkesindeki işsizlik oranı yüzde 25'in üzerinde. Yedi milyon kişi iş aramakta. 15 milyon insan ayda 1000 Rand (70 €) ile geçinmek durumunda. 1.5 milyon kişi hala barakalarda yaşamakta. 16 milyon kişi sosyal

Apartheid sistemine son verilmesi ve bunun Nelson Mandela kişiliğinde somutlaması özellikle siyah halk için büyük bir zaferdi. Bu zafer, on yılları bulan militan direnişler ve ödenen ağır bedeller sayesinde kazanılmıştı. Ancak burjuva hukukunun tanıdığı “eşit vatandaşlık hakları”nın, sosyal sorunlara çözüm getirmede, kısa sürede ortaya çıkacaktı.

”

yardımla geçinmek zorunda. Eğitim ve sağlık alanındaki sınıfsal eşitsizlik daha da derinleşmektedir.

Geçen 20 yıl içinde küçük bir siyah azınlık beyaz sermaye ile iç içe girerek ayrıcalıklı bir konuma geldi. Borsadaki siyah orta sınıfın oranı ve fabrika müdürlerinin sayıları artış gösterdi. Burjuvaziye eklenen siyahiler, artık sistemin bir parçası haline gelmiş; sömürü ve köleliğe karşı mücadele eden siyah işçi sınıfına karşı, beyaz burjuvaziyle aynı safta yer alıyorlar.

“Haklarımız için mücadeleyi geliştirmek zorundayız. Geçmişte olduğu gibi, bugün de esas olan mücadelenin bu boyutudur. Siyahlar arasındaki mücadele bu kadar vahşet boyutuna ulaşmamıştı. Marikana katliamıyla hayallerimizi de öldürdüler.” Bu sözler, Apartheid rejimine karşı mücadele eden sanatçılardan Juda Ngwenya’ya ait.

20 yıllık ANC yönetimi, sosyal eşitsizlikleri ortadan kaldırmak bir yana, kapitalizmin vahşi sömürsünü ayakta tutan esas güç haline geldi. Yönetimi hedef alan eleştirilere, “özgürlük savaşına yoksul kalayım diye girmedim” sözleriyle yanıt verebilecek derecede yozlaşmış şefler, ANC yönetiminin başını çekiyor.

Hali hazırda, 20 milyon dolara özel villa yapan ANC’nin Devlet Başkanı Zuma’ya karşı durabilecek bir alternatif bulunmuyor; büyük bir olasılıkla seçimleri yeniden kazanacak. Zira eski sendikacı olan yardımcısı -şimdi multi milyoner- Cyril Ramaphosa, seçim çalışmaları için kesenin ağzını açmış bulunuyor. Bu da özellikle işçi sınıfı cephesinde büyük tepki ve direnişlere yol açmaktadır. İşçi sınıfı için artık önemli olan seçim sonuçları değil, meşru/militan sınıf mücadelesinin geliştirilip güçlendirilmesidir.

“Sınıf düşmanının programı uygulandı”

ANC’nin izlediği ekonomik ve sosyal program hiçbir şekilde egemen mülkiyet ilişkilerine, beyaz oligarşik kastın çıkarlarına ters düşmedi. Ekonomik gücü elinde tutan sınıf politikada da esas güçtür. Beyaz oligarşinin mülkiyetine el koymadan, ekonomik ve politik gücüne dokunmadan, tarihsel olarak ortaya çıkmış uzlaşmaz sınıfsal çatışmaları uzlaşma yoluyla çözmek mümkün değildir.

Hümanizm, ahlaki değerler her sınıfın toplumsal konumu tarafından biçimlenir. Mandela’nın “iyi niyeti” ve beyaz sermayeyi ikna çabası, sonuçta sınıf gerçekliğinin duvarına çarparak tuzla buz olmuştur. Nitekim ANC yönetiminin 20. yılında SACP Genel Sekreter Yardımcısı Jeremy Cronin, “bizde güçlü oligarklar var, hükümetin yaptırım gücü oldukça az” tespiti yaparken de, sadece burjuva sosyal demokratizmin ufuksuzluğunu sergiliyor.

Mandela’nın mücadele arkadaşı ve SACP temsilcisi Denis Goldbeg, Metal İşçileri Sendikası’nın ANC yönetimine dönük eleştirilerine katıldığını belirtiyor, fakat yaptırım güçlerinin olmadığını iddia ediyor. Goldbeg şöyle diyor: “Devletin gaz, petrol, havacılık, tren yolları sektöründe yönetici konuma getirdiğimiz yoldaşlar ceplerini doldurdular. Rüşvet ticaretin bir parçası. COSATU sendika federasyonunun banka, diğer ekonomik alanlardaki yatırımları düşünüldüğünde, kendileri bu kapitalist sistemin bir parçası konumunda. Kapitalist sistemi yıktıklarında, paralarını kaybedeceklerini biliyorlar.”

Goldbeg (1933 doğumlu) işçi sınıfı hareketinin gelişmesi önünde örülmüş bir sendikal tuzağa dikkat çekiyor: “Uzun bir dönemdir yaşıyorum. Alman sendikalarını, İngiliz sendikalarını gördüm: En kritik ekonomik değişim durumlarında kıvrırırlar. Bunlar büyük Kosern’lerin yönetimlerinde, egemen sınıfın bir parçası konumunda...”

Bu tespit ile sendikanın sert eleştirilerini biraz yumuşatmak istemekte. Diğer taraftan bir çıkmaza işaret etmektedir. Burjuvazi egemenliği altında emekçilerin durumunu düzeltilecek sosyal programlar ancak devrimci çıkışla mümkündür. Bunun için de egemen kapitalist düzenin sınıfsal ilişkilerini tasfiyeyi hedefleyen, iktidarı ele geçirmeye odaklanmış, devrimci-sosyalist program ve perspektif zorunludur.

Metal İşçileri Sendikası NUMSA, ANC yönetiminin iş başında bulunduğu 20 yıllık deneyimin de, devrimci anti-kapitalist perspektifin temel alınması gerektiği gerçeğini bir kez daha kanıtladığını vurgulamaktadır.

“Yeni bir işçi partisi kurulmak zorunda”

NUMSA, sermaye lehine politikalar izleyen hükümetin, buna bağlı olarak işçi düşmanlığı yaptığını da belirtiyor. Somut olaylar, bu tespiti doğruluyor.

İşçi sınıfının maden ocaklarında ucuz işgücü olarak peşkeş çekilirken, her direniş, iş ve barınma koşullarının düzeltilmesi, ücret artışı talepleri, eski ANC kadroları ve şimdiki fabrika yöneticileri tarafından çoğu kez kanla bastırıldı. “Beyaz” kapitalist sınıf, eski ANC kadrolarını ve sendika federasyonu COSATU yöneticilerinin önemli bir kesimini, sermayenin sömürü sürecini işleten kurumlarda görevlendirerek, sisteme entegre etti.

Bu sürece ilk örgütlü tepki Metal İşçileri Sendikası’ndan (NUMSA) geldi. 338 bin üyesi olan sendika 17-20 Aralık 2013’te 1200 delegenin katılımıyla gerçekleştirdiği olağanüstü kongreyle açıktan ANC’ye ve onun bileşeni olan Komünist Partisi (programatik olarak sosyal demokrat bir parti) SACP ve

Sendika Federasyonu COSATU’ya bayrak açtı.

NUMSA, 2012 yılında hükümetin uygulamaya koyduğu “Ulusal Gelişme Planı”, Apartheid döneminde imzalanan “Özgürlük Sözleşmesi”ni rafa kaldırarak, sınıf düşmanının programının uygulandığını belirtmektedir.

Özgürlük sözleşmesi; Güney Afrika’da halk demokrasisinin gelişmesi, büyük sanayinin millileştirilmesi, toprak reformu, iş, barınma, sağlık ve eğitimde eşitlik sağlanması, basın, toplantı ve gösteri özgürlüğü gibi maddeler içeriyordu. Kalkınma planı ise, uluslararası sermaye gruplarını yatırıma özendirme için Güney Afrika’yı “serbest sömürü cenneti” haline getirmeyi hedefliyor.

NUMSA Kongresi’nde alınan kararların başında işçi sınıfına önderlik edecek gerçek bir partinin kurulması, yeni bir birlik cephesi kurularak Güney Afrika’da sosyalizmin inşa edilmesi çağrısı yer almaktadır. ANC’nin eski radikal konumuna evrimleşmesinin olası olmadığı ve SACP’nin işçi sınıfının çıkarlarını temsil etmediğini belirten açıklama, gerçek bir işçi partisi kurma kararını aldı. Zira SACP kadroları tamamen devlet aygıtı içinde erimiş durumda. Örneğin genel sekreter yardımcısı Jeremy Cronin, 2012 yılından bu yana devletin sanayi sektöründen sorumludur.

20 yıl sonra etnik, ulusal kimlikler değil, sınıfsal konumlar üzerinde şekillenen politik tutum, mücadele ve savaşlar belirleyici olacak.

Reform ya da devrim?

Güney Afrika'da Apartheid rejiminin yıkılmasından 20 yıl sonra, işçi sınıfı hareketine yol gösterecek, önderlik edecek, devrimci programı temel alan bir sınıf partisine duyulan ihtiyaç, her zamankinden daha belirgin bir hale gelmiştir. Belirtelim ki, devrimci program ve örgüt ihtiyacı, sadece ANC yönetimindeki Güney Afrika ile sınırlı değil; bu, işçi sınıfı ve emekçilerin, kapitalizme karşı mücadelelerinin nihai hedefe ulaşabilmesi için, olmazsa olmaz bir ihtiyaçtır.

Reform ya da devrim sorusu iki alternatifi özetliyor: Reform kurulu toplumsal düzen yapısı içindeki değişimleri; devrim ise buna karşıt temel bir dönüşüme, özellikle politik bir devrim olarak iktidarın, sosyal devrim olarak üretim ilişkilerinin aşılmasını kapsıyor. Şüphesiz ki, bu alternatifler soyut biçimde birbirini tamamen dışlamıyor, tersine diyalektik bir bütünlük arz ediyor.

Lenin, reform kavramının devrim kavramının tam karşıtı olduğunu söylüyor ve bu iki kavram arasındaki tam karşıtlığın gözetilmemesi, ikisini ayırtıran sınırları görmezlikten gelmenin, tarihsel gözlem ve değerlendirmelerde ciddi hataların yapılmasına yol açacağını altını çizer. Fakat ikisi arasındaki karşıtlık mutlak değil, sınırları arasındaki bağ canlı, her somut olayda yeniden değerlendirilmek durumunda.

Lenin, reform ancak bir ileri adım (yani gerici önlem anlamında değil) gelişmede bir “üst basamak” oluşturduğu ölçüde reform olarak adlandırılabilir. Reform bu boyutuyla ancak devrimci kitle mücadelesinin sonucu olarak kazanılabilir. Bu açıdan uzlaşmaz sınıf çatışmalarının olduğu toplumlarda, egemen gücü elinden tutan sınıflar reform yapabilecek güç ve yetkiye sahiptir.

Egemen sınıf bunu kendi amaçları doğrultusunda, devrimci mücadeleyi yumuşatmak, önünde set çekmek, zayıflatmak, devrimci sınıfın güç ve enerjisini paralyze etmek, “bilincini karartmak” (Lenin) için reformları gündeme getirir.

Uzlaşmaz sınıf çatışmalarına dayalı kapitalist toplumda her reform, bir taraftan sınıf çatışmalarının üzerinde yükseldiği temel bir konu olarak, diğer taraftan mücadelenin ortaya çıkardığı sonuç açısından “ikili karakter” (Lenin) taşır. Devrimciler bunu sınıfın devrimleştirilmesinin önemli bir adımı olarak görürler. Burjuva ve küçük reformist yaklaşım ise, reform propagandasıyla temel toplumsal dönüşümün adım adım gerçekleşeceğini iddia ederler.

“Biz kapitalist bir toplumda yaşıyoruz. Bir sosyal demokrasi için mücadele ediyoruz ve umuyoruz ki uzun sürede sosyalizme ulaşacağız...” Mandela'nın mücadele arkadaşı ve komünist partisi temsilcisi Denis Goldbeg, Metal İşçileri Sendikası'nın (NUMSA), işçi sınıfına dayanarak hemen sosyalizme yürüme talepleri karşısında bu açıklamayı yapıyor. (3 Mart 2013 *Junge Welt* gazetesinde yayınlanan uzun söyleşiden...)

Burada iki yaklaşım arasında önemli bir ayrım

ortaya çıkıyor. Reform veya reform mücadelesi içinde devrim yeşerebilir mi? Ya da reformlar, devrimi boğma tehditliyle yüz yüze mi bırakır? Her somut olayda çelişkili bir durumun ortaya çıkması kaçınılmazdır. Komünistlerin sınıfın devrimleştirilmesinde bir ilerleme, devrim yolunda kazanılan bir mevzi olarak değerlendirdikleri bu tavizler, devrimci mücadelede yer alan bazı güçler ve reformistlerde ise, düzen içinde konumlanarak elde edilmiş kazanımların korunabileceği, ilerletilebileceği vehminin güçlenmesine ve politik angajmanda gevşemeye yol açar.

“Lenin, reform ancak bir ileri adım (yani gerici önlem anlamında değil) gelişmede bir “üst basamak” oluşturduğu ölçüde reform olarak adlandırılabilir. Reform bu boyutuyla ancak devrimci kitle mücadelesinin sonucu olarak kazanılabilir. Bu açıdan uzlaşmaz sınıf çatışmalarının olduğu toplumlarda, egemen gücü elinden tutan sınıflar reform yapabilecek güç ve yetkiye sahiptir.”

Nitekim mücadelenin devrimci-proleter bir programatik perspektiften yoksun olduğu durumlarda, bu ulusal kurtuluş hareketleri, en radikal biçimiyle devrimci demokratizmin sınırları içinde kalabilmişlerdir. Egemen kurulu düzenin yıkılmasını ve özel mülkiyet ilişkilerinin tasfiyesini mücadelesinin merkezine koymayan bir hareketin, elde edilen ekonomik, sosyal, politik kazanımları koruma şansı dahi olamayacaktır. Egemen sınıfın siyasal iktidarı olan devlet, “reform” adı altında verdiği tavizleri koşullar değiştiği anda geri alacaktır.

Nitekim sistemin bir parçası haline gelen Denis Goldbeg şöyle diyor: “NUMSA birçok sınıfı bir arada tutan bir kurtuluş hareketinin yapamayacağı şeyleri istiyor.”

Marx'ın deyimiyle, bütün devrimlerin ortak kaderidir bu durum. Ve bu dersin hiçbir zaman unutulmaması gerekiyor. Belli ölçüde bir devrimin zaferi için farklı sınıfların ittifakı, zorunlu bir ön koşuldur. Fakat bu ittifak uzun sürmez. Ortak düşman

üzerinde zafer sağlandığı andan itibaren farklı kamplara bölünürler ve silahlarını birbirine doğrulturlar. Esasen bu farklı sınıf ve katmanların, yeni oluşan parti ve ittifakların hızlı, tutkulu çatışmalar, devrimci organizma için muazzam itici bir güç oluşturur. Tarihsel süreç böyle dönemlerde sıçrama yapar. (**1848 Mart Devrimleri** değerlendirmesi).

Ulusal kurtuluş, bağımsızlık hareketleri içinde yer alan burjuva ve küçük burjuva güçler genellikle kurulu düzenin sınırlarını aşmayan radikal reform talepleriyle yetinirler. Her sınıf ve toplumsal katman sürece kendi özgün çıkar ve sosyal, ekonomik, politik talepleriyle katılır. Bu açıdan ulusal olan başından itibaren sosyal boyutuyla vardır. Geçmişteki bütün ulusal kurtuluş hareketlerinde farklı sınıf ve katmanlar, köylü kitleleri, orta burjuvazinin bazı kesimleri, küçük burjuva ara katmanlar ve işçi sınıfı yer aldı. Objektif, sınıfsal konumlarından dolayı, mücadelede yer alan her güç, kurtuluşun kazanılması yolu ve beklentileri, alternatif toplumsal düşünceleriyle yer aldı. Bu heterojen sosyal bileşim ideolojik ve politik açıdan kurtuluş mücadelesinin sürecini belirledi. Burjuva ve küçük burjuva katmanların emperyalizm ve sömürge karşıtlığı bazı toplumsal, siyasal engellerin kaldırılmasıyla sınırlıydı.

Bu bağlamda ANC, Güney Afrika'da emperyalizme bağımlı Apartheid rejiminin sosyal temelini, yani kapitalizmin tasfiyesini hedefine koymadı. Başka birçok hareket de bazı politik tavizlerle yetinerek, egemen siteme angaje oldular ve elde edilen ekonomik politik kazanımları koruyarak mücadelelerini reformlarla sınırladılar. Oysa Güney Afrika'da olduğu gibi, sosyal kurtuluş olmadan, diğer bir ifadeyle sömürü ve kölelik ilişkilerinin kaynağı olan kapitalist sistem yıkılmadan Apartheid sisteminden kurtulmanın olanaklı olamayacağını, son 20 yıllık ANC yönetimi deneyimi de somut olarak göstermiştir. Maden işçilerinin bu açık fakat geç kalmış çıkışı yeniden gösteriyor ki, 21. yüzyılda tek gerçek devrimci sınıf proletaryadır ve gerçek ulusal kurtuluşu da ancak bu sınıf sağlayabilir!

Ukrayna krizi farklı cephelerde sürüyor

Ukrayna'da odaklanan hegemonya çatışmaları genelde Rusya ile batılı emperyalistler arasında cereyan etse de, ABD ile AB emperyalistleri arasında da bir rekabet olduğu gözleniyor. Kanada ve Japonya'nın gerici rejimleri, ABD emperyalizminin izinden giderken, AB şefleri bu konuda daha temkinliler.

Duruşu net olan Rusya ise, doğu kentlerindeki kitle hareketlerini destekliyor, ancak Ukrayna sorununun ulusal diyalog ve uzlaşmayla çözülmesi gerektiğini de savunuyor. AB şefleri, özellikle de Alman emperyalizmi, Ukrayna'da etkili olmak için Rusya ile rekabet ederken, ABD'ye tam teslim olmak da istemiyor. Özellikle Rusya'ya uygulanacak ekonomik yaptırımlar konusunda ABD ile AB farklı telden çalışıyorlar.

Doğu kentlerinde “halk cumhuriyetleri...”

Ezici çoğunluğu Rus asıllı veya Rusça konuşan doğu kentlerindeki halklar, Kiev'deki sağcı-faşist koalisyonu tanımayı kesin olarak reddediyorlar. Rusya sınırına da yakın olan doğu kentlerinin çoğunda yerel parlamentolar, referandum talep eden göstericiler tarafından ele geçirildi. Bu kentlerin çoğunda Kiev'e bağlı yerel parlamentolar feshedildi ve her kentte yerel “halk cumhuriyeti” kuruldu.

Doğu kentlerinde “halk savunma birlikleri” kuran güçler, referandum düzenlenmesi talebiyle her gün kitle gösterileri düzenliyorlar. Kitlese katılımların olduğu gösterilerde Kiev'deki darbe yönetimini ve yeni Nazileri hedef alan şiarlar yükseltiyorlar.

Doğu kentlerine sızan faşist çeteler ise, kitle eylemlerine ve “halk savunma birlikleri”nin kurduğu kontrol noktalarına saldırıyorlar. Bazı bölgelerden silahlı çatışmaya da dönüşen saldırılarda, onlarca kişi öldürüldü. Kiev'deki darbeci yönetimin, elindeki tek işlevli araç, faşist çetelerdir. Provokasyon yaratmak ve kitlelere karşı faşist şiddet uygulamak için doğu kentlerine sevk edilen bu çeteler, henüz çok etkili sayılmazlar. Ancak kullandıkları provokatif yöntemler, iç çatışma riskini de arttırıyor. Nitekim faşist çetelerin yaygınlaşan saldırılarına dikkat çeken birçok gazeteci ve siyasi analizci, Ukrayna'da iç savaş riskinin yüksek olduğunu ifade ediyorlar.

Faşist çetelerin, Nazi SS'lerinin kuruluş yıldönümünde gösteri düzenlemeleri ve bazı bölgelerde referandum talep eden göstericilere saldırımları, doğu kentlerindeki halkın öfkesini büyütmemektedir. Faşist Nazi işgaline karşı savaştan ve ağır bedel ödeyen kuşağın torunlarına meydan okuyarak, SS'lerin kuruluş yıldönümünde sokaklara çıkarak küstahça provokasyon yaratmaya çalışan faşist çetelerin arkasında, Kiev'deki darbeci yönetim ve bizzat batılı emperyalistler bulunuyor. Batılı emperyalistlerin, özellikle de ABD'nin faşist çetelerden medet umması, Kiev'deki kukla yönetimin aczinin de göstergesidir. Faşist çetelerin ortalığı terörize etmek amacıyla teşvik edilmeleri, doğu kentleri halklarının öfkesini daha da arttırmaktan başka bir sonuç yaratmıyor.

ABD'den Rusya'ya yeni yaptırımlar

Ukrayna'nın karıştırılmasından birinci derecede sorumlu olan ABD emperyalizmi, bu uğursuz rolünü halen en kirli yöntemleri kullanarak sürdürüyor. Üst düzey ABD'li yetkililerin Kiev'i yol eylemleri, iç çatışma riskinin artış sebebinde açıklıyor.

Kırım'ı Rusya'nın elinden almak için yollar arayan Barack Obama yönetimi, bir yandan kuklaları eliyle faşist çeteleri organize ediyor, öte yandan ise, Rusya'ya karşı uyguladığı yaptırımı genişletiyor. Bu çabaların ilki, gizli tutulmaya çalışılırken, ikincisi ise, doğrudan Beyaz Saray şefleri tarafından ilan ediliyor.

Nitekim Barack Obama'nın Rusya'ya yönelik yeni yaptırımların geleceği yönündeki açıklamasının üzerinden çok zaman geçmeden, dün Beyaz Saray'dan yeni yaptırım açıklaması geldi.

Konuyla ilgili açıklamada, dört bankanın da aralarında bulunduğu 17 şirkete ve Putin'e yakın iki kişinin yer aldığı üst düzey yedi Rus yetkiliye yeni yaptırımlar getirildiği söylendi.

ABD'nin yeni ilan ettiği yaptırımlar Rus ve Ukraynalı kişi ve şirketlere getirilen yaptırımların da dördüncüsü oldu. Son açıklama ile ABD'nin yaptırım uyguladığı kişi sayısı 45'e şirket sayısı ise 19'a yükseldi.

Rusya tarafından sert açıklamalarla protesto edilse de, şu ana kadar ilan edilen yaptırımların, etkisi sınırlıdır. Yeni açıklanan listede Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'e yakın isimlerin de hedef alınması dikkat çekti. Fakat yine de bu yaptırımların Rusya'nın Ukrayna politikasını değiştirmesine yol açması olası değil.

AB yaptırımlara hevesli değil

ABD'nin yaptırımları ağırlaştırma yönünde attığı adımlar, AB üzerinde bir basınca dönüşüyor. Zira Rusya'ya karşı ABD ile aynı safta yer almasına rağmen, yaptırımların şirketleri de kapsayacak şekilde genişletilmesi, AB şeflerinin işine gelmiyor. Bundan dolayı AB, sadece 15 kişiyi “kara liste”ye aldı. Ancak AB, Rus şirketleriyle bankalarını listeye almaktan yana değil. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

AB'nin yaptırımlar konusunda ayak sürümesi rastlantı değil. ABD ve Rusya arasında ticaret hacmi 2012 yılında 26 milyar dolar iken, AB ülkeleri ile Rusya arasındaki ticaret hacmi 370 milyar dolara ulaştı. Yanısıra, AB şirketlerinin, özellikle de Alman şirketlerinin Rusya'da pek çok alanda yaptırımları var. Yani Rusya'yı hedef alacak yaptırımlar, bu şirketlere de zarar verecektir. Bundan dolayı AB şefleri, yaptırımları kişilerle sınırlı tutmaya çalışıyor.

AB'nin bu tutumu, ABD yaptırımlarının etkisini daha da sınırlıyor. Ayrıca Ukrayna'yı birlikte karıştıran ABD-AB ikilisinin, yaptırımlar konusunda ortaklaşmaları zor. Bu da Obama yönetiminin çırpınılarının devam edeceği anlamına geliyor.

Rusya tarafsız Ukrayna istiyor

ABD ve işbirlikçilerinin Rus yetkililere veya şirketlere yaptırım uygulama kararı almaları, Rusya'nın sert tepkisiyle karşılanıyor. Batılı emperyalistlerin çifte standarda dayalı, ikiyüzlü politikaları teşhir ediliyor, faşist çetelere destek vermeleri kınanıyor. Yaptırımların tek taraflı kalmayacağını, Rusya'nın da kendi önlemlerini alacağını ve bunun batılı şirketleri de zarara uğratacağı konusunda uyarılar yapan Rus yetkililer, tek çözüm yolunun, Ukraynalıların ulusal bir diyaloga girmeleri ve tüm tarafların hassasiyetlerini gözeterek bir uzlaşmaya varmaları olduğu vurgulanıyor.

Doğu kentlerindeki kitle hareketlerini destekleyen Rusya, Kiev'deki yeni Nazilerin yönetimden temizlenmeleri gerektiğinin altını çiziyor. Varılacak uzlaşmada doğu kentlerindeki halkın ve azınlıkların taleplerinin de dikkate alınması gerektiğini savunuyor.

Kendi çizgisinde gerçekçi bir politika izleyen Rusya, batılı emperyalistlerle anlaşarak, Ukrayna'da orta yolu bulmaya çalışıyor. Ukrayna'nın NATO üssü olmasını kabul etmeyen Rusya, bu ülkenin kaosa sürüklenmesini ve iç savaşla parçalanmasını engellemek için bu ara çözümün şart olduğunu savunuyor.

Hegemonya çatışmasının arenası haline gelen Ukrayna, ekonomik iflasın da eşiğinde bulunuyor. Enflasyon yükseliyor, hayat pahalılaşıyor, işsizlik artıyor, işçi ve emekçilerin gelir düzeyi düşüyor. Ülkenin toplumsal servetini gasp ederek dolar milyarderleri olan oligarklar, şimdi de batılı emperyalistlerin Ukrayna'ya musallat olmalarına aracılık ediyorlar.

Batılı emperyalistler Rusya'yı kuşatma derdinde, soyguncu oligarklar ise, emperyalist efendilerinin desteği ile iktidarı ele geçirme derdindeler. Kendi çıkarlarını korumaya odaklanan Rusya ise, batılı emperyalistlerin planını bozmaya çalışıyor.

Bu iktidar ve hegemonya savaşında taraf olmayan işçi ve emekçiler ise, çatışmanın bedelini ödüyorlar. Bu trajik duruma son vermek, ancak işçi sınıfı ile emekçilerin devrimci siyasal önderliğe kavuşmasıyla mümkün olacaktır. Aksi durumda egemenler arasındaki çatışmanın kaybedenleri ve kurbanları olmaktan kurtulamayacaklar.

Faşizme karşı görkemli zaferin 69. yılı...

Nazizmi ezen Kızıl Ordu ve direnen komünistlerdir!

Kızıl Ordu'nun faşizmi ezerek kazandığı zaferin 69'uncu yıldönümü önümüzdeki günlerde kutlanacak. 20. yüzyılın en görkemli zaferlerinden birini insanlığa armağan eden Sovyet Kızıl Ordu'su, 19 Nisan-2 Mayıs 1945 tarihleri arasında cereyan eden "Berlin Muharebesi"nde Nazi ordularına nihai darbeyi indirmiş; Berlin'in bazı bölgelerinde çatışmalar devam etse de Nazi orduları 9 Mayıs'ta Kızıl Ordu'ya teslim olmuştu.

Orak-çekiçli kızıl bayrağı Brandenburg'un tepesine dikerek zaferini dünyaya ilan eden Kızıl Ordu, böylece İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'na noktayı da koymuştu. Kızıl Ordu'nun zaferinden yaklaşık bir ay sonra Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerine atom bombası atarak yüz binlerce insanı katleden ABD emperyalizmi, insanlığa karşı bu ağır suçu, savaş devam ettiği için değil, kapitalist/emperyalizmin yeni jandarması olduğunu dünyaya ilan etmek için işledi.

Atom bombasının Japon halkı üzerinde denenmesi, biten Nazizm barbarlığının yerini Amerikan emperyalizmi barbarlığının alacağını dünyaya gösterdi. Bir ay arayla gerçekleşen bu iki olay, kapitalizm var oldukça barbarlığın ortadan kalkmasının olanaksız olduğunu gözler önüne sermişti.

Nazizm, kapitalist/emperyalizmin eseridir!

Alman burjuvazisi, 1929'da baş gösteren kapitalizmin derin krizinin bir devrime yol açmasını önlemek için faşist rejimi tercih etti. İtalya, Portekiz ve iç savaştan sonra İspanya da aynı yolu izledi. Diğer Batı Avrupa ülkelerinde faşist yönetim başa geçmemişse, bu, ya toplumsal muhalefetin direnişini kıramadığından ya da koşullar bunu zorunlu kılmadığındandır. Yani faşist rejim, tüm Avrupa burjuvazisinin gönlünden geçen yönetim biçimiydi. Bu tarihsel olgu, faşizmin kapitalizmin özbeöz çocuğu olduğunu o dönemden kanıtlamıştı.

Başında Hitler'in bulunduğu emperyalist Alman rejiminin Sovyetler Birliği'ne saldırması hem Avrupa'da hem Atlantik'in ötesindeki ABD ve Kanada'da sevinçle karşılandı. Zira dünyada işçi sınıfı ve emekçilerin iktidarda olduğu tek ülke olan Sovyetler Birliği'nin yıkılması, kapitalist/emperyalist güçlerin arzusuydu.

1944 yılının yaz aylarına kadar Naziler'e karşı ikinci cephe açmaktan kaçınan ABD-İngiltere ikilisi, faşist Alman ordularının Moskova'yı işgal edip, Sovyet yönetiminin yıkılmasını dört gözle beklediler. Ancak bu beklenti kursaklarında kaldı. Zira Ruslar, Kazaklar, Ukraynalılar, Özbekler, Türkmenler, Beyaz Ruslar ve Kafkas halkları, Kızıl Ordu saflarında kenetlenerek destansı bir savaş yürütüyorlardı. Naziler'in işgal ettiği bölgelerde ise, yaygın bir gerilla hareketi örgütleyen Sovyet halkları, işgalcilerin ikmal yollarına etkili darbeler indirebiliyorlardı.

Nazileri Sovyet yönetimine, Hitler'i Stalin'e tercih edeceklerini gizlemeyen ABD-İngiltere ikilisi, ancak Kızıl Ordu'nun tüm Sovyet topraklarını kurtarıp, Berlin'e doğru ilerleyişe geçince, Normandiya

çıkarmasını başlattılar. Burada amaç faşizme karşı savaşmak değil, Avrupa'da direnen komünistlerin Kızıl Ordu'nun da desteğiyle Avrupa'nın önemli bir bölümünde yönetimi ele geçirmesini önlemektir. Nitekim ikinci cephenin açılmasının üzerinden bir yıl geçmeden Kızıl Ordu doğrudan Berlin'e girdiğinde, ABD ordusu da Batı Berlin'e girmişti.

ABD ile İngiltere emperyalistlerinin Hitler ve Naziler'i "kendilerinden" görmeleri hem doğal hem isabetlidir. Zira onların tümü aynı dünyaya, kapitalist barbarlık dünyasına aittiler. Oysa Sovyetler Birliği o zaman karşıt dünyayı, büyük sosyalist Ekim Devrimi'yle kurulan ilk sosyalist işçi-emekçi iktidarını temsil ediyordu.

Tarihi çarpıtma girişimleri kapitalizmi aklayamaz!

Faşizme karşı kazanılan zaferde Kızıl Ordu ve komünistlerin rolünü yok saymaya çalışan batılı emperyalistlerin tarihi çarpıtma girişimleri sürüyor. Bu girişimlerin en iğrenç olanı, bir süre önce Avrupa Parlamentosu'nun faşistlerle komünistleri aynı kefeye koyan bir öneriyi kabul etmesidir.

Nazi artıklarının torunları tarafından alınan bu karar, ne Kızıl Ordu'nun ne komünistlerin şanlı direnişini gölgeleyebilir. Bu, ancak sözkonusu kararı alma ihtiyacı duyan Avrupa burjuvazisinin temsilcilerinin, alınlarına sürülen faşizm lekesinden kurtulma çırpınışı sayılabilir. Oysa hiçbir bir girişim onları bu lekeden kurtaramaz. Çünkü onlar, faşizme analık eden kokuşmuş bir dünyanın, kapitalist barbarlık dünyasının temsilcileri olma talihsizliğine uğramışlar bir kere. Dolayısıyla kapitalist emperyalizmin temsilcileri, sistemleri tarihin çöplüğüne atılana kadar bu kara lekeyi alınlarında taşıyacaklardır.

Faşizmin üstesinden Sovyet halkları, Kızıl Ordu ve komünistler geldi!

Alman emperyalizminin başını çektiği faşist güçler, hem doğu hem de batı Avrupa'yı işgal etmeye

ötesindeki İngiltere ile savaşıyordu. Bu geniş alanda savaşan Hitler orduları aynı zamanda Moskova kapılarına da dayanmıştı.

Hitler, Avrupa'daki tüm cephelerde 69 tümen kullanırken, Sovyetler Birliği'ne karşı 279 tümeni seferber etmişti. Bu tablo, Nazilerin faşist ordularıyla esas olarak kimlerin savaştığını ortaya koyuyor.

Sovyetler Birliği'nde amansız bir savaş sürerken batı ve doğu Avrupa devletleri, kayda değer tek bir direniş göstermeden Hitler'in kuklaları olmayı kabul ettiler. Sovyetler Birliği dışında faşizme karşı direnen tek güç komünistlerdi.

Sovyet halkları ise sadece Kızıl Ordu ile değil, topyekûn bir direniş içindeydi. Stalingrad Direnişi, Kızıl Ordu ile bütünleşen Sovyet halklarının tutumuna örnektir. Bir milyon Sovyet insanının hayatını kaybettiği bu muazzam direnişte, kentteki 46 bin binadan 41 bini yerle bir oldu.

Almanya 330 bin kişilik vahşi bir orduyla saldırmıştı Stalingrad'a. Halk ve Kızıl Ordu ise her sokakta ev ev, oda oda bir direniş örgütleyerek Nazi orduları için sonun başlangıcı olan darbeyi indirdi. 900 gün boyunca kuşatma altında kalan Leningrad ise, son derece kıt olanaklara rağmen sonuna kadar direnerek, Nazi ordularının şehre girişini önlemişti.

Avrupa'da direnen tek güç olan komünistler ise, kıta halklarının onurlarını kurtardılar. Sadece Fransa'da 80 bin şehit veren komünistler, Nazi orduları ve işbirlikçilerinin Avrupa'da rahat gezmelerini önleyerek, egemen sınıfları ve onların devletleri teslim olsa da, halkların teslim olmayacağını kanıtladılar.

Halkları faşizm belasından kurtaran Kızıl Ordu ve komünistler, en güçlü, en donanımlı, en vahşi emperyalist gücün bile ezilebileceğini Berlin'e kızıl bayrağı dikerek kanıtladılar. Buna rağmen insanlık ne Nazizm'den ne faşizmden nihai olarak kurtulabildi. Zira faşizmin anası kapitalizmin egemenliği halen sürüyor.

İrkçılık ve faşizmin her türünden arınmış bir dünya, ancak kapitalizmden arınmış bir dünyada mümkündür. Bu dünyayı kurmak için esas olan ise Nazizmi ezen Kızıl Ordu ve komünistlerin kararlılığı ile direnmektir. Ancak bu mücadeleyi faşizm karşıtlığı ile sınıflama hatasına düşmeden, yok edilmesi gereken esas belanın kapitalizm olduğunu bir an bile unutmadan...

Şanlı işgal eylemi karşısında kendi sorumluluklarını yerine getirmeyip, direnişçileri suçlayanlar BOSSA işçilerini DİSK'ten koparanın da kendi yarattıkları ve besledikleri bataklık olduğunu fazlasıyla bilmektedirler.

Ermenilere yönelik taziye açıklaması ve gerçekler!

H. Yağmur

Tayyip Erdoğan Ermeni soykırımının 99. yıldönümü vesilesiyle yaptığı açıklamada Ermeni halkına yönelik olarak bir mesaj yayınladı. Yayınladığı mesajda; “Yirminci yüzyılın başındaki koşullarda hayatlarını kaybeden Ermeniler’in huzur içinde yatmalarını diliyor, torunlarına taziyelerimizi iletiyoruz” dedi. Bu açıklamanın ikiyüzlüce bir yaklaşımın, samimiyetten yoksunluğun göstergesi olduğunu kanıtlamak için özel bir inceleme ve araştırma yapmak gerekmiyor. Zira Erdoğan Ermeniler’e yönelik taziye açıklamasını yaptığı gün Ermenistan’la ilişkilerin normalleşmesi taleplerine tepki göstermiş ve “Karabağ sorunu çözülmeden normalleşme olmaz” demişti.

AKP iktidarı ve şefi 2009 yılında da Ermenistan’la normalleşmeye ilişkin açıklamalarda bulunmuştu. Tıpkı AKP şefinin son açıklaması gibi, 2009 yılında da yapılan açıklama da sermaye basınında geniş yer bulmuş, sorunun çözümünde önemli bir adım olarak sunulmuştu. Çok geçmeden yapılan açıklamanın samimiyetsizliğini gösteren AKP şefinin açıklaması gündeme bomba gibi düşmüştü. 13 Mayıs 2009’da Bakü’de yaptığı açıklamayla Ermenistan’la ilişkilerin normalleşmesi için Karabağ kriterini öne süren AKP şefi ‘normalleşme’ diye bir derdi olmadığını göstermişti.

AKP şefinin açıklamaları ve gerçekler!

Erdoğan’ın taziye mesajının ardında yatan nedenlerinden biri Ermeni soykırımının 100 yıldönümünde dünya çapında ortaya çıkacak duyarlılığın ve katliamcı devleti algısının zayıflatılmasıdır. İkincisi ise AKP iktidarının uluslararası düzeyde giderek daha fazla öne çıkan yasadışı ve faşist tutumundan kaynaklı ortaya çıkan ağır tablonun bir parça hafifletilmesidir. Zira son internet yasaklarıyla AKP iktidarı önemli oranda tepkilere maruz kalmıştır.

Ermeni halkının uğradığı katliamın üzerinden tam 99 yıl geçti. 1915 sürecinde Ermeniler’in önemli bir kısmı yok edildiler. Ya da yurtlarını zorla terk etmek zorunda kaldılar. On yıllar boyunca sermaye devleti ve bugün üzüntülerini dile getiren Erdoğan vb. sermaye siyasetçileri Ermeni düşmanı söyleme dört elle sarıldılar. İşçi ve emekçileri Ermeni düşmanı politikalarla kesintisiz olarak zehirlediler.

Sadece Erdoğan değil 1915’te yaşanan Ermeni katliamını burjuva siyasetçilerin tümü biliyor. Türk burjuvazisi ve siyasetçilerinin inkara ve yalana dayalı yaklaşımları katliam gerçeğini kapatmaya yetmiyor. Buna rağmen soykırıma dönüşen ve 1 milyon Ermeni’nin yaşamına mal olan tehcir gerçeğini özenle sakladılar. Hala da saklıyorlar. Bu kadar açık olan bir katliamı kabaca bir yaklaşımla inkar etmek artık hızla inandırıcılığını yitiren bir tutum olarak algılanıyor. Zira Anadolu’yu Türkleştirerek halklar mozaiki olan coğrafyayı tek kimlikli hale getirme politikası, tekçi anlayışa dayalı imha ve inkar politikalarının ipliği her gün daha fazla pazara çıkıyor.

Mülkiyet ve çıkar uğruna gerçekleştirilen onca zalimlikten ardından Erdoğan vb. burjuva siyasetçilerin

Ermeni katliamı gerçeğini tüm açıklığı ile itiraf etmeleri ham hayaldir. Zira burjuva siyasetçiler gerçeğin diliyle konuşmaya başladıkları anda işçi ve emekçilerin zihinlerine kazıdıkları “Türk asla katliam yapmaz, bizim tarihimize utanılacak bir şey yoktur” türünden yalanlarla avutulmuş emekçilerin aydınlanmasını önlemek için vardılar. Milliyetçiliğin prangalarını kalınlaştırmak için vardılar. Ermeni sorunu çerçevesinde söylenen yalanları emekçilerin anlamaması, gerçeklerin karartılması için mesai yaparlar.

Erdoğan ve burjuva siyasetçilerin Ermeni katliamı gerçeğini tüm açıklığıyla ortaya koymamalarının önemli ekonomik nedenleri de vardır. Zira Ermeni soykırımının kabul edilmesi durumunda, topraklarından sürgün edilmiş Ermeniler’in torunlarının gasp edilen arazileri için tazminat talep edeceklerini en iyi devletliler bilirler. Ağgözlü Türk burjuvazisinin gasp edilen topraklar için tazminat vermesini düşünmek ölüden gözyaşı beklemekle eş değerdir.

Ermeni, Kürt vb. sorunları konusunda burjuva siyasetçilerin yaşanan pratikleri ortadadır. Burjuva siyasetçiler katliamı inkar anlayışıyla hareket etmiş, bu tutumlarını kararlılıkla sürdürmüşlerdir. Tayyip Erdoğan türünden düzen siyasetçileri ise inceltilmiş inkar politikasına omuz vermişlerdir. Devletliler Ermeni sorununun tam anlaşılmasında için kaba sansürcü politik yaklaşıma omuz vermişlerdir. Bu atmosfer, yasadışı abluka, aydınları bile Ermeni katliamına ilişkin inceleme ve araştırma yapmaktan alıkoymuştur. Aydınlar Ermeni sorununa ilişkin olarak görüşlerini yayınlamaktan bile korkmuşlardır.

Yakın geçmişe kadar akademisyenler ve aydınlar Ermeni sorununa, katliamına ilişkin görüşlerini yayınlamaktan özenle kaçınırlardı. Görüşlerini yayınlamaya bile cesaret edemezlerdi. Osmanlı Ermenileri’nin akıbeti hakkında sempozyum ya da tartışma düzenlemeye kalkışan, ya da bu halkın başına gelenlerden ötürü üzüntülerini dile getirmek isteyen aydınlar bakanlar tarafından azarlanmış, şoven basının tacizine hedef olmuş ve kovuşturmalara tehdit edilmişlerdi. Bu baskılara maruz kalanlardan biri de Hrant Dink’ti. En sonunda Hrant Dink vahşice katledildi. Tüm bunları yapan sermaye düzeni ve düzenin öznesi siyasetçilerin bu kanlı geçmişle yüzleşmelerini mümkün değil. <https://rantey.org>

İşçilerin birliği halkların kardeşliği için...

Tayyip Erdoğan’ın Ermeniler’e yönelik taziye söylemleri sahte bir manevradan ibarettir. Düzen siyasetçilerinin katliamlarla ilgili olarak döktükleri gözyaşları timsah gözyaşlarıdır. Sermaye devleti ve hizmetkarları hala Osmanlı’dan devraldıkları Ermeni katliamı mirasına sıkı sıkı sahip çıkmaktadırlar. Hakları ve gelecekleri için ayağa kalkan Kürt halkı da katliamlardan payını aldı ve hala da almaktadır. Hrant Dink bu yalın gerçeğin en güncel örneğidir. Ermeni Hrant Dink’i katledenler, Kürt halkının tepesine bomba yağdıranlardır. Devrimciler sokakta, cezaevlerinde katledenlerdir. Yaklaşık 90 yıldır Ermeni halkının hafızasından silinmeyen soykırım gerçeği, Tayyip Erdoğan’ın açıklamalarıyla da silinmeyecektir.

Anadolu’da yaşanan tüm katliamların ve özde de Ermeniler’e yönelik katliamların hesabını sormak düzenin ve düzen siyasetçilerinin yapacağı bir iş değildir. Halklara yönelik suçların hesabını soracak biricik güç halkların kardeşliği mücadelesinin öznesi çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçilerdir. Katliamların hesabını sormak için yapılması gereken halkların mücadele birliğini sağlamak, tüm katliamların kaynağı olan emperyalist-kapitalist sisteme karşı devrimci politik mücadelenin öznesi olmaktır.

Baskı ve imha politikalarının hedefinde olan halklar katliamlara, asimilasyona karşı mücadele bayrağını yükselttikçe yeni katliamların önüne geçilir, yaşanmış katliamların hesabı sermaye iktidarından sorulur. On yıllardır, baskı, imha, ve asimilasyon saldırılarına direnen Kürt halkı, katledilen ve soykırıma maruz bırakılan Ermeni halkı ve dilleri, kültürleri yok sayılan tüm halkların mücadelesi, halkların kardeşleşmesinin kalıcılığının adı olan devrim ve sosyalizm mücadelesine omuz vermesi hesap sormanın biricik yoludur. Halkların kardeşliğinin kalıcılıştırılması ve gönüllü birliğin, eşitliğin egemen olduğu bir ülke ve dünyanın kazanılması sosyalizmin kazanılmasıyla doğrudan bağlantılıdır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/18 * 2 Mayıs 2014

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: [@kizilbayraknet](https://twitter.com/kizilbayraknet)
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: ESMAT Matbaacılık

M. Nezih Özmen Mah. Yüksel Sk. No: 19

Güngören / İstanbul

A photograph of three men standing in front of a textured, light-colored stone wall. The man on the left is wearing a dark sweater and dark pants. The man in the center is wearing a light-colored, button-down shirt over a white t-shirt and dark pants. The man on the right is wearing a dark V-neck sweater and dark pants. They are all looking towards the camera.

Deniz, Yusuf, Hüseyin...
Devrim ve sosyalizm
kavgamızda
yaşıyorlar!